Të lindesh përsëri

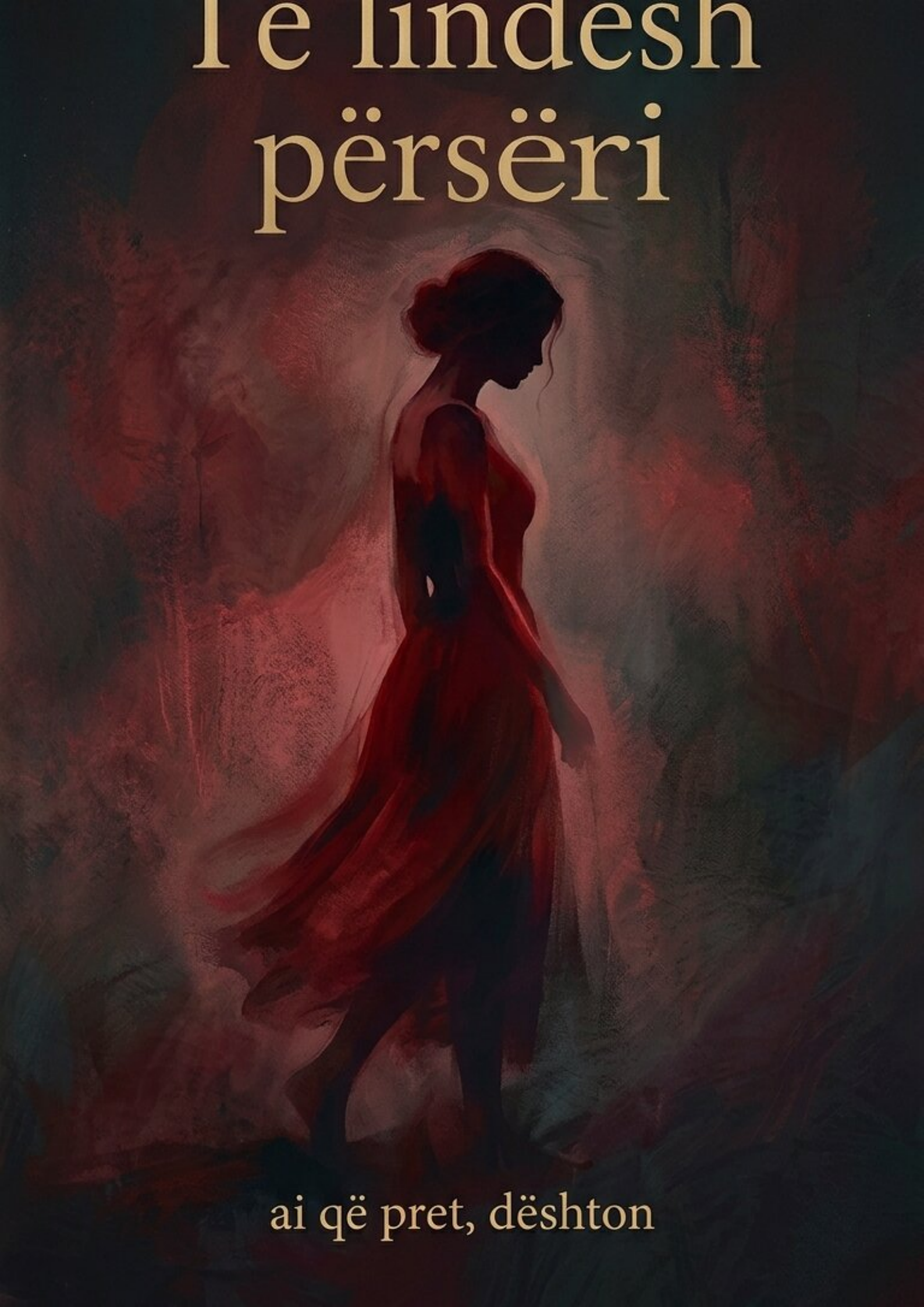

ai që pret, dështon

© 2026 Eri Malsori. All rights reserved.

The book “Të lindësh Përsëri” is part of the pasionBlog project (pasion.al). All moral and legal rights to this book and to everything published under the same name are reserved. No part of it may be reproduced, distributed or transmitted in any form without the prior written permission of the author, except for brief quotations with the source credited.

Publication details

Author and ownership
Eri Malsori · eridrekaj.com

Published at
pasion.al

Legal identity
NIPT: M67624701N

Contact

For general questions, collaboration requests or copyright matters:
support@pasion.al

For legal matters and privacy:
legal@pasion.al

Disclaimer

Everything in this book is of an entertaining nature and a reflection of my personal experiences in fictional circumstances. I do not intend to give professional advice, I do not aim to offer guidance for particular situations, and no text should be taken as a basis for making decisions. Any resemblance to names or circumstances is entirely coincidental.

Within the limits of the law, I accept no responsibility for actions that anyone may or may not take as a result of reading this material. If you feel affected by any topic or similar situation, I encourage you to seek appropriate professional help or advice.

Content is 18+. © 2016 – 2026 pasionBlog.

Contents

A do mund punoj ketu? 5
A do jete dashuria me shikim te pare, e mjaftueshme per nje shikim te dyte?

Pse sme pret te stacioni? 8
Ndoshta parajsa ka shijen e puthjes se pare.

Po birrat? 11
Dashruia e vertete nuk ka nevoje per fjale; ajo ece si nje e rrahur zemer, qe nuk degjohet, por ben punen me te madhe.

M'len te iki ne shpi 15
Dashruia e vertete nuk ka nevoje per fjale; ajo ece si nje e rrahur zemer, qe nuk degjohet, por ben punen me te madhe.

Rekord 18
Nese jeta do krahasohej me nje liber, ata qe nuk udhetojne, eshte si te kene lexuar vec nje faqe.

Vera e Kuqe 22
Nese jeta do krahasohej me nje liber, ata qe nuk udhetojne, eshte si te kene lexuar vec nje faqe.

Fjalekryqi 26
Nese jeta do krahasohej me nje liber, ata qe nuk udhetojne, eshte si te kene lexuar vec nje faqe.

Prova Guximit 30
Thuhet se te dashurosh dy persona njekohesisht eshte e gabuar de askush sduhet ta provoje. Por ne realitet, nuk eshte ashtu.

Ajo depilohet ne te njejtin vend 36
Pune dhe dashuri, dashuri dhe pune, eshte nje rregull qe nuk ka nevoje te thyhet.

Tre dite ne tre puthje 41
Thone se te dashurosh dy persona njekohesisht eshte e gabuar dhe se askush sduhet ta provoje.

Kollare prej lekure 47
Dashuria nuk duhet te te torturoje, pervecse kur e dashuron torturen.

Suzuki 50
Seksi eshte pjese e natyres; dhe ne shkojme me natyren.

Kater Stinet 55
Seksi me i cmendur, eshte mes te gjitheve por ku askush nuk te sheh.

Para se te shkojme 60
Seksi eshte pjese e natyres; dhe ne shkojme me natyren.

Po ne pse kemi ardhe 64
Seksi eshte pjese e natyres; dhe ne shkojme me natyren.

Shhh, se na degjojne 68
Seksi eshte pjese e natyres; dhe ne shkojme me natyren.

Bar Pasticeri Latex 74
Shpeshhere, ligjet apo paktet me te medha behen ne klube.

Kur e leme punen, taman? 80

A eshte vetem puna, pune?

Babi nuk te sheh 84
Kur ke guxim, ta shohesh vajzen tende te rritet...

10 91
Dy puthje shijojne me shume!

Kur u shfaq Corona 96
Me cdo lamtumire ne vdesim nga pak.

San Sarajevo 100
Dy puthje shijojne me shume, serish!

Jo ne shtepi... 105
Kush nuk tradheton, thjesht nuk e ka provuar.

Jashte Plani 110
Dashuria nganjehere eshte si lumi qe rrjedh ne det; pavaresisht cdo rrethane, lumi rrjedh, ne det, ashtu eshte e thene te ndodhi...

Jashte Plani: Avull ne Xhama 115
Dashuria nganjehere eshte si lumi qe rrjedh ne det; pavaresisht cdo rrethane, lumi rrjedh, ne det, ashtu eshte e thene te ndodhi...

Jashte Plani: Shoqet presin edhe pak 119
Dashuria nganjehere eshte si lumi qe rrjedh ne det; pavaresisht cdo rrethane, lumi rrjedh, ne det, ashtu eshte e thene te ndodhi...

Fundi i nje fillimi te ri 123
Eshte gjithmone e veshtire ti japesh fund... Derisa i jep fund.

A do mund punoj ketu?

16.10.2018

A do jete dashuria me shikim te pare, e mjaftueshme per nje shikim te dyte?

Eksperiencat, sa me te hillura, aq me te forta i kane mesimet e “lum kush i kupton”, do thoshte gjyshja ime kur sheh dike, se si perpiqet fort ne korigjime e perparime pas disfatave ne jete ashtu sic i qelloi te shohi mua, qe kurre se vara vetullen as e zbuta syrin para as pas ansje bisturie. Por skisha si ta beja, se po merrja mesimet e mia; e kisha te gjithe fokusin aty, duke pare njerez qe deshperohen, por edhe njerez qe largohen, qe ikin, qe nuk kthejne koken prapa me kur nevojen e ke ne ta. Kthimi ne jeten time te perditshme ka qene nje rilindje e vertete, pas nje gjumi plot dy vite dite dhe gjerat duket se kishin ndryshuar shume por une se vrava mendjen aq shume – nisa nga fillimi, punet lidhjet miqesite projektet gjuetine e miqve dhe mikeshave te reja e kjo zgjati plot tre vite kerkim, eksplorim, te natyes se vetes e natyres se njerezve qe me rrethojne e ndoshta kushtet ndoshta mosbesia ndoshta ftohtesia ime apo edhe negativiteti i akumuluar me lane vetem per gjithe kete kohe pakenaqesie e negativiteti deri ne ALSA.

ALSA, eshte nje zyre e re aty ne lagjen time mu ne rrugicen time, 30 hapa nga shtepia ime qe ne fakt i bej me dy kembe ate distance; jam gjithmone ne vrapim e sidomost se fundmi qe oraret me jane shterngruar shume e gati as nuk po ngopem me gjume. Por ky fund, eshte larg… Eshte larg nga fillimi, e fillimi ka qene plot habi, koincidenca, plot turpe e ngacmime e zgjime heret ne ditet e para te tetorit, kur u njoha me punetoren e re aty diten e intervistes ne ate zyre qe e permenda. Ose disa dite me pare, kur ajo me tregoi se po kerkon punetore e une jo nga nevoja per pune por nevoja per argetim a ndoshta nevoja per shoqeri, duke e pare ate, me bene te aplikoj e te jap intervisten e pare â€“ me asnje plan konkret per te punuar aty, c’eshte e verteta, por ta provoja, pse jo, me nje kolege si yll.

Dola e u nisa nga zyra, se une e kam nje tjeter zyre, por vrapova per ne zyren e saj qe do e gjeja me GoogleMaps sikur shkodra te ishte Manhatan. Ishte ne fakt aty, ne lagjen time, aspak e fshehur vec e lyer me te bardhe e madje edhe ajo vete, punetorja, po priste mua si budallaqe atje lart ne ballkon. Nuk eshte aspak budallaqe, por e quaj ashtu, per te nenkuptuar nje vajze te bukur te zgjuar e me shume sherre. E kuptova se eshte ajo, sa e pashe, sepse sic me ishte pershkruar, me floke te gjata te zeza e fytyre te qeshur plot pozitivitet sado ajo perpiqej te bente diplomaten nga lart ne ballkon, tre meter siper meje.
– Hajde, ma beri me dore. – Ngjitu lart se te pres ketu!

Une akoma i ngjis shkallet me veshtiresi qe pas aksidentit te gati gjashte vite me pare por ate dite aspak problem; une madje gati fluturova deri tek ajo qe e gjeta ne dere sic edhe supozohej, por duke me suprizuar me elegancen e saj sportive e levizjet minimale por shume te kujdesshme tek me drejtoi per ne sallen ku do bisedonim. Eshte nje salle aty ne te djathten e saj, se ne kahun tjeter jane punetoret, punetori me sakte, nje djale i urte por shume i fokusuar qe nuk e ve re aspak prezencen time, se di. Ajo niset para meje e kalon ne dhomen tjeter e shkoj edhe une pas saj direkt, duke i nuhate aromen e flokeve qe e le ne dhome si vije e duke i ndjeke bythen e fryre, qe se di nese jam une apo ajo – por smund i shmangem e as ti ndahem per asnje sekonde.

Sic hyjme brenda, ajo me drejton te ulem perballe saj, me shpine nga ditarja, e keshtu me bie i gjithe fokusi ne te, ne fytyren e saj, lekuren e saj cokolate e floket e derdhura dari ne tavoline, te erreta e te drejta sic i kam fiksim, e smund te mos ia shoh edhe kopetencen, vetebesimin qe e ben te rrije perballe meje si shefe duke me bere mua, te ndihem taman si ne provim. Me ben ca pyetje te lehta fillimisht, shume te pakta gati retorike se nuk ka edhe aq nevoje, pasi i tregoj se pervoja ime fillon shume heret ne fakt, ndoshta aq heret sa kur vogelushja ka qene akoma ne fillore, pa e kape as minimaturen. Dhe nuk do zgjasi shume si bisede, e kuptojme shpejt te dy, ne fakt, se ajo ka nevoje posacerisht per zotesite e mia e une dua fiks nje shefe zyre si ajo – te buzeqeshur, te besueshme, dhe qe mban arome te mire per ta mbushe dhomen.

Intervista nuk zgjat shume, pra, duket se tashme e fitova – duke u bazuar thjesht ne buzeqeshjet e saja sa here qe une i flas apo edhe menyren si me shikon, gjithe turp, sikur une po ia bej intervisten asaj a sikur po druhet nga veshtrimet e mia te egra teksa ne mendje e kam shtrire mbi tavoline tashme, duke I puthe qafen e po I ha gjinjte me duar rreth mollaqeve qe po me kthehen ne fiksim. Nuk vonojme te tjere minuta se edhe mua me duhet te kthehem ne zyre, ngrihemi ne kembe, sigurisht ajo para meje, e duke I bere nje tjeter skan trupit e kofsheve te fryra cilindrike, ajo del e para ne dere e une e pershendet’ me shtrengim duarsh, totalisht zyrtar, para se te dal.

Ndodhi ne fakt, nje moment gazmor, kur une po I zbrisja shkallet me blicin e celularit ngaqe celesin e drites nuk e gjeta dot e drita zyres saj nuk mjafton, por ajo del perjashta, te me ndihmoje me vertete ose ndoshta thjesht e mori malli shpejt, por me gjen aty, per turpin tim, duke I pergjuar bythen ne te vetmen pjese te zyres malle ku bie pak rreze. Buzeqesh ajo kur me sheh fillimisht, buzeqesh edhe une prej buzeqeshjes saj, pastaj ma ndez driten, une ik, ne pritje te degjohemi serish sa te kete te reja nga shefat e saj…

Pse sme pret te stacioni?

02.11.2018

Ndoshta parajsa ka shijen e puthjes se pare.

Italia serish… Per te pesten here, besoj, se di me, me kane humbe numerimet qe vjet kur u ktheva dhe jeta ime mori nje rrjedhe tjeter me njerezit, me punen, me lidhjet e koneksionet. Kete here kam ardhe me trishtim, por edhe me lumturi qe do jete e fundit, por me trishtim qe e lashe lumturine time tjeter aty ne trotuar diten kur u nisa e vec ne perqafime te ndrojtura nga njerezit qe do na hanin me sy, nuk iu shpreha dot; nuk i thashe dot qe une ne fakt e desha qe te paren dite ne zyren e saj qe arrita tia prek doren zyrtarisht a shpinen miqesisht a floket e derdhura si pa dashje, nuk i thashe dot qe une ne fakt e kisha nje plan te embel fshehur diku ne ndjenjat e mia te zemres per tu kthyer sa me shpejt prane saj, i shendetshem, dhe i guximshem per ta ftuar apo i forte per ta rrembyer nga kudo ajo mund te jete fute deri sot.

Ate nate, naten qe u nisa, pata zhbllokuar edhe limitet e numrit tim me kontrate e sdo kisha asnje pengese roaming, qe gjithe rrugen e autobusit, ta benim bashke, me shoqen time te re, duke qeshe per gjithcka na vinte ne mendje sic e beme cdo dite qe nga shkuarja ne zyren e saj, se pari. Dhe kjo qe vetem nata e pare e bisedave tona te pafundme – ato u bene si rite, cdo dite cdo sekonde e cdo mbremje, deri gati ne te zbardhe qe ajo duhet te flinte sado pak para nje dite pune a te pakten te behej gati direkt per ne zyre – edhe pa gjume.

Ishte cdo bisede kaq e paster, kaq e vertete mes nesh duke rrefyer jo vetem ditet tona e mendimet e piseta qe kemi ne mendje por edhe te shkuaren tone, ate te largeten e ate te diteve te fundit, duke kuptuar kush jemi e si kemi arrite deri ketu e ca kerkojme ketu ku jemi e ishim vete ne – ajo cka kerkonim. E filluam, cdo dite, te bejme plane per takimin tone te pare qe tashme do ishim ndryshe, jo vetem shoke por pak me shume, dicka me shume se kolege, dicka me shume se shefja ime e zyres, dhe e mbajtem ritmin kaq mire bashke, per gati 20 dite deri sot, qe eshte e shtune. Sa kam kaluar Muriqanin, do jem ne shkoder per pak, e ajo po me pret.

Une zbres bashke me cantat e mia te medha ketu ne oborrin e shtepise tone, shtepise qe e quajme tonen sepse e jona do behet pasditeve kur te leme punen por ajo kohe ska ardhe ende – ajo kohe eshte vec ne planet tona te piseta sepse sot eshte takimi jone i pare ndryshe dhe shtepia eshte e pa peruruar, akoma. Une ngjitem lart, sic jam, tek dhoma e gjumit me perde e mbulesa ngjyre kremi qe reflektojne pasterti, te japin qetesi ne shpirt e bejne te ndihesh i sigurte i mbrojtuar nga gjithcka ka perjashta. Lirohem nga rrobat e mbajtura mbeshtjelle ne trup qe prej se djeshmes, bej nje dush kaq te nevojshem e pak para se ajo te jete ne korridor, une jam aty duke e prite, mbeshtetur tek parmaket.

Ajo hyn, ndoshta pak e trembur, nga si i duket gjithcka po ben sot, a nga emocionet a nga une, a nga kush jam une e nga si i dukem – i eger, i frikshem, i marre, hyn brenda e i ngjit shkallet per tu perqafuar bashke ngrohte e me mall para se te hyjme tek dhoma jone qe na pret aty e ngrohte, me pak muzike ne sfond, perdet e mbyllura per gjithcka mund te ndodhi e dy gota bishtgjate siper tavolines me nje shishe “oldschool”, cream-whiskey!
Ne vec perqafohemi, ajo ndihet shume e ngarkuar emocionalisht e edhe une ndihem plot, sikur u mbusha me fryme vetem tani qe pas operacionin te para-dy-javeve. Ulemi siper

krevatit, nga dritarja, aty ku me mire shihemi ne syte e fytyrat qe na shkelqejne e duke fole per sot apo ditet e meparshme, me syte qe ia ngul ne sy e ne buze e ajo skuqet pak si ne turp por qe edhe smund te duroje me disi nga temperatura derisa nje sekond i pushojme fjalet, e shoh, dhe i them:
– Pse s’puthemi?
– Se di, me thote, dhe qesh pak si e llastuar, e me leshohet menjehere ne qafe, me shtrengon fort, e me puth gojen lehte por si vullkan ndihet, kur ia ndesh buzet, qe gati i digjen mbi te miat.

Nuk mund ti rezistoj aspak butesise buzeve te saja qe sot i ka lyer pak me te erret sic mua me terbon, por as aromes mire qe mban ne gushe – e puth, e puth me shume ne goje e ne qafe, ne mjeker, e lepij e e thith here pas here. Ndihem kaq i sigurte me te, sikur kjo eshte dicka e natyrshme e jona, dicka qe e bejme shpesh e ja njohim njeri-tjetrit detajet por nuk eshte aspak e vertete, eshte e parahere keshtu, eshte vec pasioni qe paskim akumuluar per njeri-tjetrin kushedi prej sa kohe ndoshta pa u njohur e qe sot shperthen ne ferkime te duarve qe dridhen e puthje epshore te buzeve te qulleta qe shetisin kudo mbi lekure.

Po birrat?

03.12.2018

Dashruia e vertete nuk ka nevoje per fjale; ajo ece si nje e rrahur zemer, qe nuk degjohet, por ben punen me te madhe.

Ne kemi nje trend tashme; dy javet e fundit tona kane qene takime pa fund: kafja jone e mengjesit pasi me zor jemi zgjuar se fjetem kaq vone vec kur na u lodhen syte ne Telegram, pastaj kafja jone e drekes pasi kemi kaluar te paren gjysme dite duke na munguar njeri-tjetri si te mos ishim pare prej vitesh, pastaj kafja e mbremjes para se te qetesohemi perkatesisht ne shtepite tona serish duke na munguar njeri-tjetri si te mos kemi jete te ndare… Tre kafe, ne tre takime, tre kafe te shoqeruara me puthje te pafundme qe ndodhin ne cdo takim ne te njejtin bar cdo dite dhe kjo nuk mjafton me per ne, aspak, assesi.

– Sa keq jam ba per ty, – i them, duke i nuhate aromen e mire te gushes pas gjysem ore puthje pa i shkepute buzet nga njeri-tjetri.
– Edhe un, o Zot, – reagon ajo, duke me pare ne sy, jo se ska turp se faqet i jane skuqe nga puthjet e pafajshme ne mes te mbremjes ne lokal, por me sheh ne sy per te me treguar deshiren e thethe te saj e per ta krahasuar me timen, qe duket qarte se te dyja, jane zjarr.
– A ikim nga shtepia ime?, – e pyes me ngulm.

Ajo ul koken poshte per pak… Nuk di te me thote asgje por heshtja do te thote “po”, kete here, per te paren here. Une i kap gushen prape si per konfirmim, e puth serish lehte ne buze e e drejtoj; “hajde, dalim perjashta e ikim”.
– Ske njerez?
– Do e myllim deren fort nga mrena, – e siguroj, me nje tjeter puthje qe ja jap ne goje, thelle, me gjuhe gati deri ne fyt, e ajo tashme e ka ne mendje te ardhmen e afert, ate cka do i ndodhi ne shtepine time vetem pas pak.

Dalim, kapim ashensorin, zbresim poshte e ecim drejt rrugices sime, naten, pa shume njerez ne rruge e gati askush as ne dritaret e lokaleve te pedonales e per pak jemi ne dhomen time; aty ku mbaj shtratin, tavolinen e kompjuterit shume afer qe e perdor edhe per pune, parfumin siper asaj tavoline dhe rrobat e shperndara brenda e jashte raftit. Ajo fillimisht nuk be ze vetem qendron ashtu per pak, une e drejtoj per tia heqe friken, e drejtoj tek krevati im e e ul aty, e ulem edhe une buze saj, kembekryq… Shikohemi per pak ne sy, ajo ka qejf sic kam edhe une, ka pak edhe emocione, e pak frike e ankth, ne tashme e kemi dhene puthjen e pare, kemi dhene edhe te dyten e te treten se puthemi cdo nate rrugicave te lagjeve te shkodres kudo ndodh te jemi bashke e kembe njeriu nuk ka perreth por sonte e ndien se eshte “ne kurth”, edhe pse i pata premtuar se asgje sdo ndodhi ketu; sonte e ndien se do dorezohet ne krevatin e ngushte te shokut te saj me te ri.
– Po birrat? Kam marre edhe bake rolls…, me thote e shkreta, si per te ike prej turpit e deshires qe po nis ti valoje.
– Pastaj zemer, i lejme te ftohen pak sa te nxehemi ne…

Se ne dhome ne fakt eshte ftohte. Une madje skam as ngrohese ne shtepi, rruget e mia jane shtrat-zyre-kafe gati kurre brenda, e ajo qesh pas batutes sime, kurse une vec e kap nga supet, i largoj floket anash per ti puthe qafen e ngrohte kur ajo mi hedh krahet per te

me thene se eshte me mua sonte, e ne nisim puthjet tona te lehta ne gushen e saj te bute e ne gushen time te rruar nga mjekra, puthemi ngrohte kudo rreth buzeve, me perqafimet e shtrengimet e pafundme e thithjet qe nisin te marrin jete ne lekuren e saj te erret, komplet te zbuluar ne qafe e supe e shpatulla. Por jo per shume gjate do rrime ashtu ashtu, se si me marreveshje, biem mbi krevatin tim, shtrire, ajo kalon siper meje, me puth ne qafe ne gjoks, pasi me zbulon nga bluza e terhequr fort lart gati mbi fytyre, e mi shtrin duart mbi te miat duke marre rolin kryesor, si zonje e shtepise qe po ndihet e qe shume shpejt, mbase, edhe do te jete… Por sonte eshte vec nje shoqe imja, a nje kolege, a ne fakt nje shefe qe nuk ka turp por vec autoritet ne sjelljet e saja qe po me dorezojne ne vend, ne shtrat, ne shtratin tim. Ajo ngjan me nje aktore te filmave me pulle te kuqe, kur largohet pak prej meje, e i rreshqet xhinset ne fund te kembeve, per te mbete tashme vetem ne breckat e zeza e nje shirit te holle qe i mbulon vec thithkat e thepisura nga eksitimi…
– Mund ti mbaj corapet?

Sa e vogel e e pafajshme duket, e sa e embel kur ia shoh syte e vizatuar qe i shkelqejne si diamant ne erresiren e dhomes tone te erret nga drita e ceket e neonit, e sa fort qe e deshkam ne kete poze. Une e prek ne fytyre, ne gushe, ne buze, per ti treguar admirimin tim pa i thene asnje fjale fillimisht, pastaj, duke e ndier fort ne mua, i pergjigjem:
– Po vajza jeme e vogel, mund ti mbash…

Dhe asaj i qesh shpirti nga si e quajta, me hidhet ne qafe, me puth ne goje, me kap floket, pastaj me lidhet pas belit, pastaj me puth serish, pastaj me sheh edhe nje here:
– Te dua, babi!
– Edhe une ty, vajza e babit,
… dhe rrezohemi te dy siper krevatit; serish, ajo bie siper meje, por eshte pa rroba tashme…

Une nis ta ferkoj nga shpina, duart me jane ngrohe tashme si me temperature, nga deshira, nga emocioni, e nga lekura e saj e ngrohte… Ajo me kap nga qafa, me puth fort sikur do te me kete brenda ne shpirtin e saj te me marri nga goja e une i pergjigjem po aq fort ne cdo prekje e puthje te sajen qe fillon nga qafa, gusha, mjekra, e ndalet fort ne goje, thelle, me gjuhe qe gati ma arrin fytin. Une e kaloj anash vajzen e vogel, duke e mbajte ngjitur por duke krijuar edhe hapesire, mjaftueshem per mua tia rreshqas doren deri mes kofsheve e te gjej mrekulline, ndjeshmerine e saj te bere qull per mua e ajo skuqet kur une e prek por ia mbuloj fytyren me mua, i afrohem afer, e puth lehte qe te me besoje.
– A e do babin pak brenda…?

Ajo nuk be ze per pak, por me perqafon edhe nje here sikur sa u pame e sikur na kishte marre malli…
– Hmmm, smund ia prishi babit, – pergjigjet ne llastim, por duke me pare ne sy me besimin e patrembshmerine e vajzes time te vogel, qe oh Zot, sa me ngjit’ka mua.

Ngrihem pak nga krevati, zberthehem e behem gati – gati si ajo, e duke e kthyer permbys avash para meje, duke e ledhatuar e duke puthe ne shpine, rrashqas lehte brenda saj duke e mbajte nga krahet e duke mos e lene te levizi. Ajo leshon nje gjemim te lehte, sic me pelqen mua, e edhe me therret sic me pelqen mua, por i pelqen edhe asaj, e ndjesia jone, i pelqejne ritmet e mia qe nisin te shpejtohen e ajo fillimisht dridhet nga pasioni i forte mes nesh pastaj qetesohet e nis te shijoje levizjet e mia plot epsh mes kofsheve te saja cilindrike.

Pasi e kemi bere per pak ashtu, e ajo po njihet e miqesohet me babin e vet ne menyren me te mire te mundshme, me kerkon te nderrojme pozicionin; ajo ka nje ide per ne, nje ide qe do me ndieje me mire, me fort brenda saj – kthehet me fytyre prej murit, e perkulet ne gjunje, duke me lene ti shoh komplet floket qe i derdhen poshte, shpinen e lemuar e bythen e palestruar qe pasi e rrah nja dy here me shuplaka, nis ta penetroj serish, me shpejt se perpara e tashme pa kujdes, ashtu si asaj i pelqen mbi gjithcka. Sa fort qe e deshkam kete vajze, pafajesine e saj e deshiren e saj per tu ndier e dashuruar – por ajo eshte nje dashuri me vete, dashuri speciale, e vecante e qe mban vec buzeqeshje e pasion, e une dua nje jete te tere ngjitur pas trupit te saj lakuriq, si sonte, ne dritat e zbehta, me seks dashuror te cmendur.

Po birrat? Birrat do i pijme pastaj, kur te na shkoje mendja te qetesohemi…

M’len te iki ne shpi

27.12.2018

Dashruia e vertete nuk ka nevoje per fjale; ajo ece si nje e rrahur zemer, qe nuk degjohet, por ben punen me te madhe.

Ne rrijme bashke cdo pasdite ne shtepine time; thuajse cdo pasdite. Se ka raste qe dalim edhe vetem per nje kafe ku mund te flasim pafund dashuri kinema e plotike, por ka raste qe vetem sjellin nje mbremje te qete te thjeshte ne dritat e zbehta te picerise ose rruges ku qendrojme perjashta me nje caj, apo duke ece e duke fole e qeshe me humorin tone te holle qe e kuptojme edhe pa fole shume, vec ne, se sdo e kuptonte askush tjeter.

Por dicka jemi zene ditet e fundit, jemi frohe pak sepse ne vertete jemi shoke te mire e te sinqerte por edhe shume xheloze, vertete jemi te dashur e besnike por edhe shume xheloze, duhemi shume sa mendojme se jemi nje person i vetem e kjo na ben edhe te besojme se askush sduhet te egzistoje ne harkun e gjate kohor te jeteve tona.

Jemi zene pak ditet e fundit, per kete shkak, e sot me zi po pres te mbaroje punen qe te kaloje nga shtepia ime e per te me thene dicka, se di, por vec te flasi. Se dua ta degjoj. Se une vertete jam babi i saj, qe i flas e e mesoj, por ashtu edhe ajo eshte vajza ime qe po rritet e sigurisht qe dua tia degjoj cdo ankese e deshire. Keshtu qe pak pas 6-es kur ajo le punen, me nje sms njoftues, une jam gati per te, me tutat e holla e trupin pak te parfumosur, jam ne dere – tia hap nga brenda.

Gjithmone, ajo sa degjon zhurmen e deres qe hapet, vrapon te me preki pak si ne perqafim e shpejton para meje, gjithmone, per ta gjete te mbeshtetur tek krevati im i bute gati per nje milion puthje. Por sot nuk jemi ashtu, sot nuk i duam nje milion puthje se mendjen e kemi plot me nje milion pyetje e duam vec ta hellim pas gjithcka ka ndodhe keto dite te zymta. Keshtu qe shkojme bashke tek krevati kete here, prape si shoke, ulemi aty si ne nje divan me gotat e veres ne dore se ne fakt sido te jete rasti – nje gote vere do e pijme duke bere gezuar “qofshim pergjithmone”, dhe nisim te flasim ate qe na kishte kapluar mendimet…

Nuk kemi qene te lumtur keto ditet e fundit; une jam nje xheloz i cmendur pas saj, nuk duroj dot as mendimin qe dikush mund ia kete deshiruar nje dite buzen e njome qe une shkrihem siper saj e per cado, ne jemi gjithmone gati te merzitemi pafund para se te perqafohemi pastaj, ne fund, pafund. Por merzia eshte aty, merzia e frikes e frika e xhelozise e xhelozia e dashurise puritane.

Keshtu ndodhi edhe sot, qe folem u perqafuam u deshem me mend e prape biseda u mbyll me lote e me bindje qe i perkasim njeri-tjetrit, me ne qe duhemi pafund pavaresisht posacerisht cdo gjeje! Ajo ngrihet ne kembe perfundimisht pasi i ka mbaruar fjalet e saja, e lodhur nga shphegimet, e lodhur nga pyetjet e mia ta pafundme dhe afrohet te me puthi ne balle e te me leri aty ndenjur duke e vezhguar ndersa kthehet te marri pallton, qe e ka lene matane ne kolltuk, ne anen tjeter te krevatit. Une e ndjek, nuk mund te mos e ndjek duke i rreshqite me shikime nga floket deri tek bytha, ku do pushoj per pak me mendime ngacmuese qe me shetisin neper mendje sepse bytha e saj, eshte jasteku im me i mire i mbremjeve te qeta duke pare nje film, dhe burim kenaqesie i mbremjeve tona te trazuara.

Pasi e kam pare per nje minute ashtu, zgjat duart e kap nga beli dhe e afroj me prane vetes, ashtu pa e kthyer prej meje, e i ngjitem pas saj. “Me ler pak ta puthi bythen”, i

them, duke e shtengruar nga kofshet e beli e duke e terheqe gati brenda meje. Ajo vetem buzeqesh pak, e dalloj nga poshte nga gusha se tashme ja kam mesuar cdo forme te fytyres permendesh, dhe duke e preke nga shpina ne forme ledhatimi, e ve re si e zberthen zinxhirin e xhinseve ngadale dhe per pak sekonda do me zbuloje bythen e fryre qe duket se me zor po qendronte poshte xhinseve te ngushta. Mban nje pale mbathje te kuqe qe i rrine shtrire permes te cares dhe pa menduar asgje rreth ca kishim fole deri tani, e gjej veten duke e puthe e duke e ndier gjithe pasion e dashuri…

Ajo tenton here pas here te me thote dicka, por vertete qe nuk e kuptoj aspak. Mendja ime tashme eshte vetem tek vrima e saj e ngushte e shume shpejt aty do jete edhe fokusi, sa ti kem larguash anash mbathjet e kuqe e gjuha ime e uritur te me kete rreshqite mes mollaqeve te saja te buta. Te dy e dashurojme kete akt, na pelqen shume, ndihemi sikur e kemi krijuar ne dhe pasi e kam ngrene e jemi kenaqe bajagi ashtu, ndiej se kam nevoje te jem brenda saj; ajo tashme eshte bere qull perpara e qull jam bere edhe une poshte tutave te gjera me llastik – pa mbathje edhe sot, si cdo dite.

Ngrihem ngadale ne kembe, duke e mbajte nga beli qe te mos me iki dhe e largoj me shume kujdes deri tek kolltuku, aty ka ka edhe xhaketen qe do merrte para cerek ore. Ashtu duke qendruar pas saj, e perkul lehte ne kolltuk, me kembet qe ja mbaj ngjitur, gjysem siper mbeshteteses, dhe rreshqas brenda saj gjithe forcen, pa i marre leje aspak. Ajo leshon nje gjemim te sajin si mace e vogel, por sot nuk dua te kem meshire per te. Ne fakt, une vec e dua me fort kur e shoh te merzitur a me lote, si sot – e dua me fort dhe ndihem me i dhene pas saj, ne kete preteks, vazhdoj ta penetroj me force siper krahut te kolltukut e ajo vec fillon te bertasi si ne dhunim.

Bytha i tundet fort kur i perplaset ne mua e une e dua ate kercitje, ate zhurme, ato gjemime ajo leshon sa here shkoj me thelle brenda saj e ato djerse qe nisin te me kullojne siper fundshpines saj te lemuar… Sot e ndiej se po vij vertete shpejt keshtu qe dal prej saj, e shtyj e hell krejt ne kolltuk, me belin lart e bythen gati tek une e nis ta ha mes kembeve, nderkohe qe qetesohem pak, duke u pllaqurite ne lengun e saj derisa ajo nis te me preki floket, pastaj fytyren, pastaj me largon gushen avash e nis te preket vete me shpejtesi, duke u ferkuar si e cmendur, sikur do ta shkyeje veten e saj, me duart qe i dridhen e gjemimet e egra qe i dalin nga goja e mua kjo skene vec me eksiton me teper, une gati prishem duke e pare e kjo eshte pertej maksimumit… Dal ne anen tjeter te kolltukut e si ajo qesh pak duke e kuptuar skenen por nuk do shperqendrohet nga kenaqesia qe po shperndan – une i rrasem ne goje per ta qire edhe me fort, si ta kam marre me pagese, duke i thene fjale te piseta e duke ia rrahe gjinjte me shpulla derisa ajo prishet ne duart e saja te vogla e une derdhem si nje liter qumesht ne gojen e saj te buzeqeshur.

Rekord

07.01.2019

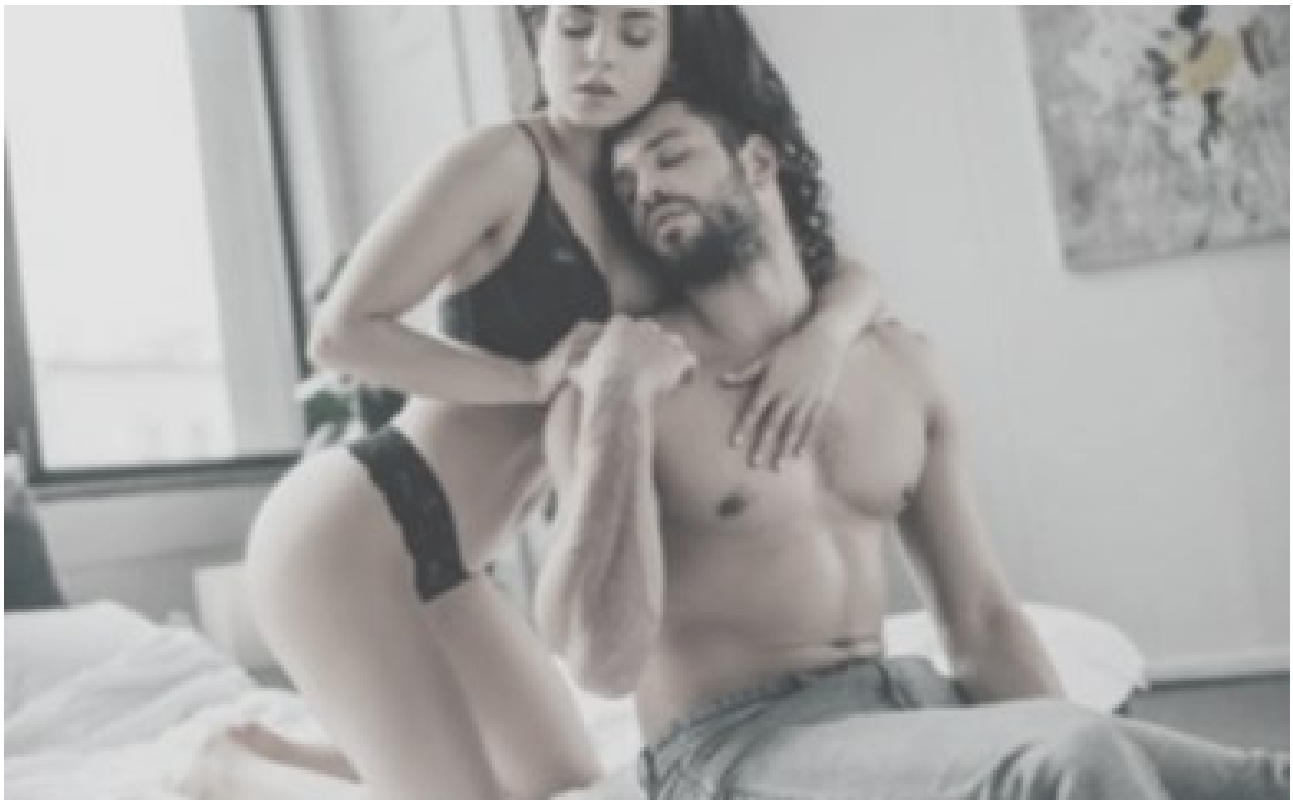

Nese jeta do krahasohej me nje liber, ata qe nuk udhetojne, eshte si te kene lexuar vec nje faqe.

Panorama eshte nje guesthouse me park pushimi, qe shtrihet ne alpet e bukura te shqiperise veriore, vetem 20 kilometer larg Thethit qe kush nuk e ka degjuar… Resorti rrethohet nga nje pamje e mrekullueshme e gjelber gjate te gjitha stineve pervec dimrit, kur gjithcka behet e bardhe nga debora ne mal e ne fushe. Pervecse ka pishine perjashta ne mes te oborrit, cdo dhome eshte e plotesuar me orendi, oxhak per zjarr me dru dhe dy dhoma gjumi e tualete te kompletuara me cka nevojitet per cifte a familje.

Une skam qene ndonjehere atje, madje skam qene as ne Boge kurre dhe si rrjelloje as ne Theth, por kam punuar per kete resort diku tre vite me pare; kam punuar kartevizitat, posterat, kam bere editime e fotomontazh dhe gjithcka tjeter qe ka te beje me paraqitjen online e zakonisht, puna jone ne web, si promovues, na i kthen ne miq – klientet. Ashtu sic me ka ndodhe edhe mua me pronarin e resortit, qe me perpara as e njihja por qe nga pune, shpesh me therret e shpesh rrijme sa here qe rruget e tija e sjellin ne shkoder. Dhe madje ka kohe qe me ka ftuar te shkoj te vizitoj resortin e tij per te pakten nje nate. Por pak kam qene i zene, pak punet pak rruget pak e dashura e re, vajza ime Ania qe se le vetem asnje sekonde diten as naten, dhe realisht se kam pase gjete akoma nje dite te pershtatshme. Por pse ta zgjas me? Pse ta shoh Anian si pengese kur realisht une mund te shkoj atje bashke me te?

Nuk kemi nevoje te diskutojme shume rreth kesaj, ne kemi muaj qe po e mendojme nje nate jashte qytetit ku te mund te ndajme disa deshira tonat qe akoma vec i mbajme brenda nesh. Dhe dy fjale, mjaftojne per te vendose: shkojme?, po!, dhe caktojme daten e neserme per tu nise, meqe eshte e shtune per koincidence e per fat dhe ashtu bejme, te nesermen e asaj dite, zgjohemi heret e leme me sms oraret e planet qe i kemi bere edhe nje nate me pare. Une dal perpara saj, dal para dreke e e pres ne kafe me celular ne dore sepse miku jone tashme qe eshte ne fakt miku i pronarit, do na shoqeroje deri tek resorti e ne kemi edhe dy ore per tu bere gati. Une kam ngrene me perpara, kam gjithcka gati per nisje pervec Anias qe rri ta pres ne kafe, duke numeruar cdo sekonde, derisa e shoh€¦ Oh Zot! Ka ardhe dhe qendron ne kembe aty perpara meje si ninxha, pa bere ze aspak. Me nje pale xhinse kazuale qe i shtrengojne bythen e i nxjerrin format qe une preferoj qe prej te pares dite kur e pata pare ne te sajen zyre, tinez, dhe nuk e di a me ngjan me nje alpiniste fale xhaketes xhinse me blu te erret e e me kepucet e kafta vjeshtore, apo ngjan me nje vajze te vogel te shkolles prej flokeve te lidhura bisht kali pas qe i bien i derdhen mbi canten e verdhe te shpines qe zoti e di se me cfare e ka mbushe aq plot. Une cohem me vrap nga tavolina ime, se dhe pagesen e pata bere ne fakt sa shkova ne pritje te ketij rasti dhe i afrohem ti jap nje perqafim e nje puthje e nje shtrengim te bythes sic e bej gjithmone derisa me bertet dhe jemi gati, bashke, te shkojme te behemi me shokun tone qe do na shoqeroje.

Sa njoftohemi me te, vrapojme hypim te dy bashke ne vendin e pare se ai ne fakt paska nje sprinter, hah, e pa vonuar shume sepse me oraret eshte i perpikte zoteria, marrim rrugen e gjate te ftohte e me shi per ne Boge. Dhe as nuk vojme shume, duke u puthe e perqafuar gjithe rrugen ne makine, se deri ne koplik eshte autostrada e me tej eshte

rikonstruktuar e sa ne te filluar te pasdites ne jemi atje, bashke me sprinterin e bardhe te zoterise, jemi ne mos te oborrit te resortit.

Aty menjehere del na pret pronari, pronari qe eshte edhe klienti im, na pershendet duke na shtrire te dyja duart dhe na uron mireseardhjen duke na drejtuar per tek dhoma jone, qe eshte me e para ne radhe dhe me e aferta nga restoranti qe do e perdorim me vone, me siguri, se sbesoj te kete marre ushqime Ania ne canten e saj ngjyre kafe. Dhe sic na jep celesat e dhomes ne dore ai, Ania i merr vete dhe niset si ketrushe me canten e madhe te shpines qe vajzen time ma ben te duket vecse me e vogel, e une e ndjek pas, me nxitim, me kujdes qe mos rreshqas se ka filluar te behet pak keq oborri nga shiu…

—

Hapim deren, e gjendemi direkt perbrenda dhomes se vogel te ndenjes qe permban nje bufe te thjeshte ne njeren ane, nje kolltuk dopio poshte dritares dhe perballe, nje tavoline te vogel bashke me dy karrige qe ne me siguri do luajme nje loje me letra qe Ania I ka marre ne cante; sdo mend te kuptohet qe dhomen e kishin bere gati taman per ne. Aty ne anen tjeter eshte edhe oxhaku, qe me siguri do ta perdorim sonte por me vone€¦ Tani do vazhdojme te shohim edhe pak, ndihemi sikur erdhem ne shtepine tone; kalojme nga korridori, u hellim nje sy dy dhomave te gjumit, te kompletuara minimalisht me nje krevat dopio ku me siguri do kalojme njeren pjese te nates e tre krevete tek, qe me siguri do na mbeten per per pjesen tjeter te nates, dhe perfundojme bashke tek tualeti, vaska e vogel por e mjaftueshme per ne, se ne te vegjel behemi – kur jemi bashke, bejme gjera te vogla por me pasion te mall.
– A sdon me pushu pak?, me pyet ajo. – Na ka lodhe rruga pak e sonte kena me nej deri vone…
– Mire zemer, nis ti them, por pa mbaruar une taman fjalen, ajo eshte drejtuar per ne tualet, me siguri te nderroje rrobat e te liroje kembet nga kepucet e saja prej alpinisteje; kushedi sa rroba ka ne ate cante te malle…

Nderkohe qe ajo me largohet pak nga syte, une drejtohem per ne krevatin e mall dopio, lirohem nga rrobat qe gjithmone me duket se me shtrengojne kur kam Anian afer, le atletet ne cep dhe ulem mbi krevat, lirshem komplet vecse me bokserat e zeza dhe mbulohem me dyshekun e bute, qe duket se i paskan te punuar me dore, si shume gjera tjera ne kete shtepi…

Kaloj celularin ne silent duke u pergatite per nje gjume shlodhes e te rehatshem dhe shtrihem avash, pa zhurme, e mbyll syte duke e prite…
– Po flen babi kaq shpejt?, i degjohet zeri nga korridori, dhe pa hape une syte akoma me ze me goje aty, sikur do te me mbysi…
– Smujsha pa te puthe tu te pa ashtu, me thote, fjete kaq shpejt?

Une i hap syte per ta pare; ajo eshte aty afer shtratit, me nje bluze e tuta shtepie, floket e lirshme pak te lageshta dhe kembet e vogla zbathur, neper dysheme… I zgjas doren, e terheq pak prej meje dhe ajo sic e mbeshtet gjurin ne krevat, bie per pak siper meje, mbi

gjoksin tim te zhveshur dhe me sheh paqesisht, buzeqesh pak sic e ben vec ajo qe se kuptoj e ben kastile apo ka linde ashtu, dhe me flet prape, “babi, te dua”!

Nuk di ca tjeter mund te bej vecse ti prek floket e ti zbuloj ballin, ti them se e dua edhe une sa zemren time, dhe ta puth ne balle, pastaj ne sy, ne hunde, ne goje… dhe te ndiej si trupat tane fillojne te gjallerohen, sikur gjetem uje ne mes te shkretetires. Ajo perkulet pak siper meje, nis te me puthi duke me vene duart ne gjoks e ne qafe, me puth duke me terheq plot pasion, sikur ka frike se po i largohem, po i ik… Po ku te shkoj? Ajo me ka perzene, me eshte ule ne preher me kembet e hapura dhe sme le te leviz asgje tjeter vec duarve qe ja shetis mbi shpatulla e ne shpine, gati si per ti thene “ma more frymen”.

Ajo e kupton se tashme eshte momenti, sdo shume taktike; eshte me tuta te holla siper meje e une jam vetem me mbathje, me ndien te forte e te lagur kudo, dhe rreshqet ngadale nga mua e kalon ne njeren ane, ju jep pak poshte tutave sa per te me treguar se nuk i ka mbathjet aspak dhe me le ta vazhdoj une pjesen tjeter… Ania vazhdon te qendroje e shtrire ne ane, dhe une e le ashtu vec ia shtie njeren dore poshte tutave, nga pas saj, per ti preke mollaqet e fryra e krahun tjeter ia shtri poshte qafes, duke i larguar floket e derdhura me kujdes, per ti dhene nje pamje te plote qafes se bute e supeve, qe do nis ta puth pa kaluar te tjera sekonda, se eshte vajza ime e vogel e une dua vec ta dua e te kujdesem per te…
– Babi, me thote, jam tu plase per ty! Ban dicka me mua, tlutem…

Nuk i them asgje as nuk reagoj asesi per nje moment, vec vazhdoj ta prek pa ia ndare puthjet ne qafe e ne vesh, duke e ngacmuar ndonjehere me gjuhe, dhe ja zbuloj me shume bythen topolake per ta preke duke gjete gadishmerine e saj per mua, qe ska asnje frike se sot do arrije te kundershtoje dicka. Zbulohem ngadale pa e lene te kuptoje se dua tia bej suprize, dhe duke e mbajte mberthyer ne krahe, duke e thithe ne qafe e duke i ngacmuar thithkat ndonjehere, kur ajo i ka mbylle syte e ka humbe ne kenaqesine e buzeve te mia e te fantazise se saj, rreshqas brenda saj, me gjithe kujdesin e babit e pasionin e dashnorit te saj te marre qe terbohet sa here e ka ne krevat. Ajo i hap syte, shikon lart per te me gjete mbi buzet e saja duke marre fryme si i uritur dhe me shtrengon doren, shenje kjo, per te mos e ndale terbimin tim deri sa, te shterrojme bashke, ndoshta ne mengjes kur te zbardhi…

Vera e Kuqe

21.01.2019

Nese jeta do krahasohej me nje liber, ata qe nuk udhetojne, eshte si te kene lexuar vec nje faqe.

Nuk ka mbete me asnje inc i corcafeve te bardha pa djerset e ngrohta te trupave tane… Jemi lodhe, jemi lodhe si ne nje ndeshje mundjeje duke u perplase trup me trup se kush e fiton cmimim e mall por jemi barazim, skemi me energji, fituam te dy, e biem ne krevat per te marre pak fryme si ne mbydhje te pjeses pare…
– Oh Zot, babi, a e ke pa oren?
– Ca ka ora syn, esht' prishe?, i pergjigjem une, me humorin tim te holle gjoja si anglez…
– Kena 5 ore itu si bageti, me pergjigjet Ania ne habi akoma… – Po ca je ti pash Zoten? Cou se dona me shku me hanger!

Perballe dhomes tone, eshte kuzhina. Restoranti. Lajme pak fytyren duke fshire edhe djerset ne trup, e dalim perjashta… Perjashta, ka filluar te bjeri nje shi i bute i ngrohte, si dashuria dhe perkujdesi qe ne kemi per njeri-tjetrin qe nga dita e pare e njohjes. Vrapojme shpejt, anash pishines, e kalojme ne anen tjeter ku eshte edhe kuzhina e drunjte. Eshte nje ambjemt mesatarisht i mall, maksimalisht i thjeshte por gjithcka duket ne vendin e vet; tavolina dhe karriget e drurit te lemuar, kaq te thjeshta por qe te japin ndjesi e freski dhe xhamat e mellenje ne ane por qe natyra nuk shihet aspak.

Ka dhe ngrohje, shporet me dru dhe aty ndihet nje rehati e tepert fale butesise por edhe se aty nuk eshte askush tjeter per momentin vetem ne te dy, dhe Luljeta, vajza e sjellshme e zones qe do na sherbeje si te jemi miq te familjes e jo kliente;
– Ca keni qef me hanger?, na pyet.

Dhe pasi na ka shpjeguar disa opsione ku per shkak te veres qe kemi vendose te pijme, mendojme te hajme edhe mish sonte; porosia nuk vonon shume te vije bashke me broken e xhamit 3-litershe plot me vere te kuqe shtepie, me aromen qe e mban si nga parajsa. Eshte darka jone e pare zyrtare jashte qytetit, e para darke qe do e shijojme larg cdo syri e besdie, larg cdo fjale, shqetesimi, larg cdokujt tjeter vec ne te dy dhe Luljeta, vajza e re e resortit qe rri ne kembe gjithe kohen ne pritje ta sundojme ne dicka. Ne madje vetem qeshim, se puthemi ne krahe e ne qafe ndonjehere edhe me gojen plot teksa hajme e Luljeta veÃ§ skuqet nga turpi e disi kthehet me shpine, derisa une vendos te mos e le me ne siklet
– A ke mundesi me shku me na ndeze zjarrin, te lutem, se sdin me ma ndez nusja?

Ajo qesh, qesh edhe Ania, dhe i drejtohet te gjores vajze:
– A ke mundesi me na mush edhe nji tjeter broke me ven? Po e marrim te dhoma, – me kthehet mua, dhe zvogelon pak syte per te me lene te kuptoj se per ca e ka fjalen… Luljeta nuk vonon te beje punet e saja e per disa minuta, pasi jemi puthe edhe pak aty ne vetmi, marrim broken e shkojme ne dhomen tone… Zjarrin e gjejme te ndezur, ka nje qetesi te tepert e dhoma ka nise te ngrohet…

Ulemi aty, me broken plot me vere qe gati derdhet mbi tavoline te xhamit e ne zeme vend ne divan, afer zjarrit, duke fole per ne, per gjarat tona, per dashurine tone… Pas ndonje gellenj'ke e pas ndonje "gezuar, per ne", shkembejme ndonje puthje te ngrohte sa zjarri qe kemi perbuze. Ambjenti eshte i ngrohte, vera po e jep tashme efektin e saj q ne

restorant e puthjet nisim ti shpejtojme, ti shoqerojme me prekje e ferkime ne qafe ne gjoks teksa hajme buzet e veshet duke thirre emra… Por me shume me pelqen kur me therret “babi”; ajo e ben gjithmone si per te me llastuar e une vec eksitohem prej saj, kudo, kurdo, edhe ne kafe a ne bar rrethuar nga njerez – terbohem prej saj, si sonte qe po e puth e thith ne qafen e bute me duart qe ja mbaj rreth kofsheve…

Marrim edhe nje tjeter gote qe e mbushim aty, nga brokja e malle plot me vere qe e moren si per ta shtuar deshiren dhe ashtu po ndodh, me cdo prekje poshte bluzave ne lekure teksa bashkojme buzet akoma te qullta nga vera. Ngadale, ia largoj sutjenat lart prej gjoksit per tia pushtuar gjinjte e bute me duar, duke ja shtrenguar nga pak thithkat me gishta ne shoqerim te puthjeve te saja ne qafe, e ne gushe, sic ajo ka mesuar tashme te me ndezi me teper…
“Ndalo!”, me thote, “shko me prit ne shtrat…”, dhe cohet nga divani e ze tualetin duke me lene mua aty te vras mendjen ca ka ne plan.

Une cohem ngadale, shkoj ne dhome e shtrihem, i zhveshur komplet vec me bokserat e reja qe i kam marre rezeve, pasi fik driten e e ngjaj dhomen me nje kabare striptizmi fale drites se zbehte qe mberrin me veshtiresi nga korridori. Ania nuk vonon shume, per pak shfaqet ne dere e qullet ne qafe e trup nga uji dushit, e zhveshur pa mbathje e sutjena vec nje bluze te gjate te zeze qe e mbulon deri poshte mollaqeve te fryra. Me kujdes, afrohet prej shtratit dhe une e pres ashtu, ndenjur mbeshtetur me duar nga pas teksa ajo me prek ne gjoks, dhe pak siper mbathjeve si per te lajmeruar ardhjen dhe me puth, ne buze, duke me shtrire komplet, dhe ajo menjehere rreshqet siper meje si nje ngjale.

Zemra me pulson fort, deshirat me ngjallen si nga fillimi dhe ndihem se une rashe ne dashuri serish me trupin e lekuren e saj zheskane e syte e mellenje qe i shkelqejne zjarr ne dhomen e erret te intimitetit tone. Ia ve menjehere duart ne bythe, ndihem se nevoja per te qene bashke nuk pret me dhe ajo me kap nga qafa, me terheq fort te me puthi per te me konfirmuar e per te me dhene lene per gjithcka kam ne mendje e ne projekt sonte per te. Puthemi ashtu per pak, duke u ferkuar me duar e duke ia kape thithkat me dhembe edhe siper bluzes se zeze e pas buzeqeshjeve te saja djallezore, e kuptoj se kerkon me shume dhe ia rreshqas gishtat nga bytha, ne te caren e saj – per ta gjete qull, vale, thua se nuk eshte pastruar aspak nga dushi por nuk eshte me shkume, ne fakt, eshte deshira e saj per mua…

Duke e ngacmuar lehte mes kembeve me njeren dore, ajo vazhdon te buzeqeshi me buzet siper te miave e meqe syte i mban mbyllur e ka humbe ne kenaqesine e ngacmimeve te mia, ia rreshqas doren tjeter nga shpina, tinez, e kap ne qafe dhe e hell fort ne krevat, permbys… “Au, babi”, gjemon nje here si mace dhe sikur do te thote dicka por une sdua ta degjoj me se deshira per te ka arrite maksimumin tim, jo vec ne shpirt por edhe ne trup e ne format e mia, keshtu qe sillem e kaloj siper saj pasi kam dale jashte anash bokserave, dhe i detyroj nje tjeter gjemim, sic me pelqen ta degjoj gjithmone, gati ne agoni kur rreshqas brenda te cares saj.

E ferkoj ne shpine, ne kurriz ne shpatulla, ia hap krahet anash sikur dua ta godas ne denim me kamzhikun e dashurise qe kam per te dhe nis ta penetroj, me force, duke shkaktuar te tjera gjemime e kercitje te lehta ne mollaqet e saja topolake kur perplasemi, plot epsh e ego. Zot, vajza ime ngjan me nje pornstar te vertete, menyra si e shijon gjithcka eshte pertej profesionizmit e une kam vec krenari qe jam mashkulli i saj i zgjedhur… Levizjet e mia vazhdojne ta mbajne ritmin e shoqerohen jo vec nga puthjet e mia ne shpatulla por edhe nga gjemimet e saja me te thekura sa here tentoj te shkoj me thelle brenda trupit saj te nxehte.

Pas pak do bie anash saj, ta marr ne gji pa dale perjashta por te vazhdoj ta penetroj duke e mberthyer per krahesh e duke tentuar tia mbyll gojen me gishtat qe sa e prek, do vec te me haje nga terbimi qe ka marre. Ofshamat e saja dalin pertej dhomes, e mua lehte me hyjne ne shpirt si nje suport e kurajo per te mos ndaluar por ta shtyp me fort, gati per te rene nga shtrati. Ajo ne fakt i ve kembet ne mur duke e bere gjithcka me te sigurte e me te lehte per mua, qe vec e shtyj deri ne fund te kenaqesise sone qe do finalizohet, per momentin, me nje orgazem te cmendur qe i del agonisht nga shpirti.

Fjalekryqi

27.01.2019

Nese jeta do krahasohej me nje liber, ata qe nuk udhetojne, eshte si te kene lexuar vec nje faqe.

Kane kaluar ndoshta pese minuta… Ne jemi aty permbys me krahet akoma siper njeri tjetrit e mbuluar ne djerse, marrim fryme thelle nga agonia qe perjetuam bashke e here pas here shihemi ne sy, si per te falenderuar per parajsen e tokezuar a per te thene vec se duhemi shume, sic e bejme gjithmone cdo mbremje pasi bejme dashuri – se vertete bejme cdo mbremje. Ania me prek faqen, buzeqesh, “kam nevoje tbaj dush” me thote duke pare oren ne mur qe shenon gati tre. Rreshqet nga krevati, me kembet qe akoma i dridhen nga orgazma e jetes saj dhe drejtohet per ne tualet qe eshte ne anen tjeter ne fund te korridorit.

Une ngrihem direkt pas saj, shkoj serish ne dhomen e ndenjes per te marre pak nga vera qe na pat’ mbete atje siper tavolines – si per ti shpetuar hidratimit – dhe nderkohe degjoj ne fund te korridorit ujin qe fillon te zprazet, me siguri siper lekures saj zeshkane e bute si e nje femije dhe ne mendje me vijne serish skenat tona intime, te sontmet e me teper, sa here kemi bere dashuri ne mengjes heret sa syte sna jane hape akoma apo pasditeve kur kemi lene punen te dy ne te njejtin orar, jo pa qellim.

Nata eshte e qete, ka kaluar mesnata e e vetmja zhurme degjohet eshte uji qe i derdhet mbi trupin e zhveshur. Perfitoj nga kjo rehati, me goten ne dore nis te kthehem pas ne kohe deri ne ditet e para te njohjes sone e sapo filloj te perfshihem ne mendimet e mia me nderpret nje ze – ajo, sigurisht: “babi, ade te vajza joooote”.

Me vjen nje buzeqeshje ne fytyre, si tinez, sa here e degjoj te me therrasi ashtu. Me pelqen shume relacioni qe kemi krijuar, kaq intim dhe i vecante, si nje familje qe jeton brenda lidhjes tone, ajo eshte si nje vajze e vertete per mua. E kthej gellenjken e fundit te gotes, e ngrihem ne kembe, me hap, drejt tualetit ku ajo po therret…

“Babi erdhe????”, ja ben sa me sheh ne dere, dhe buzeqesh e ul koken poshte si nje vogelushe e turperuar qe edhe faqet, i skuqen, prej verteti. “Hajde se ke vend sa tdush”, vazhdon te me thote, dhe i mbledh kembet pak me qellim te me zeri edhe mua vaska. Une vec i prek pak faqen e bute e ulem aty me te, ashtu si ajo, perballe njeri-tjetrit me duart ne trup e kembet rreth belit secilit.

“Babi sa te dua”, me thote, dhe mi hell duart rreth qafes, duke me kerkuar nje perqafim. “Edhe une te dua ty shpirt”, i pergjigjem, dhe i afrohem tia jap perqafimin ashtu sic ma kerkoi, te ngrohte te sinqerte qe me buron nga zemra e shokut te saj – babi, dhe dashnor. Uji vazhdon te bjeri mbi ne e nderkohe ne i ndeshim trupat, i ngjeshim fort, me cicat e saja qe i shtrydhin ne gjoksin tim e kjo eshte vecse nje skene mjaftueshem per te bere romane. Puthemi pak ne qafe e ne gushe, ngacmohemi ne vesh duke thene sa fort duhemi e puthemi prape ne qafe e ne gushe, nxehte, si per ta avulluar lageshtine. Ajo nis te flasi per ne, per bukurine e lidhjes tone dhe vecantine qe e ben ndryshe nga gjithcka tjeter shohim perdite e here pas here, tek flasim, i vjedhim njeri-tjetrit nga nje tjeter puthje ne buzet e qulleta.
– Hajde!, me thote, – dalim n’dhom se kam nji surprize.

Suprize? Ketu, ne Boge, ne oren tre?! Dalim nga aty, fshihemi shpejt e i hedhim peshqiret

ne toke e vrapojme, ajo para meje, dhe gjen ne canten e saj te madhe nje Fjalekryq!
– Hajde ta mbarojme nje babi!, dhe ashtu e zhveshur, me fjalekryqin ne dore, kercen siper krevatit. – Kane mbete vec tre ore nate, me thote, hajde qetesohemi pak.

Shfleton librecin, ne te parin fjalekryq tradicional qe gjen dhe kap lapsen e nis te lexoje. "Kamikaz!!!"
– Ca pate babi?
– Kamikaz, i them, eshte ai qe ben vetevrasje ne emer te dashurise, – dhe e ul koken poshte tia kap me dhembe cicen qe e ka lene prej meje, siguristht perjashta, se jemi zhveshur.
– Jo shpirt nuk ben ajo, po hajde ta plotesojme ket fjalekryq taman, – me thote nderkohe se c'fillon ti plotesoje vete disa kuadrate, pastaj nje pyetje qe se kam fort mendjen, une ne fakt vetem rri i shtrire duke i fale bekime per si lexon e flet si vogelushe dhe ngrihem siper trupit saj, ta puth ne supe ne shpatulla, duke ia dashe embelsine e butesine qe mban mbi lekuren zeshkane.
– Hmm, babi more, a spo mndihmon?, perpiqet te me largoje pak.
– A nuk jam ma mir ketu shpirt, i pergjigjem, me duart qe ja kam vene siper mollaqeve. – Barabar aty spo dijm gja, i them, duke e ledhatuar e duke i admiruar bythen e fryre qe e kam si nje fiksim cdo dite, qekur njihemi, sa here shihemi.

Ajo ka forma te plota, te buta e rrumbullake e eshte kaq e ngushte sa nje vajze e vogel adoleshente; e rrah ndonjehere me shuplaka dhe kjo me pelqen por jo tani, nuk dua ta shperqendroj teksa ploteson kuadratet e fjalekryqit por pervecse ia largoj mollaqet anash e i bie me gjuhe permes te cares kur ajo gjemon: "mjau"!
E ben gjithmone kete mjaullime, here per ngacmin sa here e gudulis mes kembeve ngaqe mua me pelqen e here se vertete ndihet ashtu, e vogel, e bukur, e bute, dhe e piset si nje mace!

Une vec e mbaj ritmin tim, duke i rene me gjuhe vrimes saj te ngushte e lehte here pas here i ferkoj shpinen, per pak, derisa e shoh fjalekryqin qe hidhet ne dysheme e stilolapsi kercet pak me larg se aty. "Oh babi, ca po ban kshtu". Por nuk ia ve fort mendjen, vazhdoj ta ha njesoj, me deshire te malle aq sa e bukur eshte bytha e saj e njome dhe ndersa e kafshoj ndonjehere si per ngacmim, ne kofshe a ne mollaqe, ajo vec gjemon e tinez, pa me thene asgje, do e coje njeren dore perpara ku te preket pa dijenime time. Por vertete nuk me shpeton asnje detaj mua, une jam si nje babi per te, qe e sheh e ruan me kujdes gjithku e ve doren e sic e kam kape ne flagrance edhe tani, e lidh me krahet e mi te forte, e rrotulloj shpejt ne krevat shtrire ne shpine, me kembet lart drejt tavanit pastaj poshte si ne saltaure dhe gjuha ime sulet serish tek vrimat e saja te qullta tashme mes mollaqeve te saja topolake, "hajde shpirt, shijoje babin si e han vajzen e vet"!

Oh Zot, cfare kenaqesie kam e sa e njome eshte. Here pas here me shikon vec per te me admiruar e nganjehere smundet se nuk e le zjarri qe e ka pushtuar rreth poshte belit; une ia shtri duart e ia mberthej cicat e buta pak me force duke e shtrenguar e vazhdoj ta ha pa pase meshire ne gjemimet e saja te tortures derisa gjuha nis te me lodhet…

Ngrihem shpejt me gjunje sa ajo gati se ka kuptuar akoma, ia marr kembet bashke duke e puthe lehte embel per ta qetesuar ne butesi sa here i hap syte dhe sa ia ngre kembet lart, mbi supet e mia, leshohem prape benda saj pa i marre leje duke ia detyruar nje gjemim te forte, qe sikur i del nga shpirti. Syte i hapen e i mbyllen prape, merr nje buzeqeshje te shliruar ne fytyre ndersa une rri pa levize brenda saj sikur i gjeta piken kulminante te cdo kenaqesie dhe sa eshte qetesuar, me syte e mbydhur e duart e shtrira anash per se gjati, nis ta penetroj vec me eger. Ajo vec bertet e perpelitet, e une vazhdoj ta qi me denim, me ndonje shpulle ne faqe a ne bythe a ne cicat e ngritura qe i hallakaten nga trysnia e trampolimeve te mia siper saj…

Corcafet ngjajne me mushama shiu fale djerseva tona qe kullojne si rreke e fale dhomes qe eshte vecse me e nxehte nga soba e druve por edhe nga energjia qe shlirojme aty brenda, duke u plase trup me trup. Ania shtrin doren prej meje; do te mos e le vetem, ndien se dicka po i shkeputet nga thelle brenda trupit e une mbaj per krahesh, me kembet qe mi lidh rreth belit e perkulet prej meje, me grith me thonj, me terheq me bertet me shtrengon me kembe gati per te me marre frymen derisa shperthen, prishet aty poshte babit te vet; e babi vet sdo vonoje tia sperkasi barkun e bute me sperme…

Prova Guximit

03.06.2019

Thuhet se te dashurosh dy persona njekohesisht eshte e gabuar de askush sduhet ta provoje. Por ne realitet, nuk eshte ashtu.

Heren e pare ka qene nje katastrofe. Ania nuk e ka ndare xhelozine asnje sekonde, shpesh e permend vajzen qe ma dhuroi per ditelindje e shpesh nuk mund te mos beje krahasime te akteve e diteve tona e kjo ndodh sepse dashuria jone eshte e forte e e tejkohshme e xhelozia e saj kalon pertej dhurates qe vete ma pat' sjelle e nuk di taman as si ta bind se ne fakt ajo, Ania, eshte vajza ime e gjithcka ka ndodhe ndonjehere ne mua mbetet atje ku ka ndodhe. Por a e shijova une ate, vajzen, dhuraten e ditelindjes? Si dreq!

Kane kaluar gati dy muaj, dhe kjo eshte nje teme qe ralle e heqim nga tavolina. Here-here na nervozon e ndodh qe njeri te cohet perpara nga kafja, te paguaje, e te shkoje ne zyre per te mos fole me per dy a tre ore e here-here ndodh qe na kenaq, aq sa cohemi te dy nga kafja, ndoshta te harrojme te paguajme, e te shpejtojme per ne dhomen time te vogel aty afer kafes ku rrijme e ta kthejme cdo kujtim e bisede ne asgje vec epsh per njeri-tjetrin qe shperthen shpejt pastaj ne orgazma here shtrire siper divanit e here siper tavolines kompjuterit.

Javen qe shkoi, nga asgjeja, ne kafen tone te mengjesit ne te njejtin bar sic ndodh perdite duke lexuar lajme e artikuj, nje pyetje ngacmuese buron prape nga mendimet e Anias:
– A tkujtohet babi sa ishe knaq per ditelindje, mor qen?
– Zemer, I swear qe mendja e trupi jem punojn vec per ty. Hiqi kto menime!

Ajo hap syte fort sic e ka zakon, si e suprizuar, e me kthehet:
– A se kishe provu prape?
– Shpirt, i them ne qetesi duke mos dashe ta genjej por as ta merzis; – ti e din se babi i ka qef kto gjana por babi knaqet me gjithcka, edhe thjesht tu pa ty.
– A je i sigurt?, – me pyet, kete here duke i zvogeluar syte.
– Per ca?
– Me me pa mu?!

Se di nese e ka seriozisht apo po me provokon, por ne fakt po, jam i sigurte dhe do kenaqesha edhe ashtu. Mendja ime pjell cdo lloj fantazie qekur njihemi e seksi eshte nje cmenduri e ekstaze ne vete, deshira, lodra, pozicione, e thyerje tabush qe si heqim kurre nga goja as nga aksioni. Por nuk di si te pergjigjem, kam nevoje ta mendoj pergjigjen sepse "po" dua ti them, por si do e presi, ca do mendoje? A do trembet nga une? Sepse une ne fakt e dua pertej fantazive. Oh se di, kam njeqind mendime…
– Pse nuk provojm dicka?, mi nderpret ajo mendimet.
– Dicka, cka?, i them une tashme edhe me konfuz se perpara.
– A mke than se eshte nje autobus qe ban linjen e ulqinit perdite? Edhe shoqe ke boll atje…

Ne fakt, nuk kam me. Per momentin as po me kujtohet ndonje emer. Kam pase flinge atje, por skam me, shoqe as kontakte. Por kam ide. Ide ku mund ti gjej dicka qe funksionon sado spo me besohen cka Ania po thote.
– Ti po thua te gjej nje tjeter vajz per ne?!, e pyes me habi sepse dua te ma konfirmoje me qarte cka me tha.

– Pooo, por me nji kusht!, me thote prape ajo pasi me ka kape poshte ne pantallona si kercenim.
– E dita se ka dicka, he?
– Ti prek vec mua!
– Po ajo?!
– Edhe ajo…, – dhe me jep nje fytyre djalli, duke me pare ne sy, bashke me sinjalin se po fillon te laget nga ideja.

Eshte nje vajze ne fakt nga Ulqini, shqiptare por me nene kroate dhe qe jeton ne Podgorice ku studion gazetari por ka edhe nje lokal te axhes saj ne Ulqin ne te cilin punojne bashke. Emrin e ka kroat, Antonija, me siguri ja ka vene e ema; dhe sic ka edhe emrin, qe perkthehet "e pacmueshme", shpresoj te na dali ashtu edhe ne e planit tone. Sepse e njoh prej disa kohe, e kam ne Facebook, flasim e shkruajme shpesh deri ne biseda te nxehta deshirash e asetesh por nuk jemi takuar kurre. Por do i shkruaj, menjehere, para se Ania te nderroje mendje. Ania, Antonija, woh, duket hot qe pa filluar; mendja ime eshte nderkohe e mbushur me skena e me pyetje ne do arrijne te kombinojne bashke si kane edhe emrat.

Antonija eshte ne linje nderkohe qe ne bisedojme, i shkruajme dhe nuk kerkon shume sforco per te lene nje takim qe do realizohet jo me larg se te nesermen e asaj dite, te dielen e 28-Prillit.

—

Mberrijme bashke ne Ulqin, pasditen e te dieles, plot te kenaqur e pozitiv nga rruga e gjate me biseda e fjale e plane e te qeshura pafund. Ania, me ne fund sipas kerkeses sime, ka veshe nje pale tuta sportive te ngushta vetem ne bythe sa per ti nxjerre format dhe nje bluze te lirshme qe lehte mund ia levizesh duart permbi cica – poshte saj. Me atlete sporti, floke te lidhura bisht e syze gradiente blu e cante shpine me ca gjera tonat, zbresim bashke ne toke.

Sic zbresim, ne te parin WiFi qe kapim, kerkojme pabin PlanB – sipas porosise Antonijas qe per fat nuk e kemi as larg. Shpejtojme e zeme nje tavoline te lire ne katin e siperm, afer pishes, ne menyre qe ta kemi gjithe territorin ne kontroll. Poshte duken tavolinat e tjera, pothuajse te gjitha te zena, djem e vajza te reja por askush nuk ngjan me Antonija – te pakten jo nga fotot. Dhe sa marr celularin ti shkruaj, e ve re persiper supit te Anias, qe ajo sa hyri ne dere.

Antonija mban cizme te gjata ngjyre gri qe as lekure nuk duken dhe geta te holla te zeza poshte tyre qe ja nxjerrin mire format e kofsheve te gjata qe ne fakt nuk i paska te trasha si vajza ime dhe nje kemishe te bardhe me pika qe ia lejojne sutjenat e zeza ti duken poshte – dhe mban nje fund te zi. E gjate nje e 70 mendoj, borset te kuq ne njeren dore e celular me kellef te bardhe ne tjetrin, sic e shoh duke kerkuar per ne, i bej me dore e menjehere – sic me sheh, niset andej, nga shkallet.

Duke ardhe i bej me shenje Anias e kjo e kthen koken per ta pare; nuk e di nese po i duket sipas pritshmerive por nje buzeqeshje te lehte ia shoh kollaj kur i rreshqet padashje kurse vajza ulqinit ska filluar te buzeqeshi akoma. Vjen ne tavolinen tone, cohemi ne kembe te dy e pasi e kam puthe ne faqe, e kthej prej Anias;
– Takoje vajzen teme, Antonija. Ania!

Te dyja qeshin pak, ndoshta thjesht per shkak te emrave qe i kane te ngjashem a ndoshta per shkak te emocionit te ca mendojme se na pret pastaj por ve bast qe ato e ndien menjehere koneksionin, kapin duart, puthen ne faqe edhe ato e Ania, tinez, i mban syte ne mua. Ndoshta ka dyshime, se di, ose frike, por une e kam siguruar se ska asgje pertej asaj cka ajo di dhe ne jemi shoke e te hapur me njeri-tjetrin.

– A jeni lodh? Si ju shkoi rruga?, na pyet ajo, vajza Ulqinit.
Se edhe ajo flet shqip, si ne. Nisim te flasim, e here pas here e le Anias te flasi me shume se une se dua qe ato te miqesohen por ska dyshim se do ndodhi me shpejt nga sa une e kam frike. Te dyja jane vajza te zgjuara, te qeshura, kane nje milion tema per te fole bashke e nje milion komente mbi ato tema e pasi kemi kaluar gjysem ore ashtu me mua qe perfshihem jo shpesh duke mos dashe te nderhy ne te qeshurat e tyre te medha sikur njihen prej nente viteve, per nje cast i nderpres:
– Antonija, e pyes, – a na sugjeron nji hotel? Un kam nevoj me i ndrru keto xhinset se kam nji pale tuta te canta Anias.

Jo se kam vertete nevoje, por spo me pritet me per vazhdimin e historie. Nuk dua te kalojme te tjera minuta ne nje tavoline me lengje frutash – por dua ti bashkoj vajzat, dua ti shoh bashke, ashtu sic kam deshire prej gjithmone e sic kam enderruarr mbreme gjithe naten. Keshtu qe cohemi nga tavolina, pabi jone i prezantimit, dhe 100 meter me tej, rruge qe bejme bashke te tre per tre minuta, gjendemi ne oborrin e Hotel Palata Venezia. Dhe jo kot, por sipas planit te shoqes sone mikpritese bazuar ne idene tone te djeshme, ka rezervuar nje dhome atje ne fund te hotelit per ku do vrapojme te tre, permes mureve te vjetra qe ngjajne si ne nje arrati permes kalase – dhe ja ku eshte; rezervimi jone, me nje krevat mbreteror mu ne mes te dhomes se malle, nje TV i stermall lart ne mur i cili mund te shikohet nga krevati, mure te mbuluara me perde, nje tavoline xhami ne mes, nje minibufe ne kend dhe taraca nga ku mund te shohesh jo vetem pishinen e barin e liqenin e kalane por krejt gjysmen e Ulqinit. Duke i lene vajzat ne dhome tek shohin peisazhet nga dritarja akoma pa dale perjashta, nderroj rruge per ne tualet, ku do bej nje dush te shpejte sa per pak freski.

—

Tualeti eshte i mall; pervec dushit ka dhe nje vaske te malle sa per tre dhe eshte e rrethuar me pasqyra, te ndez fantazite sa hyn brenda nese mendjen e ke fillimisht me deshira dhe une ashtu jam – futem aty e hap ujin e ngrohte duke menduar per ca lashe perjashta e ca do ndodhi kur te kthehem aty. Zgjat qendrimi im aty nje cerek ore mbase dhe ne fund, pasi ndihem i fresket i relaksuar ne maksimum e pasi kam thare edhe floket

deri ne nje pike, me pak nga parfumi im Segno qe Ania ma ka sjelle ne cante – dal ne dhome ku pak me par i lashe vajzat. Por duket se situata nuk eshte sic e lashe une, madje edhe dhoma duket me e ngrohte se vajzat kane hype sipe krevatit te mall mbreteror, e po luajne me floket e njera tjetres, e dicka po flasin. Une ashtu sic jam, kompelt zhveshur por vetem me nje peshqir ne mes e pantofla llastiku tualteti, afrohem prej tyre dhe ato sme kane vene re taman akoma, se se kane mendjen.

Te zhveshur tashme nga mesi e poshte vec me breckat e zeza me grereza, nis ta prek vajzen time ne floke e ne vesh e ne gushe e ajo vec buzeqesh nga kenaqesia qe ndien prej meje e rehatia qe ka fituar prej Antonijas, te ciles ia kthej prape syte, e ajo qendron vec ne sutjena, me gjoksin rrumbullak te shtrenguar nen to por dhe cizmet e gjata qe si ka heqe akoma nga kembet. Ania ndihet e ngrohte ne lekure, teper rehat, e ul koken e nis ta puth ne qafe, me aromen e mire qe ka ndersa Antonija buqesh duke na pare, disi e gatshme ne pritje te levizjes tjeter. Ania kthehet pak prej meje te me ndieje buzet, e sheh sa te nxehta i kam per te dhe pasi me ka ndeshe pak tenton te me japi nje puthje te plote qe une ia pranoj edhe pse kam dicka tjeter ne mendje. Kurse Antonija e shtrin doren te me largoje pak peshqirin por une e kam mendjen tek vajza ime qe edhe pse tashme gati i zbuluar e me organin tim te mall perjashta gati ne formen e tij me te mire, mendjen e kam tek Ania qe e shtrij avash, ne shpine, aty ne krevat ku eshte…

Antonija me sheh ne sy nje here, si per te me pyet ca kam ne plan por i bej me koke te afrohet dhe ajo nuk vonon shume por shtrihet barkas, permbys me koken tek kofshet e Anias dhe dhe fillon ta puthi lehte ne lekure… Une i ledhatoj floket asaj, mikpriteses sone per ti dhe e dashuri e kurajo, dhe shoh nderkohe si Ania ka zmadhuar syte, pak e habitur por edhe ne qejf qe ka filluar ti shtohet. Antonija e gacmon me dheme e me gjuhe siper breckave te zeza kurse une i afrohem ne fytyre, i nxjerr gjuhen e ja peshoj mbi buze per pak, pastaj ia shtia brenda e ajo nis te me thithi lehte nga pak… Antonija e ndien se ka filluar te perfshihet taman, dhe une ve doren ne gjinje asaj, nis ta shtyp pak pastaj e e terheq pastaj nga gusha drejt pidhit vajzes time ku per 3 sekonda do i zbulohet poshte mbathjeve qe do ja kaloje shoqja anash.

Tashme Ania eshte dorezuar me gjuhen time qe i ferkon buzet e kuqe te gojes dhe vec me keq i behet kur shoqja i leshon gjuhen e saj siper buzeve te rozta te pidhit. vajzes time i pelqen, buzeqesh pak nen mua qe vazhdoj rri me gjuhen perjashta dhe me doren tjeter tek kari qe tashme me ka marre forme kurse Antonia po e puth po e zbut tek kliti qe sikur po i pulson nga epshi. Vazhdon ta haje lehte per disa minuta ndesa Ania i ka mbylle syte, dhe une cohem komplet ne kenbe, e hell peshqirin pertoke dhe e zbuloj karin tashne gati per aksion. Te dyja vajzat buzeqeshin bashke; por une do shkoj vetem nga vajza ime, se ashtu e kemi marreveshjen – une vetem do e prek mikpritesen tone por asgje me shume, por cnevoje kam? Ime vajze sme le asgje mangut, sidomos kur e hap gojen e vogel fiks per te me marre brenda, gje qe do ndodhi menjehere.

Antonija distancohet pak prej nesh, na le per pak sekonda ashtu – mua brenda vajzes sime qe kam filluar ta penetroj avash ne goje dhe ajo rreshqet ne fund te kembeve getat e

fundit e heq permbi cizme per te mbete ne tanga te zeza, qe do i kaloje anash, fiks per dy gishtat e saj te gjate qe ti mbulojne pidhin. Paso me ka dhene nje pamje te qarte se kush do jete per ne sonte, meqe Ania nuk e sheh se eshte e zene ne babin e vet, ajo afrohet serish, serish barkas me goje ne pidhin e asaj duke ja marre kembet mbi shpine. Oh, sa do heqkam sonte…

Pasi kemi qendruar per disa minuta ashtu, Antonija zgjat doren, e gjuan me shpulle ne faqe vajzen time dhe sic kjo largohet se ndoshta trembet pak nga si i hap syte, ajo me rremben duke me kape nga organi im krejt i ngritur si shkop bejsbolli e me terheq poshte, aty ku po mban koken. Dhe largohet anash, kercen krejt siper shtratit per te me bere vend mua. Une tashme e kuptoj planin e saj “largpames” dhe pa levize asgje nga pozicionet e vajzave, vendosem siper te cares vajzes sime qe i eshte skuqe fort e lageshtuar qull nga puna e mikes sone, dhe lehte, rreshqas brenda saj, per ti degjuar nje ofshame te re.

Vazhdoj ta penetroj ne ritme te ngadalta, nderkohe Antonija ka zene vendin tim – po e prek e puth ne goje vajzen time e cila me se shumri syte i mban te mbullur duke e shijuar maksimumin. Ndonjehere mund ia prek mollaqet e zbuluara Antonija se edhe qejf kam plot, kur i tund, ndersa i fut ne goje gjuhen vajzes time por zotimi im ka qene te mos e prek ate sonte, keshtu qe vec do shijoj ngushtesine e sime vajze tek hy e dal brenda saj si te jete hera jone e pare.

Jo per gjate, por Antonija do vije poshte tek ne, aty ku ne po takohemi lekure me lekure dhe gjuha e saj e gjate do i mbuloje komplet klitin vajzes time te gjore qe i rreshqasin ofshama agonie, si kurre me pare tia kisha degjuar. Por nuk e harron as veten, Antonija, qe nis te masturbohet me duart e saja te bardha nderkohe qe e tund gjuhen e saj te gjate siper pidhit vajzes time, qe babi i saj po e qin me uri dhe epsh te mall.

Ania ndien se eshte afer, emocioni eshte i mall per te dhe Antonija e kupton gjithcka, me duart qe fillon ti levizi vec me shpejt mes kembeve te saja dhe e mbeshtet koken siper barkut vajzes sime, mjaftueshem qe ta arrije me goje e gjuhe e me dihatje siper saj derisa vajza ime e vogel fillon te gjemoje te bertasi poshte nesh… Antonija kalon siper saj, ia nderpret gjemimet duke ia vene pidhin mbi buze, tunden te dyja, trup me trup poshte meje dhe kjo eshte mjaftueshem qe te shperthejne ne orgazem, njekohesisht, si binjake…

Ajo depilohet ne te njejtin vend

04.06.2019

Pune dhe dashuri, dashuri dhe pune, eshte nje rregull qe nuk ka nevoje te thyhet.

Vajza ime, ka vite qe shkon ne te njejten qender estetike; pervecse kujdeset mire per trupin e lekuren e saj te brishte cokolate, estetistja e saj gati personale, Odeta, eshte nje femer shume trendy dhe seansat e saja te masazheve apo depilimeve te plote ne trup, jane shume argetim e qejf. Odeta, pra, estetistja e saj, eshte nje femer trup-mesatar me floke te verdha qe i kalon anash dhe per shkak edhe te punes qe ben, dikush mund ta shohi shume te paturp por eshte vec natyra e saj; humor dhe menefrego. Ajo ka sy e vetulla te zeza dhe nje lekure te lemuar qe ne drite i shkelqen si mjalte e paster; nuk e di ne e kam pare me shume se dy here por ne fantazi edhe mund ta kem pase, sa here qe vajza ime ka shkuar atje.

Por jo me! Sot kemi ardhe bashke, te qendra, Odeta me ne fund pranoi, ne fakt pranoi direkt, qe une te jem aty ne seancen e tyre, sigurisht te mos nderhy assesi por te shoh vajzen time si pastrohet deri ne pjeset e saja me intime; dua te shoh kur vajoset, kur lyhet, kur i skuqet lekura nga duart e estetistes qe e terheq ndonjehere pa meshire me fort ta ngacmoje se tani jane bere shume shoqe. Per momentin, une vec po qendroj ne karrige anash, duke i pare vajzat te dyja tek bejne punen e tyre dhe per gjysem ore mbase, Odeta ka mbaruar punen e saj, e shkon te pastrohet pak matane…

Une perfitoj nga vetmia jone, nga privatesia dhe nga deshira qe kam akumuluar prej cerek ore duke pare duart e estetistes si shetisin mbi lekuren e vajzes time te vogel dhe ngrihem avash, per ti thene se “babi eshte ketu me ty”, dhe duke i vene doren ne ball e si ajo buzeqesh, e puth aty ne ball dhe me moskthimin e Odetes, ulem poshte saj, tek pidhi i bute qe ngjan edhe kaq i bukur sot, i pastruar mire, duket kaq i njome dhe une e dashuroj. Duke e puthe ne lekure lehte, nga gjoksi e barku i tendosur, shkoj mes kembeve te saj, e i gjej klitin. Ania direkt ve doren ne goje te mos leshoje asnje klithme, dhe me le te kuptoj se eshte gati per cado dua te bej, ne djall cado te ndodhi.

Une nis ta lapij lehte, ti bej rrathe siper klitit, me ndone puthje e kafshim te lehte ne kofshe! Dhoma duket kaq e qete, kaq private, eshte ndoshta vetem sa kabina e nje furgoni pasagjeresh dhe dritarja e malle ne mes te murit, ne fakt, eshte e mbuluar me nje perde. Odeta spo kthehet edhe pak dhe une do vazhdoj ta ha me shume vajzen time, ta lepij ta thith nga-pak me buze, per disa minuta, derisa nuk jemi me vetem: Odeta eshte ne dere!

Na gjeti ashtu, hap syte e gojen kur na sheh gati ne shokim ose jo dhe aq, por stepet, dhe ve doren ne raft qe e ka aty tek dera, si ne nje skene filmi, dhe nuk thote asnje fjale.

Ania i ka syte te mbyllur kurse une jam me shpine e nuk arrij te shoh, por zor se do e shoh ndopak edhe nen pushtimin e gjemimeve te saj. Zot sa e dua ate vajze kur gjemon, duket se vec ndjell kenaqesi ne ajer e e shfryn nga goja e saj rrumbullake qe e shfryn ne epsh kur e ha plot uri e pllaquritem ne pidhin e saj te njome. Ajo vec vazhdon te gjemoje nen gojen time e nen njeren dore te saj qe perpiqet te mbaje gojen e me tjeren dore me kap mua nga floket per te mos me lene ti aratisem.

Une ia ve duar rreth kofsheve dhe ndihem se spo mjaftohem me, ndihem se me ka marre

malli shume per te sepse kam qe te djeshmen pa te e nje dite eshte mjaftueshem larg te mi ndezi deshirat. Se ne bejme dashuri cdo dite, bejme seks cdo dite qekur njihemi eshte gjithmone me shume magjik, me shume i forte – eshte me mire se palestra, ndoshta me mire edhe se ushqimi.

Odeta vazhdon te na spiunoje nga njera ane e dhomes, nga dera, me krahet e kryqezuar tashme dhe akoma spo e beson si dikush e gjeti guximin tia shperdoroje vendin e saj te punes qe eshte edhe i shenjte. Por ne se shohim Dajanen aspak e sna pengon kurre. Ne madje vec levizim me fort, une madje ia ve gishtin tregues tek kliti, direkt tek gjuha ime dhe nis ta ferkoj me ritme me te shpejta, duke u dihate tek vrima e saj qe shpesh do i shtie edhe gjuhen, brenda, thelle, sa te mundem…

Dhe ajo, estetistja, e zonja e shtepise, pa e vene re edhe ne ate, disi per cudi nis te ndieje kenaqesi e eksitim duke me pare mua mes kembeve te vajzes time dhe nuk i ben aspak pershtypje leja – qe sna e ka dhene apo puna qe spo e lejojme ta vazhdoje me te tjere kliente. Ajo madje zgjat doren dhe e mbyll deren fort nga brenda, gati per ti thene gjithkujt qe mund ta kerkoje se nuk eshte ne disponim sot, se ka te tjera okupime.

Ania vazhdon te murmurisi me gjysem zeri akoma, nen gojen time, shpesh do me thote “jepi babi” ne lutjet e saja e syte qe i duken gati te perlotur nga shkelqimi i kenaqesise dhe gjuhe ime vec shtrihet me gjere siper pidhit te saj, duke e kape me buze e duke e thithe per ta marre brenda. “Haje vajzen tane babi”, me thote, “shpejt se po vjen Odeta”, perserit sa here ia heq doren nga goja qe po mundohem tia mbyll pa tinguj. Por Odeta tashme eshte brenda dhe afrohet prane saj, pa fole asnje fjale por vec si nje mesuese edukate me femijet e saj te vegjel te kopeshtit qe jane te njome e te brishte, ia largon avash peshqirin qe e mban akoma mbi cica dhe ja nxjerr majat perjashta, ashtu, duke i dridhe nderkohe qe une e thith te kliti me dy gishta qe i rreshqasin brenda, bindshem.

Odeta tinez afrohet e me kap mua floket, ma drejton me mire e ma mban koken tek e cara e vajzes time dhe nderkohe qe me tjetren dore mban Anian ne goje te mos bertasi te mos leshoje me mjaullima, me njeren dore me shtyn mua me fort nga pidhi i saj, duke me dhene zemer ta ha me fort, pa ndale, pa pertuar, me suportin qe po na jep si edukatore qe mori rolin tashme. Ania i shtrin kembet e zhveshura e te depiluara tashme siper shpatullave te mia, me shtrengon me kembe nganjehere e gjithcka nis te ndihet e pamjaftueshme dhe do vec te me marri komplet brenda saj, brenda trupit te saj te sapopastruar qe ka filluar te leshoj nxehtesi. Kurse Odeta duke e vezhguar me kujdes skenen tone imtime ku sapo u perfshi, zbret pak poshte ne perkulje te me zbertheje rripin e xhinseve e shpejt do dije te me nxjerri perjashta sic me gjen plot deshire per vajzen time; nis te me ledhatoje ngadale, duke me ndihmuar te marr forme te mire e per te realizuar taman detyren time sot per klienten e saj mu ne qendren e saj estetike. Por une vazhdoh ta ha edhe me shume Anian; se kam shuar akoma mallin e ofshamat e saj jane nje turn on absolute per mua, qekur kemi filluar te bejme seks te paren dite ne fund te vitit tjeter. Ajo mban edhe arome te mire gjithmone, eshte edhe kaq e paster sot – pak e skuqur nga depilimi e pak e skuqur nga buzet e mia qe e thithin pa meshire; magji. Zjarr!

Odeta largohet prape edhe pak nga mua – tashme une jam kaq gati per gjithcka tjeter e Ania eshte gati per mua e edukatorja e kupton momentin qe duket se po vonon. Me terheq avash prej Anias qe rri akoma e shtrire aty, ia mbulon thithkat me buze nderkohe qe ma drejton karin tim tek e cara e saj e njome qe sikur po me therret, nga deshira dhe pasioni. Do e penetroj ashtu per disa minuta te mira, duke ja shtrire duart mbi bark e mbi gjoks nderkohe qe estetistja do e puthi ne buze, me gjuhen qe ia shtie thelle deri ne fyt ndersa ja mbyll edhe hunden; sikur do ta mbysi aty poshte meje por une sdo i dal perzot se keshtu vec me ndez me shume, vec me terbon krejt e une vec depertoj brenda saj edhe me fort pa meshire.

Jo per gjate, dhe do hyp siper shtratit bashke me vajzen time, siper shtratit qe ne fakt nuk eshte shtrat por sna intereson se ne jemi mesuar ta bejme kudo, gjithmone, thuajse cdo dite mbi tavoline mbi raft ne kopesht ne shkalle ne korridor. Odeta vazhdon te qendroje ne kembe saj, ndersa une vazhdoj ta qij, ajo i ka gjete pidhin – ashtu te terbuar, ka zbuluar nje deshire sekrete qe nga dita e pare qe e e ka marre ne dore te punoje ne trupin e saj dhe sot, fillon ta haje ashtu sic po e beja une ga fillimi, ashtu sic ka dashur edhe ajo ta beje nga fillimi.

Nuk do vonoj shume te vij; atmosfera, bukuria e pasjoni vajzes time, perfshirja dhe nxehtesia e Odetes, me sjellin kaq afer por jo keshtu, jo ne kete menyre. Dal serish prej saj dhe ulem ne toke prape, cift me edukatoren tone dhe ia ngre lart kembet Anias, jo mbi shpatulla por drejt tavanit kete here dhe nis ta ha nga fillimi. Edhe Ania eshte gati ne te ardhur; me kap nga floket, me gjuan, fillon te bertasi, dridhet, therret me ze te eger gati te cirret…

Odeta prape e merr situaten, ajo e di se ceshte me e mira per te bere me dy te ftuarit e saj; kercen ne gjunje poshtem meje dhe nis te me thithi me fort akoma duke me shtrenguar bythen me duar e duke me puthe si te jem djali i saj, nderkohe qe une turrem edhe me shume tek ajo – vajza ime – te vazhdoj deri ne episodin tone final te filmit. Dhe skena eshte kaq e cmendur, gati surreale. Ania mendjen e ka ne mua por do arrije me doren e zgjatur tia preki cicat, poshte bluzes. Nuk harron te me thote te vazhdoj ta ha fort, ta thithi me fort e te sperkat me gjuhe sic bejme cdo pasdite te krevati im.

Ngrihem per pak ne kembe e kaloj ne njeren ane, e prek Anian me duar, sic me prek edhe ajo mua, dhe duka i flashur pidhin qendroj per pak ndersa i mbaj fytyren me doren tjeter me gishtat ne goje ndersa Odeta vazhdon te jete poshte meje, nen ate qe po e quajme krevat kurse ime vajze fillon te marri fryme me fort, fillon gati te cirresh; une e kap Dajanen nga floket e verdha dhe vazhdoj ta qi me fort ne goje nga inati i renkimeve te te vogles time dhe kur ajo leshom gjemimin e fundit e prishet ne duart e babit vet, babi vec do gaditet vrap ne kembe per tia leshuar nje shirit te bardhe sperme permbi trupin e depiluar qe i fillon ne qafe deri tek duart e Odetes qe sikur po i ben sehir pidhit te saj te pafaj qe ndihet sikur iu “rrenua”.

Odeta duke qendruar ne kembe, na sheh, duartroket, qesh, dhe zgjat doren te kapi ca

facoleta…

Tre dite ne tre puthje

07.07.2019

Thone se te dashurosh dy persona njekohesisht eshte e gabuar dhe se askush sduhet ta provoje.

Ndodh nje dite, nga zyra, qe po shkruaj ne Telegram me Anian e bisedojme rreth temes te re qe po pergatis per blog. Blogu, blogu im wordpress.ddev.site/, ka rene ne qetesi nga mosaktivizimi im por ne fakt po pergatis shume tema e ngjarje per ti rrefyer pastaj ne versionin e ri dhe kjo teme e ralles, si dicka qe flitet shume neper forume dhe pyetje psikologesh neper gazeta Paloma e Intervista, eshte per djemte qe kalojne ne friendzone.

Ania e mendon ndryshe prej meje friendzonen, nuk jemi dakort ne gjithcka flasim rreth kesaj teme dhe disi per ta imponuar ne mendimet e mia – gje qe jo ralle e bej sepse ajo eshte vajza ime e vogel e dua te mesoje prej meje shume, e pyes se ca do bente konkretisht me nje djale te mire te sjellshem e bukur qe i propozon dhe ne shembull i bie Leken, pikerisht, kamarierin e barit ku ne pijme kafe cdo mengjes dhe ai na e sjell porosine me buzeqeshje pafajesie teper miqsore.
– Nuk e di, me shkruan ajo, nese me propozon Tomasi, sdo i thoja asgje vec do filloja te ulem ne tavolinen e Rebekes.

Rebeka, eshte kamarierja e te njejtes kafe ku ne jemi dy a tre here ne dite. E gjate ne trup dhe e holle ne bel, me forma te lakuara te bythes e floke te zeza te drejta peri qe i leshon mbi shpine, Rebeka eshte nje vajze fjalepake qe pervec cmimit te porosise kur e pyesim, e vetmja fjale tejter qe degjojme prej saj eshte "miremengjes", kur shkojme aty per kafen e pare sa kemi hape syte. Por prapeseprape, ne shpesh flasim per te; une ndonjehere e ngacmoj me shikime dhe Ania me sheh e sado xhelozon, ideja e ngacmon – se ajo me do shume mua, me admiron pertej sjelljes time te mire me te dhe besimi qe ka ne mua, nuk e lejon te xhelozoje per nje vajze te bukur qe na kalon afer se ajo e di se jam vec i saji – por ngacmimet qe une u jap vajzave tjera kur jam me te, sikur e sfidojne.

– Po nese te propozon Rebeka?, i kunderpergjigjem une pasi kam marre pergjigjen e pare rreth kolegut te saj.

Ania e di se une e kam qejf Rebekan, jo se e njoh shume apo se do lejoja te ndodhte dicka por per aq sa e shohim ne bar e per sa na sherben, dhe fillimisht nuk e komenton aspak kete pyetje qe sa i bera pastaj vendosim te kthehemi ne pune dhe duke mos pase edhe fort rendesi si teme per ta vazhduar, sidomos per Anian, pergjigja e kesaj pyetje nuk vjen ate dite.

Te nesermen e asaj dite, prape ne te njejtin bar, prape ne te njejtin orar, dhe duket se Ania nuk e ka harruar temen e djeshme sepse sa kamarierja niset te vije prej nesh, ajo vec i mban syte ne mua, ne pritje te levizjeve te mia qe me siguri do i komentoje disi – te pakten keshtu ben cdo dite.
– A do me e lane punen?, e pyes une Rebekan, sa afrohet prane nesh, kot sa per te filluar biseden diku, sa per pershendetje me shume.
Kam pare nje poster qe kane nxjerre tek dritarja e barit ku kerkojne punetore dhe andej i bej me gisht nderkohe qe e pyes.
– Jo, me thote, por dona me rrite stafin, – dhe buzeqesh.
Kur buzeqesh, ajo merr nje tjeter pamje. Nuk duket me ajo vajza e ftohte e eger sic ngjan

kur vrapon neper shkalle a korridor te barit per te cuar porosite, por duket nje vajze e pafajshme qe aksidentalisht ka perfunduar kamariere se puna e saj e vertete, duhet te jete, ne nje butik ku edhe i provon rrobat per klientet, aq bukur i rri gjithcka pavaresisht se une jam mesuar ta shoh vec me kemishen e bardhe e pantallonat e ngushta te uniformes punes.
– T'kam pa si lodhesh, i them, vrap andej e vrap ketej, rrezik me u rrezu…

Ajo vec me sheh, e iken per te mos e pare me derisa cohemi nga tavolina. Kur cohemi, Ania shkon brenda per te bere pagesen, vonon pak, por une e pres ne kembe perjashta dhe as Rebekan nuk e shoh me askund, derisa ajo vjen, vajza ime, dhe largohemi nga bari per ne zyrat tona…

Te nesermen e asaj dite, prape ne te njejtin bar, prape ne te njejtin orar, dhe Rebeka ndryshe nga ditet e tjera, sot sikur ndihet me e lirshme me ne. Na pershendet, ne pyet "a pushuat", na pyet si po na shkon puna e si po shkojme ne bashke si cift – pyetje qe kurre si kemi degjuar nga stafi i ketij bari edhe pse vijme prej gati gjysem viti, cdo dite. Dhe largohet duke me lene plot ne habi.

– Babi?, me therret Ania ne nje moment, pasi kemi mbete vetem. – Kam nje zuprize per ty. Ajo gjithmone ka supriza, mua e tille me duket gjithcka por e kthej koken dhe hap veshet ta degjoj sepse dicka ngjan ndryshe sot, se di, nga cehra e saj ne fytyre apo menyra si po ma thote suprizen ne kete kafe ku zakonisht e vetmja gje flasim ketu, eshte "perqeshjave" e tipave qe vijne ne kafe duke u komentuar floket e atletet e njejta Adidas qe sikur i kane marre e gjithe klientela me porosi.
– Kam fole dicka me Rebekan dje.
Sigurisht qe dje paska fole, gati 20 minuta e prita perjashta dhe te dyja spo dukeshin askund. Por ca mund kene fole vajzat, nje Zot e di!
– Ca i fole mor syn? Kjo esht supriza?
– Supriza masdite shpirt, te dhoma jote…

Te nesermen e asaj dite, pasdite pak pa rene ora 5, si cdo dite tjeter te javes, me bie zilja e telefonit dhe zeri i vajzes time te vogel qe me thote del ma hap deren. Se si kam dhene celesa akoma. Turrem me vrap e ne gjysem minuti jam ne dere, per ta hape e per te gjete suprizen; Ania, me canten e saj te punes ne dore e bluzen e xhinset blu dhe Rebeka, duket, se sa paska lene punen. Ania futet me vrap e kamarierja pas saj dhe sic kthehem e mbyll deren, tashme me kane ike nga syte e jane fshehe ne dhome. Shkoj dhe une pas tyre e i gjej atje, ne kembe tek bufeja mbeshtetur te dyja, qe me shohin sic futem, ne tuta, pa mbathje, sic ndodh gjithmone kur pres Anian.

E para gje me kapin syte, eshte vajza ime e vogel dhe e ndrojtur qe sot po i kaloka kufinjte e limitet e saja qe nga kafja e pare e dyte e trete e deri ne kete moment, pikerisht tani, qe sic qendron mbeshtetur tek bufeja me shoqen e saj te re, doren e ka vene ne xhepin e pasem te shoqes dhe nuk e di nese po e ndien sic e kerkon fantazia ime por po e prek, ferkon pak, dhe e shtyn drejt meje… Rebeka afrohet prej meje, pak me ndroje por

edhe me deshire, dhe me pushon doren tek gjoksi. Une ia ve duar ne bel, ne belin e saj te holle qe me ka terheqe vemendje qe te paren dite ne te parin sherbim dhe syte i mbaj akoma ne Anian, qe po me habit, qe spo e kuptoj, derisa ma ben me shenje; "afrohu prej saj".

E kap Rebekan nga beli, duke ja vene te dyja duart rreth nderkohe qe Ania kalon pas saj ashtu pa ja heqe njeren dore akoma nga bytha, ia vendos edhe tjetren e e shtyn avash prej meje, ma mbeshtet ne trup, me qafen e saj prane gushes time mjaftueshem per tia ndier aromen e fresket per te paren here, mjaftueshem qe edhe ajo ta ndieje karin tim poshte tutave pa mbathje qe ka filluar te me fryhet – mjafton vetem ideja e ndyresise vajzes time per te realizuar gjithe kete gjendjen time. Duke e nuhate ne floke e ne faqe nga veshi, rreshqas tek qafa e i jap nje puthje kamarieres sone, ne pritje, ne konfirmim te Anias e cila sic e ka pare gjestin, buzeqesh, me prek doren, dhe me thote me ze te vogel "puthe babi, ndieje, se ka ardhe per ne".

Rebeka e ngre koken lart avash, nga puthjet e lehta te miat ne qafe qe shume duket se po i pelqen, dhe une rreshqas avash persiper lekures saj te bute deri tek goja, buzet e vizatuara te rrethuara me te zeze nga lapsi i saj i buzeqe qe si per cudi sot e paska vene me me shume shkelqim. Buzet i ka te mira, te njoma, jo te fryra sa vajza ime por kur gojen e hap, gjithcka shijon me shume ne gjuhen e saj te qullet, qe vjelltazi, ma shtie brenda thelle ne goje. E ndiej Anian si po ia shetit doren mes kembeve te saj te gjata, persiper xhinseve te ngushta dhe Rebeka nuk be ze vetem vazhdon puthjen tone te gjate qe duket se sdo mbaroje kurre, nga deshira qe po shfaqim te dy per njeri-tjetrin qe ngjan si e akumuluar ne kohe. Ania, jo vetem qe nuk eshte aspak xheloze per babin e saj brenda nje femre te huaj, por duket se po e shijon gjithcka, vajza ime, ajo vec me lumturon qe te paren dite qe e kam njohur.

Pas pak, do e kapi kamarieren nga beli, do ma heqi nga goja e do ktheje prej vetes, per te filluar tia thithi te gjithe lengun e gojes sime qe e kam lene ne gojen e saj te vogel. Te dyja bashke si ne dakortesi, ia prekin ia shtrydhin njera-tjetres gjokset e bukura dhe per pak, do fillojne te zberthehen kopsat e kemishave ndersa une qendroj pas Rebekes, me duart ne bel, duke ferkuar format e mia me te sajat. Te dy vajzat e mia sot gjenden vec ne sutjena tashme, te dyja te zeza, te dyja te shtrenguara fort duke i nxjerre kendshem format dhe sic e zbuloj Rebekan tia kaloje vajzes sime duart pas shpine e tia zbertheje sutjenat e saja, menjehere i marr hak, duke e liruar nga te sajat shpejt, me dhembe, pa ia heqe duart nga beli i holle.

Ania e shtrin doren e me prek ne faqe, me prek ne vesh ne floke ne buze, me shtie gishtat ne goje i ngjyen ne peshtymen time dhe pasi me thote "te dua babi", ate dore, me gishtat e qullte prej lengut gjuhes sime, e zbret ngadale poshte tek barku i kamarieres. Rebeka nuk be ze, hutohet per pak, ve bast qe e ka per te paren here kete eksperience por jo vajza ime – ne e kemi kthyer ne trend kete qe po ndodh dhe prej kohe e kemi prite kete moment. Me doren tjeter, Ania, ia zberthen rripin e zinxhirin e xhinseve dhe pa e zgjate, poshte mbathjeve, do i rreshqasi doren me gishtat e qullet nga goja ime.

Rebeka leshon nje gjemim sa e ndien doren e saj, e kap vajzen time nga krahet dhe e terheq prej vetes, si per ti thene se e deshiron, si per ti thene se eshte gati, por vajza ime e kupton menjehere dhe pasi e ka ferkuar e zbute per pak pidhin e saj, me sheh mua ne sy, "sa shume e kena lage, babi" me thote, dhe ulet poshte, bie ne gjunje e sic ia ul xhinset asaj, ul edhe tutat e mia e me nxjerr perjashta.

Une jam bere kaq i forte tashme, jam bere dru nga perjetimii fantazive te mia te disamuajve por Ania se kam mendjen ne mua, por ne pidhin e rruar mire qe kamarierja jone na e solli ne dhomen tone sot, sic na sjell kafet ne tavolinen e saj perdite. Ania e nxjerr gjuhen fort perjashta, ndoshta aq fort sic e ben me mua kur me merr ne goje te terin, dhe ja mbeshtjell Rebekes komplet te caren e lagur, per disa sekonda, derisa te filloje te levizi me shpejt tek kliti i saj i bute.

Une nderkohe e mbaj shtrenguar nga gjoksi, nganjehere e prek Anian ne floke per ta suportuar ne te qenit nje pornstar sot dhe ajo me kap doren me force, e me terheq poshte, me koken mes kembeve te kamarieres, dhe do me japi dy a tre puthje me gjuhe qe e ndiej shijen tjeter qe ka marre nga lengu i asaj. Por Ania ndihen e ndyre sot, do te beje gjithcka qe ka kuptuar ne fantazite e mia dhe nga gusha me drejton tek bytha Rebekes, qe ta ha te futem brenda saj sic ia bej edhe asaj – vajzes time, qe ka bythen me te bukur ne bote.

Rebeka vazhdon akoma te jete e hutuar, paksa, gjemimet nuk i ndalen asnjehere por edhe ndihet pak konfuze ne levizje. Derisa me njeren dore e kam Anian nga floket, e me tjetren mua, e na terheq fort ne vrimat e saja te ngushta. I pelqen si po qijme te dy bashke, njekohesisht, me buzet tona e me gjuhet tona qe i shkojne rreth e brenda vrimave te saj te ngushta. Ajo vec gjemon, nuk flet asnje fjale vec shijon levizjet tona. Duke u tunde poshte saj, Ania e shtrin doren e me kap karin, nis te me masturboje lehte, te me beje gati per miken tone sot dhe sic e ndien eksitimin e saj ne kulm, me ben me shenje te vazhdoj detyren time, rolin tim te vertete ne kete treshe.

Une ngrihem ne kembe dhe e drejtoj karin avash tek e cara e saj e ngushte, ngjit me gjuhen e buzet e vajzes time e cila pasi me ka lepire edhe per pak, me lejon te rreshqas brenda Rebekes. Rebeka vec gjemon fort nje here, por une e kap nga goja e me tjetren dore ne bel nis ta penetroj me fort, nderkohe qe Ania e ha po me aq uri. Eshte magji gjithcka, epshi dhe zjarri qe na ka perfshire te treve dhe une nis ta ndiej lengun tim qe po me grumbullohet sikur vjen nga i gjithe trupi. Dhe nuk do zgjasi shume qe Rebeka te dorezohet, te prishet mes ne te dyve me ofshama agonie e mua sme le rruge tjeter vec te vij gati ne derdhje, por qe shpejt do dal prej saj e do shfryhem ne gojen e vajzes sime qe e mban koken akoma aty poshte, mes kembeve te kamarieres.

Ania bie aty me bythe ne dysheme e fillon te qeshi per cka na beri, une shtyhem pak prapa e bie ne divan kurse Rebeka, ndoshta akoma e habitur, me duart mbeshtetur tek bufeja, mbush nje gote me uje te fresket e vjen e ulet ne divan prane meje, pa thene asnje fjale akoma.

Si kishte pranuar ajo gjithcka ndodhi sot? Nuk e di. Por me siguri sdo mbaroje me kaq.

Kollare prej lekure

17.07.2019

Dashuria nuk duhet te te torturoje, pervecse kur e dashuron torturen.

Ne bejme dashuri cdo dite, qe nga nata jone e pare. Bejme dashuri ne mengjes, here pas here, sa zgjohemi te ndare e bashkohemi ne te njejtin krevat, pastaj bejme dashuri ne dreke ne pushimin e gjate te punes ku ato 60 minuta seks kane 600 minuta jete, pastaj bejme dashuri pasdite pasi jemi qetesuar me nje pije ne te errur ose pas darkes plot humor e ndjenje aty ne verande, jashte, tek Vila Bekteshi apo diku me afer. Dhe seksi nuk eshte kurre njesoj, pervecse eshte gjithmone me i mire, eshte gjithmone i ri, i fresket, ka gjithmone nje pozicion te ri per te provuar apo nje film te ri pornografik per imitim dhe rafti jone i dhomes gjumit eshte i mbushur plot me lodra.

Para nja dy javesh, patem porosite nje loder te re. Ne fakt nuk eshte loder, eshte nje lidhese per qafen, si kollare, lekure, qe bashke me qafen te lidh duart pas shpine dhe nuk e leviz dot koken as krahet; gjithcka mund te besh eshte te rrish aty e te abuzohesh si ne nje skene bondazhi me te drejten e vetme te te gjemuarit ne dhimbja.

Pasi mberrin lodra ne poste, une shkoje e marr dhe nuk i tregoj Anias asgje vec e sjell ne shtepi, e shoh e admiroj e fantazoj nje pasdite te plote dhe e le aty, tek seti tjeter per te mos rene ne sy, dhe i le mesazh vajzes time qe do e pres aty. Ajo sdo vonoje se zakonisht kur e pres, edhe punen e le perpara, se oraret e veta i vendos, eshte pergjegjes, teamleader, madje edhe perfaqesuese e kompanise ku punon dhe sigurisht qe sdo shume pune per te dale nga zyra kur deshirat e therrasin.

Vjen ne oren pese tek une, fiks ne orarin e saj, dhe pasi e kam puthe e nuhate ne qafe e ne gushe, i them te kthehet me shpine prej meje sepse kam nje suprize, por duhet te presi per te. Duke vazhduar me puthjet e embla ne qafe pasi ja kam larguar anash, tek e shoh si ajo buzeqesh dhe me duart rreth barkut e ne gjinje, zgjatem per te kape lodren e re se e kam lene aty afer, gati, vec per ta vene ne pune. Menjehere ia lidh duart pas shpine, ne bel ose pak me lart per ta mberthyer me mire dhe se le te me pyesi asgje sepse ja mbyll gojen me duar dhe i peshperij ne vesh; shhhh, mos bertit…

Ajo akoma se kupton mire skenen, por une e coj me lart kollaren, me lidhesen tjeter te saj duke e kape per qafe dhe bum: ajo eshte komplet e dorezuar ne mua, e suprizuar sa do te pyesi ca po ndodh por dhe e kenaqur se mendje i shkon dhe sic nis prape te thote dicka, ia kap floket eger dhe e shtyj e hell ne divan, permbys, me bythen e ngritur lart siper krahut divanit. “Babi, ca po ban?”, me pyet si me ze te ngjizur, sepse e kam mbeshtete fort me fytyre poshte duke ia zene edhe gojen.

Por une si kthej pergjigje; perfitoj nga pamundesia e saj per te levize, i ledhatoj pak shpinen i prek duart e lidhura duke i shfryre “babi te ka shpirt”, dhe zbres avash permbi bythet e saja te mella, duke e puthe, duke e preke, duke e shtrydhe me duar derisa kam nxjerre gjuhen fort perjashta per ti lene nje shirit lageshtie permes mollaqeve te saj te shtrenguara. Sa me pelqen bytha e saj, mbaj mend qe ne takimet tona te para para se te behej vajza ime, smund tia injoroja ndonjehere malleshtine e bythes saj te fryre te bute e te palestruar – se ajo ka bere palester gjithmone, komplet trupi i saj eshte i tonifikuar mire ne linja si te vizatuara me dore dhe sme pritet edhe sot per ta zhveshe komplet duke

ia rreshqite xhinset ne fund te kembeve.

Vazhdoj ta lepij akoma, me ngadalesi, nuk e degjoj ca me thote sepse kam vendose te mos i bindem asgje por ti dhuroj nje pasdite qe ajo kurre me pare se ka provuar por nuk mundem te mos i ve re lutjet e saja, kur here e con zerin e here si ne agoni, peshperit, “babi te lutem, po me cmend”. Keshtu e di se ka nevoje per me shume, dhe me shume nis tia ha komplet bythen e lagesht nga gjuha e buzet e mia te ngrohta dhe per nje moment, duke e shtrenguar fort, nis ta penetroj me gjuhe ne vrimen e saj te ngushte. Ajo vec e rrit sasine e gjemimeve, me kerkon me shume por une do e mbaj edhe pak, ndersa behem gati, zberthehem, e dal perjashta duke marre forma te mira gatitshmerie.

Here pas here, ia rrah bythen me shuplaka. Nganjehere edhe i kap duart per te mos e lene te ndihet vetem teksa vazhdoj tia ha bythen pa meshire dhe pidhi qe i rrjedh leng nga deshira dhe emocioni qe po perjeton per here te pare. Pasi e kam mbajte ashtu per gati dhjete minuta te mira, ne gjunje duke e dashuruar me duart rreth shpines, ngrihem ne kembe ngjit aty pas saj vec per ta degjuar si me pergjerohet, “babi, me co nga ketu te lutem”.

Por sdo ia degjoj lutjet as do kem meshire; dua te mos e harroje kurre kete dite, dua ta kuptoje forcen e pasionit qe kam per te, duke ia dashe gjithe trupin me duar, duke e puthe me buzet e ngrohta ne cdo inc te lekures dhe pasi ia kam rrahe bythen me dy shuplaka, ashtu i forte sic jam, i dal serish nga pas per te hyre brenda saj, fort, pa i marre leje, ndersa ajo smund te levizi.

Penetrimet vec behen me te forta qe ne fillim, ajo nuk leviz sot dhe une e kap nga duart, sic e ka te lidhura, e e shtyj me fort aty mbi divan, deri ne dhimbje. Gjemimet i ka si ne agoni, sidomos kur ia ve duart mbi shpatulla dhe e rendoj gati per tia marre frymen, por meshiren e kam lene jashte deres sot; e kap perflokesh, me duart e mella qe ia shetis neper fytyre, nganjehere per ta kape prej goje si per ta shkyer ndersa vazhdoj ta penetroj fort, si ta kem paguar.

Jane momente dhimbje dhe kenaqesie bashke, dhimbje dashurie e kenaqesi pasioni. Ndonjehere perkulem siper saj, per tia puthe shpinen e shpatullat, a ndonjehere perkulem per ti peshuar siper, keshtu e merr brenda gjithcka me fort, me unshem, dhe nuk e le as te bertasi te na degjojne komshijnte por vazhdon te pompoj siper saj derisa e prish aty poshte meje ne agoni – e une do vij shpejt si me komande e do rretullohem me vrap afer saj per tia mbushe gojen plot, si shenje falenderimi qe iu bind urdherave.

Suzuki

22.07.2019

Seksi eshte pjese e natyres; dhe ne shkojme me natyren.

– Boga ka ken e cmenun…, e fillon biseden Ania, per te disaten here sepse e kujton shpesh Bogen dhe cmendurine, plot 13 ore seks manjak si kafshe gjitare qe jeta e tyre sillet rreth bukes e seksit – veshtire te harrohen, e nje vajze e vogel e dashuruar si ajo, nuk ka faj.
– A ikim mo jete prape?, e pyes edhe une, se aq kenaqesi kam pase edhe vete, sigurisht.
– Me taman?!
– Po, ikim me motorr, i them une, me nje ide qe se si me erdhi, por duke e dite se edhe asaj motorrat i pelqejne teper, i ka si fiksim, sidomos kur ecim bashke me duart rreth belit e koken si ma mbeshtet ne shpatull here pas here duke me puthe qafen, gati me rrezon.

Une e kam pase nje motorr. Dhe e kam prape, nje tjeter Suzuki; nje me te ri, pak me te mall, pak me te shpejte, qe shkelqen pak me shume, qe i besoj pak me shume atij edhe vetes me te. Qe prej aksidentit, u kam ndenje larg atyre por deshira ka pas mbete njesoj te shpejtesia e adrenalina, komforti, pasioni qe fryn fort ne gjithe trupin kur i jep cep me cep autostrades deri ne Vermosh, deri ne mal, deri mes pemeve, deri ne bjeshke.

***

Pas ca diteve, do marrim motorrin tek shoku im e do nisemi bashke, avash, se do kemi rruge plot edhe per te shpejtuar, sa pasi le Shkodren e deri ne Boge, rruga eshte si per motorr. Dhe ne na pelqen te ecim avash, Ania eshte ngjite pas meje, me duar rreth gjoksit se pak ka edhe frike se bie, e duke pare si vendi i pasagjerit eshte me lart krahasuar me mua, ajo ngjan me nje vajze te vogel qe sikur e marr galaqafe. Oh Zot, shpesh e mbeshtet koken te supet e mia, me puth ne qafe e shpesh ma kthen koken te ma ndeshi buzen e une e dua kaq fort, aromen e saj dhe lekuren e bute, e duart qe mi shetit ne trup si ne nje skene baleti jo si me motorr.

Nuk kemi vene skafana asnjeri akoma dhe zor se do veme, kemi vene vetem syzet tona te zeza, te dy me xhaketa e xhinse te zeza, edhe atletet njesoj e i mbajme kembet lart se ashtu i kerkon motorri dhe ecim plot mendje te malle, sikur askush tjeter nuk egziston anash apo pertej nesh. Bejme disa xhiro ne qytet, eshte e para here qe bashke dalim si sot dhe dielli i mire i kesaj dite prilli, fresku, trotuaret e mbushura plot qe jo pak njerez na shohin, se di, me kenaqesi a lakmi – dhe pasi kemi shite mend edhe pak neper ato rrugica, dalim rruges kryesore, leme Rus-in, e nisemi nga Kopliku…

Rruga eshte pak e gjate por me motorr ngjan e shkurter per shkak te shpejtesise e kenaqesise; a ka kenaqesi me te malle se nje udhetim i tille, me vajzen e zemres qe te mbeshtjell ti ve duart ne zemer e ecen austrades, me 100milje per ore, duke e deshiruar ne cdo meter, me zemer?! Gjate udhetimit, do ndalojme per pak tek Bar Hotel Havana, rruges per Koplik, ku do pijme nje kafe meqe skemi pire akoma per sot se dolem pak si heret dhe do flasim per planet kur te mberrijme ne Boge, atje qe ka ajer te fresket e gjelberim, atje qe ka pyeje e peme e hije, atje qe mund te dalim me nje bananije e te shtrihemi ne bar e te bejme gjithcka na ka shkuar mendja apo vec e kemi pare ne nje film

– se shpesh ashtu bejme, “imitojme” aktoret. Sic mbarojme kafet, mbajme shenim edhe Hotel Havana-n, si hotelin e ralles per te vizituar pasi Shkodren thuajse e kemi mbaruar e ne keshtu bejme, udhetime e seanca me plan, dhe nisemi prape, sic erdhem deri ketu, me duart e saja tek gjoksi im e te miat ne timon, per ne Boge…

Rruge te tilla shijojne shume kur behen me motorr; nuk ka adrenaline si ne autostrade me parakalime por ka qetesi e dashuri, ka freskesi, ka natyre, sheh fushat rreth teje dhe malet pak me larg, pemet e kacubet anash rruges dhe rehatia qe jep Burgman-i, me zhurmen e lehte qe thuajse nuk degjohet, eshte si nje sezon meditimi. Ania eshte mbeshtete krejt ne mua, here pas here me thote fjale ne vesh, me flet per ndjenjat e saja, kenaqesite e saja rreth ketyre ndjenjave, me flet sa me fat eshte qe me ka e sa me do e fjale, te gjitha, qe i degjoj gjithmone nga goja e bute e saj. Une nganjehere – kur ecim avash, e kthej doren prapa sa per ti preke pak shpinen e bythen qe nga perkulja ndonjehere edhe i zbulohet… Oh, bythen ia dua shume, qe nga ditet tona te para, gjithmone rri ia spiunoj pasi ndahemi nga kafja a nga rruga e gjithmone ia ha sapo me vjen ne dhome. Se e dua shume vajzen time te vogel!

– Babi!, me therret ajo nje moment dhe e prish qetesine qe kemi zene, duke kaluar kthesat e rrugeve te Lohes, sa kemi lene Zagoren.

I pergjigjem duke e preke ne duart e saj mbi gjoks duke e ngadalesuar pak shpejtesine dhe ajo me kerkon te ndalemi te pushojme diku, se ka pak lodhje dhe pak deshire te qetesohet pak a te beje nja dy foto me mua, se shpesh nuk bejme.
– A nuk shkojme edhe pak zemer, do kete nje kafe ne rruge diku, e pushojme taman?

Por ajo ma jep pergjigjen duke me kape veshin, taman per ta kuptuar se nuk eshte vetem lodhja e vetem fotoja qe po kerkon te ndalemi;
– Jo babi, hajdeee!

Dhe ndalemi, sic ma kerkon! Ndalemi pergjate rruges aty, diku qe ka pak hapesire anash per te parkuar e per te mos qene fort ne dukje. Dhe sic kam ule njeren kembe ne toke, Ania kercen ne toke para meje dhe duke me zene akoma ndenjur ne motorr, se ajo eshte pak me e vogel se une, bie fiks te me kapi per koke e te filloje te me puthi ne goje.
– Jam lag babi, me thote. – Jam lag shume. Mka eksitu teper rruga e ti tu tkap cicat.

Sa e marre qe eshte, oh Zot! Ate e aksiton gjithcka se ajo ashtu eshte. Gjithmone e ndezur, gjithmone e gatshme per babin e vet dhe edhe tani, ashtu duket. Sic po qendron ne kembe para meje, une ndenjur akoma ne motorr, e kap nga beli e e kthej me bythe prej meje. Ka xhinse te ngushta teper, sikur ia shtrengojne bythen sikur gati po i hapet ti shpertheje nga xhinset e une me duar nga prapa, ja zberthej rripin, e e liroj pak, e zbuloj avash e ja ul xhinset e ngushta poshte duke e lene vec ne mbathje.

Jemi mbase dhjete meter larg rruges aty anash mes pemeve, e levizjet ne rruge jane teper te pakta qe sado te kaloje kushdo, veshtire do na dalloje. Une e afroj fytyren afer bythes saj, e puth pak ne mollaqe, e ndiej sa e bute eshte e si gjithmone mban arome te mire dhe

ajo nuk pret aspak vec e kap fijen e holle te mbathjeve te zeza e e kalon anash, duke me dhene te kuptoj se me deshiron brenda. Nuk do ja prish deshirat as sot se nuk e bej kurre, por e kap nga mollaqet, ja shtryll me duar nje here, ja shtyp fort me gishta, ja terheq anash per te nxjerre vrimen e saj te ngushte dhe pasi i kam bere disa matje me gjuhe rreth e rreth, futem brenda, me force, e shtyj fort sikur dua ta shpoj!

Vazhdoj ta ha ashtu per disa minuta, me duart e saj qe i ve tek koka ime per pak pastaj pa me treguar mua, si vjelltazi, fillon te masturbohet lehte me majat e gishtave. Nganjehere gjemon, pa frike se dikush mund ta degjoje vec zogjve qe ndonjehere cicerojne neper peme a neper cube dhe tashme do filloje ta tundi bythen ne fytyren time, si te jem une kurva e saj.

– Me qi fort, babi, m’ha fort!, bertete nganjehere…

Por dhe une po terbohem ne fakt, ne te. Aq shume me pelqen, aq qejf e kam, aq shume e ndiej, sa kam filluar te forcohem teper aty ndenjur ne motorr por do duroj edhe pak, deri ne nje tjeter moment qe ajo te mos e mbaje me deshiren. Cohem ne kembe ashtu pas saj, e kap e kthej nga motorri, dhe e shtrij e mbeshtes me trupin persiper sediles, me cicat e bukura qe i ze nen vete… Eshte kaq e lagesht aty poshte, pak edhe e skuqur, une do zberthej zinxhirin e xhinseve pa i heqe aspak, por mjaftueshem per ta nxjerre autobusin nga garazhi e drejt e ne tunel – ne pidhin e saj te qullet qe i pulson per mua si nje zemer me tension te larte. Se ashtu e ka krej ajo tensionin, ne trup e ne mendime…

Sa me pelqen kur e shoh ashtu te dorezuar te shtrire poshte meje… Motorri eshte i sigurte, nuk leviz dot, dhe une vazhdoj te shtyj ne te derisa e deturoj te nxjerri ofshama te egra dhune, shpresoj, vec mos te jete ndonje bari ne mal te na degjoje. E kap nga krahet e ia mberthej pas shpine, nganjehere edhe nga floket e nganjehere edhe i mbyll gojen, ndersa e penetroj njesoj, me ritem por me te njejtin epsh e deshire, sikur po e denoj ne gabimet e saja te nje vajze te llastuar.

Ajo kenaqet fort ne kete pozicion, gati qan, kur me lutet te ndaloj e te marri fryme dhe per nje moment ashtu do bej, do dal prej saj, do e kthej prej meje por do dal prej saj vec qe tia rras edhe me fort ne goje, tia mbush syte me lote serish sa here qe i prek fytin, e ta gjuaj ne faqe, ta kap nga floket, tia qi edhe me fort gojen deri ne kollitje qe ta kap prape nga krahet, ta ve siper motorrit serish, e ti kthehem prape vrimes saj te ngushte.

– Oh, Zot, jam gati, – bertet e shkreta vajze, por une sdo ndalem aspak vec do e mbaj edhe pak ashtu, te kapur per flokesh, derisa vendos ta leshoj jo qe te pushoje por qe tani ta hyp komplet siper motorrit, ndenjur anash mbi sedile, me bythen e dale perjashta sediles mjaftueshem qe te futem prape brenda saj.

Ky pozicion e cmend teper, me trupin qe e mbledh perpara e bythen e dale fiks qe une ta gjuaj e ta qi si nga fillimi, nuk do vonoje te prishet, duke bertite fort sic e ben gjithmone edhe ne dhomen time, kur e di se askush e degjon.

E ndihmoj te zbresi nga sedila dhe do e shoqeroj pak perpara; te vendi im ku une do ulem

te pushoj pak, ashtu i forte i ngritur i dale perjashta por me duart ne timon sikur po i jap, dhe plot leng e epsh por ajo do afrohet, me bythen e zbuluar akoma, e do me marre ne goje do me thithi here pas here duke me lepire derisa jam gati te shprazem e ajo do largohet shpejt sa e kupton, duke qeshe si kurve, e do me masturboje me te dyja duart qe sperma te shpertheje te shtrihet vije e bardhe e trashe si litar, atje ne bar, nja pese meter me tej…

Kater Stinet

15.08.2019

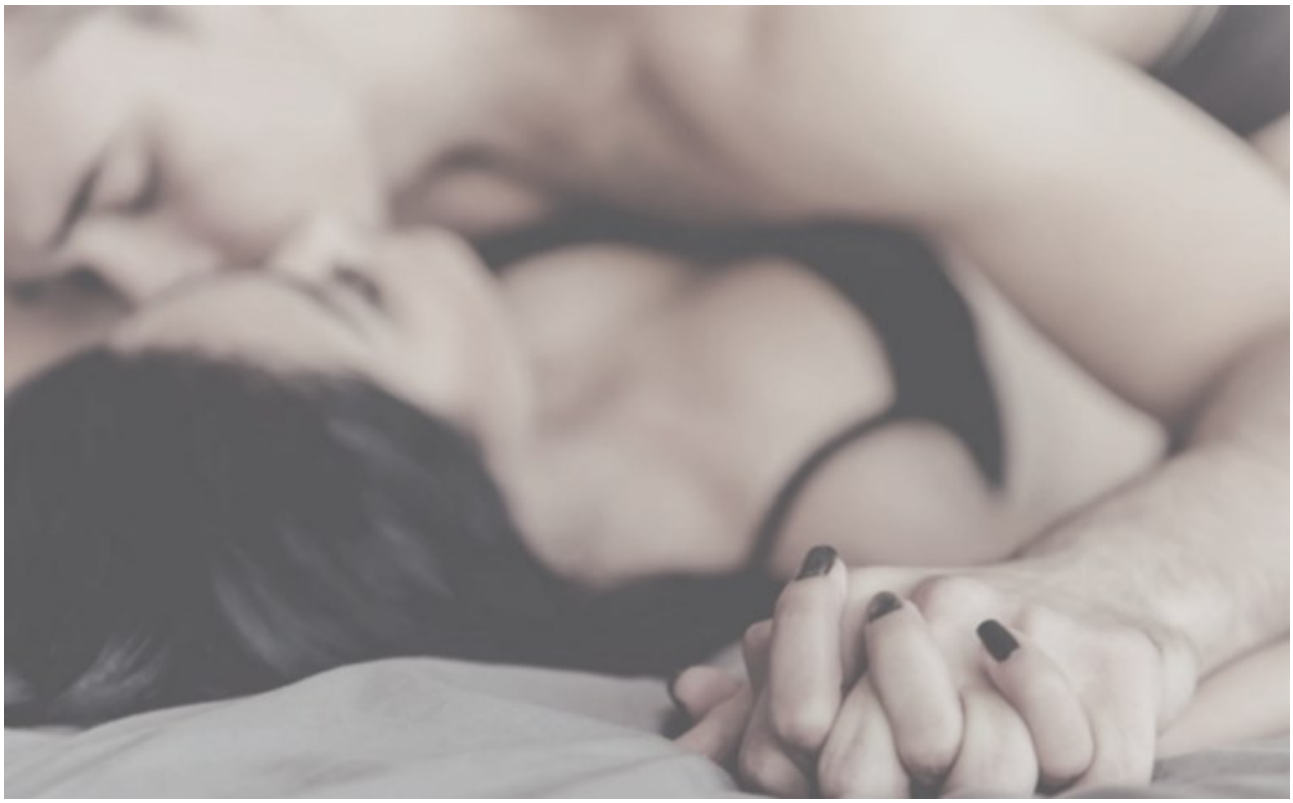

Seksi me i cmendur, eshte mes te gjitheve por ku askush nuk te sheh.

Dhe ne bejme dashuri cdo dite, cdo pasdite pasi kemi lodhe mendjen ne pune, ajo do vije tek shtepia ime per nje quickie qe pastaj merr deri ne 4 ore e duam madje te kapim edhe mengjesin. Duket si nje lloj mallkimi – qe pas kthimit nga udhetimi jone i pare ne ralle kur provuam edhe cmendurine e seksit ne perioda, jo afer por matane kufirit, ne vec jemi terbuar e nuk ngopemi dot me njeri-tjetrin duke e mbushe gojen e trupin perdite. Madje ka pase raste qe momentet tona intime te cilat gjithmone degjenerojne ne seks te cmendur – kane ndodhe tre a keter here brenda dites, si heren e fundit qe ishim ne lumin qe rrjell nga mali por pse te mos flas per ca ndodhi kete te shtune, ca lindi nga asgje per te mos qene kurre asgje?

Keto dite kemi qene pak te zene, me pune e okupime te ndryshme ne zyrat perkatese apo hosteli i saj qe gjate veres, edhe pse ne qytet, zien nga klientela e larmishme qe nga Australia e deri Kine – klientele multilinguale por a eshte kjo nje pengese per Anian time? Oh, ajo eshte si babi i vet; disa gjuhe, disa profesione, shume aftesi, gjithmone ja del te marri pershtypjet me te mira jo vetem aty si falenderime por edhe ne internet e rekomandime neper rrjete sociale. E e tille eshte edhe ne shtrat ajo; djeg si lava, si pava e vullkanit, djeg kur te shtrihet permbi trup e te mbeshtjell me krahe, qe per cudi mban nje arome te mire natyrale te lekures sa e ben cdo moment te pangopshem.

Dhe ne bejme dashuri cdo dite, nga 2-3 here, si vakte ushqimi per trupin, ajo do leri punen gati nje ore para orari e do shpejtoje per tek une e une do e pres pas dere me nje peshqir te bardhe trupit sapo kam dale nga dushi me floket akoma pak te lagura. Por jo sot, se sot pasi kemi lene punen ajo duhet te jete ne hostel te presi nje cift qe mund jene aty ne te perenduar.

– A po me con me motorr?, me thote.
Une nuk i them kurre jo asnje kerkese, asnje kerkese vertete, por sidomos kur me kerkon ta shoqeroj me motorr. Sepse ajo eshte nje luks kur hyp pas meje ngjit' me shpinen time e duart rreth belit. Nuk eshte nga ato modelet me bythe te fryre qe nxjerrin tangat me tatuazhe trendafilash neper mollaqe, por eshte nga ai modeli me bythe te fryre qe e deshiron gjithmone gjithe diten me nevoje e kureshtje per ta pase aty ku eshte keshtjella e saj e ku rregullat i ve vete: ne krevat!

Une dal te marr motorrin qe me pret gati i parkuar aty ne mes te rruges ku pijme edhe kafe perdite tek bari i miqve tane, dhe do i biem mes per mes pedonales si per ti treguar gjithkujt sa te bukur jemi, e per pak minuta do shkojme tek hosteli saj, Four Seasons. Jo me kot e ka quajte ashtu, me ate emer aq permbledhes e gjithperfshires; aty ka te ftuar ne cdo kohe, qe vijne nga cdo vend i botes qofshin keta per qendrime te gjata apo tranzit, Four Seasons ka gjithmone larmishmeri vizitoresh e komentet me te mira ne Booking.com.

Hosteli nuk eshte larg nga ku pijme kafe, jo vec se ne ecim shpejt me motorr dhe biem permes rrugeve te shkurtera por edhe se eshte ne qender te Shkodres; e sheh nga rruga, emrin te shkuar e te vizatuar neper mure dhe sigurisht qe dera ngjyra-ngjyra ta kap syrin

direkt; duket se jane ngjyrat e stineve ne dere, apo ngjyrat e ylberit, se di, jane shume. Por ne do shkojme menjehere aty dhe sa hapim deren (e oborrit), i pari qe na pershendet eshte Reksi; Reksi, qe nga emri ngjan me nje cun ne te 20-at qe sheh filma policesk e ben palester, eshte ne fakt eshte qeni i saj i hostelit, dalmati i bardhe pikalosh qe shoqeron turistet kur rrijne me ore te gjata aty pa dale.

Ka nje oborr te vogel aty brenda, peme frutore e gjelberim me lule e nje rrethim te paster me bicikletat e parkuara ne njen ane qe presin miqte ti marrin, kurse muret jane te mbuluara me piktura origjinale qe pastaj Ania do me tregoje se te gjitha jane punuar pasditeve me pasion nga duart e Zhaklines, motres saj qe duket se jeton diku ne France ne nje dhome te vogel me qera e shet piktura. Brenda eshte direkt korridori, oborri tjeter i madh ne anen e pasme ku eshte gjithashtu rrethuar me te tjera piktura e te tjera peme me fruta dhe kuzhina ne te majte, nje dhome private aty ne krah tjeter dhe shkallet, per ne katin e dyte. Dhe kati i dyte, qe e ngjisim menjehere se jam edhe kurioz per ta pare, eshte me intim se i pari, me i rritur, do te thoja, disi me privat dhe me i ngusghte. Jashte eshte salloni i mall me stola te bute e tavoline prej xhami ndersa muret jane te mbushura me piktura te personazheve IceAge – aty nga salloni, duke u mbajte tek parmaket, mund te shohesh edhe rruget e lira te qytetit ku cdokush vazhdon jeten e vet ndersa hosteli, ngjan me nje bote tjeter jashte realitetit.

Ania afrohet tek parmaket, me duart e kapura ne tub, dhe nis te me tregoje me fjale te thjeshta se e lumtur dhe e privilegjuar ndihes sot pasi u bera pjese e nje pjese te rendesishme nga jeta e saj. Ka veshe tuta te holla fishfishe, me nje bluze qe kur ngre krahet ia nxjerr edhe barkun e lemuar por duart sdo i ngrehi – sepse qendron e shtrire e mberthyer tek parmaket derisa i afrohem nga pas shpine tek floket e nis ta nuhat. Nuk di akoma ti ve nje emer aromes saj, di vecse me terbon kur e thith, si sot ne freskine e ajrit te lartesise qe ngjan si ne qiell edhe pse vec ne kat te dyte – aq me shume kur mbeshtetem pas trupit te saj forme-kolme.

– A ulena poshte?, me pyt. – Mund te vijne edhe ata turistet.
Por se di ne dua me te zbres poshte, une tashme kam filluar te ngrihem perpjete por ajo do niset para meje duke e tunde bythen e malle perbuze tavolines xhamit e sic del ne dere shpejtoj ta kap perdore ta shoqeroj nga shkallet. Ajo zbret me shume kujdes, hap pas hapi me doren time ne dore e sa ul shkallen e fundit, nje meter larg frigoriferit qe eshte ne korridor, e kap lehte nga floket sa qe te mos me iki e sic kthehet prej meje ne habi, e mbeshtet pak me force aty e nis ta puth ne gushe ne qafe pa i marre leje pa e lene te kundershtoje. Ajo per nje cast dorezohet, gjithcka eshte si suprize ne habi, por menjehere do e leshoje te lire gojen per mua qe tia exploroj me gjuhe. Ajo eshte kaq e bute, e bute dhe e lengshme, vazhdoj ta mbaj shtrenguar prej trupit ndersa i shetis me buze e gjuhe lekuren e bute.

Ajo e shtrin doren poshte prej meje, dhe sic zbulon sa jam fryre ne fakt qekur ishim lart ne sallon, sigurohet me sy qe dera eshte e mbyllur dhe futet direkt tek dhoma e “Pjeshkeve” – ashtu i ka emrat e dhomave hosteli i saj. Eshte nje dhome e paqe e

arreduar bukur, me shtreter te sistemuar, rafte te thjeshta minimale dhe oborri e rruga qe duken paster nga dritarja siper komodines ku do shkoje te mbeshtet, duke ma lene mua levizjen e ralles. Une e mbyll deren avash, pa bere zhurme pa kercite, zberthej rripin po aq avash dhe i afrohem me duart qe ia ve tek bytha e saj erotike, duke u mbeshtet me gjoks mbi shpinen e saj ku dhe filloj ta nuhat nga pak ne zbulit, serish, pastaj ta puth lehte ne qafe e ne shpatulla ndersa tundem si ne kercim tango ngjit pas trupit saj derisa xhinset e zberthyera me rreshqasin poshte ne fund te kembeve.

Ania e ndien dhe e kupton krejt skenen, duket se e pergatit gjithcka ne mendje dhe shpejt do kthehet prej meje e do me helli ne krevat, komplet pa mendje, per te me sulmuar duke me marre brenda ne goje te gjithin. Une isha fryre kaq shume qe ne ballkon dhe minutat po me dukeshin ore deri ne kete moment – qe po me lejon ta kap per koke e ta qi ne goje me epsh deri ne kollitje, sic e bejme shpesh qekur kemi zbuluar sa sadiste jemi.

Kur e ngre koken per pak sa per te marre fryme, syte i jane mbushe ne lote pafajesie dhe une vec e dua me shume kur e shoh ashtu, me nje dhembshuri prej babi kur e shoh te qaje e te pergjerohet poshte meje. Ajo do distancohet pak pa bere ze, duke me pare si per te ndjelle meshire, dhe sic jam ashtu i shtrire ne krevatin e vogel tek, ajo do kthehet te ulet me bythe siper meje, dhe te tundet siper raketes time te fryre fiks edhe une per ta gjuajte me shuplaka. Sna intereson nese dikush nga turistet ka ardhe tashme apo dikush tjeter na sheh nga rruga – kenaqesia eshte teper e malle per ta ndale ne keto momente tonat familiare por qe duken gjithmone si here e pare.

Pasi eshte tunde siper meje derisa kofshet kane filluar t’i lodhen, me terheq prape nga dora e kalon ne shtratin tjeter aty perballe anash komodines, me gjunje siper krevatit e perkulur pak si ne rrezim – perfekt per nje doggie te modifikuar ku une mund te qendroj si gango ne kembe pas bythes saj. Nis ta penetroj edhe pak aty, ashtu, here duke e gjuajte me shuplaka e here duke i kape floket kurse ajo leshon ndonjehere ndonje ofshame dhimbje nga madhesia qe kam fituar brenda saj. Vazhdoj ta penetroj me force me floket ne grushte ndersa ndonjehere i prek shpatullat per ti dhene kurajo e zemer pasi po e qi deri ne dhimbje.

Ania ka nje bythe te bukur rrumbullake, mbaj mend sa ia deshiroja qe ne takimet tona te para te para-nje-viti apo si e spiunoja me sy sa here ndaheshim nga kafeja derisa zhdukej pas mureve te zyres saj. Dhe sot e kam ketu, ne shtepine e saj por ne duart e mia tek me tregon sa fort me do me cdo tundje ben siper meje. Une e dua shume kete vajze, e dua deri ne thellesi te shpirtit dhe e deshiroj shume packa se e kam zhveshur ngjit me mua, ndiej se nuk mjaftohem kurre me embelsine e lekures e saj apo ngrohtesine qe ka ne duar a ne krahe a ne kofshet e trasha kur mi ve siper barkut. Per nje moment e kap fort nga floket ashtu sic e kam ne duar, dhe e shtrij siper komodines qe duket se vazhdon na pret aty tek dritarja nga ku shihet rruga e oborri. I ve doren ne goje te mos bertasi, me gishtat qe ia shtie brenda per ta shkyer nga buzet dhe me krahet mberthyer pas shpine e gjoksin e shtypur mbi komodine, vec vazhdoj pa shkeputje ti shkoj brenda edhe me fort, derisa filloj te ndiej rryma te forta korrenti ne te gjithe trupin tim, dhe e kuptoj se jam afer…

E kap dhe e terheq per krahesh nga komodina duke ja injoruar ankesat, dhe e rrezoj ne gjunje ne toke aty para meje, mbeshtetur ne komodinen poshte dritares dhe duke e kape lehte ne floke, do i rrasem prape ne goje, sigurisht, duke i lene hapesire qe te merret edhe me klitin e saj te bute per pak, para se te gjeje piken e saj G me gishtat e zbutur nga lengu i ngrohte plot mes kofsheve… Duke e sodite e duke i larguar floket nga fytyra e pafajshme qe kerkon vec te jete e lumtur, nuk vonoj, por i derdhem pa kursim ne goje, thelle ne fyt – dhe ajo sdo kerkoje me shume se aq por do prishet aty poshte meje, me gojen plot me dashurine time…

Para se te shkojme

18.08.2019

Seksi eshte pjese e natyres; dhe ne shkojme me natyren.

Sot ne dreke do nisemi per mal, ne nje udhetim qe e kemi planifikuar prej muajsh e do shkojme ne Vermosh ne eventin e Miss Bjeshkes. Ania ska qene kurre atje, e as une skam qene qe prej 2015-es; atehere, ate vere, pata shkuar pa te se nuk njiheshim akoma dhe shoqerova motren ne kompeticion asokohe, per te marre cmimin atje, ne fund te eventit. Dhe kete vit dua te coj Anian, lart ne mal, ti jap asaj nje cmim atje ne alpe. Se ajo ne fakt e meriton, me buzeqeshjen e pafajshme dhe syte qe i shndrisin flake e belin e holle siper kofsheve te trasha qe ngjan me nje latin-amerikane qe kercen gjysem zhveshur ne driten e zbehte te henes ne plazh, ajo meriton cdo cmim mes vajzave te moshes saj.

Por Ania eshte ne Velipoje akoma… Ne dreke do nisemi per mal dhe une vec po behem gati e pergatis canten, pa te. Disa rroba dhe nje pale pantofla per ne hotelin ku do rrijme i kam gjete me kohe, edhe dy bluza, tre pale mbathje per cdo nevoje dhe kufie plot me muzike per rruge a per naten atje, nese na pelqen te rrijme ne bar duke pare yjet, qe ne fakt ngjajne me afer, ngaqe sa te larta jane majat ku do shkojme. Ajo do vije tek une pasi te kthehet e te behet gati, sic kemi fole, do vije te marri mua dhe do dalim bashke nga aty.

Eshte gati dreke pothuajse, dhe pasi kam paketuar canten e shpines e pasi kam bere gati setin e lodrave qe do marrin ne qese te kuqe, me ben SMS ne njoftim qe eshte ne dere. Suprize! Ajo qenka kthyer e qenka bere gati per nisje por une kam vec edhe pak pune, gjithsesi, dal direkt ti them te vije brenda deri ne fund te pergatitjes time. Kam edhe limonate ne frigorifer, e pse jo? Ajo hyn brenda, me vrap nga korridori i erret qe prej nje viti e ben perdite si rruge dhe sa futet ne dhome, dy here celesit ne drejtim te ores dhe jemi perballe, ne kembe, duke prite kush po fillon i pari, ajo te rrefeje ditet e saja ne Velipoje, apo une te shfryj nervat qe me kane kulmuar prej mungeses saj 3-ditore qe ngjan sa nje sezon.

I ve menjehere duart ne supe, sikur dua ti filloj verejtjet e mungeses, e shoh si ka marre ngjyre te zeze – akoma me te zeze se lekura e saj e erret latine, e nuhat per ti ndier aromen qe se kam ne hunde prej ditesh dhe pasi i puth pak faqen, lehte deri buze veshit, e rrotulloj prej murit, dhe e rrezoj mbi kolltuk, permbys, me bythen lart gati per tui shenuar. Une jam kaq i fryre qe ne fillim, me duket se e mbaj ereksionin prej ditesh dhe sdo pres me por do e zhvesh nga pantallonat e shkurtera, do dal perjashta se une vec ne te brendshme jam, e do rrasem brenda saj me forcen e nje sulmi. Ajo leshon nje gjemim maceje, si e vogel e brishte qe eshte, por une do e kap nga krahet pas shpine, e do vazhdoj ta penetroj ne furi, deri ne dhimbje, duke e mbajte shtrenguar e duke u perpjeke ti arrij gojen tia mbyll me duar.

—

Oh, Zot, sa qenkim thare per njeri-tjetrin gjithe keto ore qe paskim qene kaq larg. Dhe dielli i plazhit i paska dhene Anias epsh me shume se ngjyre, jo se ngjyren e ka e epshi i mungon por se qenka kthyer vertete e perveluar e kete e tregojne ofshamat e klithura si ne torture sa here shkoj fort brenda saj si per tia preke fundin. Per nje moment harrojme

edhe oraret e udhetimit sepse ne fakt e gjetem veten, udhetimin tone ne galaktike – ashtu si ne udhetojme cdo pasdite prej thuajse nje viti.

Shpesh, ndiej se fryhem akoma me shume brenda saj, kur puthitem akoma me ngjitur pas kofsheve te saja cilindrike e bythes topolake qe i tundet kur i perplasem duke gjete fundin. Pa ja leshuar akoma krahet nga pas shpine si ne pranga, i ve doren tjeter ne koke dhe e shtyj poshte, duke i lakuar shpinen e duke ia mbajte lart bythen e fryre qe te ndieje me shume penetrimet e mia te pameshirshme. Skena vazhdon e tille edhe per pak, nganjehere ajo tenton te kthehet prej meje por ne vec kapim duart ne krahe e perplasemi me fort per tu kthyer prape ku ishim. Me njeren dore ajo qendron e kapur ne mua, e me tjetren do i vije ne ndihme klitit te saj te bute qe po i pelcet ne kenaqesi. Fillon ta ferkoje me furi, ta shtrengoje me gishta ndonjehere, ta gjuaje me shpulle ndonjehere tjeter dhe duke e shoqeruar me ofshama do prishet fort si kurre me pare, gati duke u rrezuar nga kolltuku, me mua brenda saj. Ashtu kthehet prej meje, qe me gjen gati ne shperthim, dhe me ofron buzet e trasha per ti lustruar vec pak me koke e per tu shpraze brenda tyre.

Me barkun plot, do kerceje ne krevatin e shtrire afer kolltukut ndersa une largohem te pi pak uje te shuaj epshin.
– A e ke ba gati canten?, me pyet, dhe drejtohet ta shohi vete nderkohe qe une mbaj goten ne dore dhe vazhdoj te jem i erektuar akoma, njesoj si pak me pare.

I bej me dore nga canta qe eshte buze shtratit dhe ajo rrotullohet qe ta arrije vete e ta kontrolloje, duke e harruar bythen e zbuluar perjashta nga ku me jep nje pamje te plote te saj. E ndjek me sy si leviz avash duke rrobuar ne cante, permbys me floket e derdhura mbi corcaf e kofshet e hapura pa vetedije cepash te krevatit. I afrohem avash pa me ndier, i ve duart mbi shpatulla qe te mos levizi dot dhe i sigurte se sdo ndieje aspak dhimbje por vec kenaqesi, shkoj serish brenda te cares saj te bute qe vazhdon te lengezoje leng te ngrohte transparent qe mban arome te mire te parfumit tim te preferuar.

Fillimisht lehte e shpejt me shpejt, vazhdoj te rreshqas brenda saj si te jete e para here e jona dhe deshirat, njesoj si nga dita e pare qekur njihemi, vec na rriten. “Sa kafsh je”, me thote here pas here, ndonjehere kur gojen e ka te lire, sepse me pelqen tia ze me duar ti shtie gishtat ne goje gati tia shkyej kur ulem siper bythes saj si ne jastek duke e penetruar nga prapa, shtrire, ku smund as te levizi me. Ajo e harron canten qe do kontrollonte, sepse tani vec po kontrollon mua dhe ndonjehere gjen kohe te me thote “fort babi, mqi fort, m’mbyt krejt babi”. Dhe une ashtu bej, i bindem gjithmone, duke e mbajte per flokesh shtrire me fytyre te shtypur si me inat mbi corcaf, duke ja rrahe bythen me shuplaka qe kercasin deri jashte tek komshinjte e duke e peshuar akoma me fort ne krevatin e bute qe qendron ne mes te dhomes si ne stadium.

“Babi boll”, me thote, “me mbyte” me thote prape, se ashtu ben ajo kur eshte gati ne te ardhe dhe mua kjo vec me ndez me teper. E leshoj per pak por jo qe te iki prej meje, thjesht qe ta kthej me fytyre prej nga une, shtrire ne shpine dhe vazhdoj ta penetroj si

nga fillimi me ritme te shpejta duke ja mbajte kembet lart ne ajer gati per te kape tavanin. Ajo fillon te dridhet, e ndiej si nis te me shtrengoje nga brenda saj dhe vec per pak sekonda, do leshoje nje gjeme te forte qe tregon kulmin e kembet do e leshojne si te derdhen e une do dal me vrap prej saj per ta sperkate serish me spermen e trashe si majoneze qe e vizon nga barku e cicat e buta deri ne fytyre e floke.

Ne vetem kater minuta, do qetesohemi, do pastrohemi, do rregullohemi, e do dalim me shpejtim per te kape Nardin, shoferin qe do na coje ne maje te malit – gati ne Montenegro.

Po ne pse kemi ardhe

24.09.2019

Seksi eshte pjese e natyres; dhe ne shkojme me natyren.

Nardi eshte miku jone qe do na shoqeroje deri ne destinacion, se motorri duket nje sfide e frikshme per nje rruge te veshtire si ajo e Vermoshit, me adrenalinen e asfaltuar permes malit qe te ben te harrosh frenat e ti japesh te kapesh fluturat e zogjte e malit. Por ne jemi heret akoma – bejme nje xhiro me motorr deri nga gjysma rruges ku e presim ne kafe shokun tone Nardi dhe ai sdo vonoje te na beje telefon. Cantat dhe gjithcka tjeter i kemi gati qe te djeshmen e asgje sdo na vonoje me shume se pese minuta por kercejme te zeme sedilet e nisemi per ne maje te malit ne kufi.

Rruga eshte e qete, e asfaltuar mire vitet e fundit dhe shume shpejt e shohim veten permes pemeve e majave te larta, perbri Cemit qe rrjedh uje te kulluar dhe sa kemi lene Tamaren, me kufie ne vesh e foto e video qe ja bejme njeri-tjetrit fshehurazi kur se kemi mendjen duke kape pozicione qesharake, mberrijme ne Lepushe.

Lepusha, qe jo me kot vleresohet si kryevepra jo vec e natyres Kelmendit por madje edhe perle e alpeve shqiptare, shtrihet rreth peseqind meter larg fushes ku do zhvidhohet edhe logu, Qafa e Bordolecit, eventi per te cilin edhe e morem kete rruge te gjate. Ne ndahemi me Nardin aty ne Qafe, fiks aty ku do jete logu pas dy ditesh, dhe pasi marrim ne dore dy simite me majoneze e salcice qe Ania vete i pergatiti ne kuzhinen e lokalit ku pime edhe nga nje kafe turke – bashke me pronaren, zbresim rruges se zhavorrte qe rrethohet ne peme qe ngjajne si ne pranvere e zbresim ne Lepushe.

Hoteli ku kemi rezervuar, Hotel Aplin, nuk eshte edhe shume larg sapo zbresim ne fushen e ulet te Lepushes. Me dy ndertesa dhe nje kuzhine te malle si per nje dasem, oborr te punuar bukur me peme e bar jeshil, stola per caj a kafe qe rrethojne nje tube me drunj mali nese dikush do te rrije naten prane zjarrit dhe ne qender nje cader, e drunjte, qe duket sikur e kane ndertuar fiks per ne se aty do pijme disa kafe e do hame edhe darken e pare, Hotel Alpin eshte nje mrekulli e investuar dhe ska dyshim qe do kenaqemi pafund. Sapo pershendetemi me stafin e punetoreve, njera nga vajzat, nje vajze e vogel ne dukje ne moshe por e malle ne asete dhe buzeqeshje, na shoqeron per tek dhoma qe pronari – shoku jone i ri tashme, na e ka lene gati.

Dhoma eshte minimalisht e arreduar, e drunjte komplet dhe me perde te erreta qe zor se do i hapim ndonjehere pasi planet tona ashtu jane edhe te pashkruara, e nje televizor LG anash qe zor se do e ndezim, shtreterit jane te rregulluar bukur me corcafe pale-pale ne forme zemre dhe sic hyme brenda e hellim cantat ne dyshemene me derrasa te lustruara, kercejme ne krevat, te perqafuar, e fillojme te puthemi, nga malli e nga lodhja e ngapamundesia per intimitet gjate kesaj rruge sepse eshte, ne fakt, kohe e gjate qe ne te rrijme ne paqe.

Sa kemi kape krevatin dopio, duart me shkojne direkt tek bytha e saj e pazbuluar akoma. Se ja kam gjithmone ne mendje, bythen e bute e te fryre topolake qe e kam edhe ushqimin me te shendetshem e te shijshem qe ha. Duke e puthe e duke e ferkuar ne shpatulla, nga shtrire siper krevatit te mall king me Anian qe rri permbys siper meje, lehte do zbuloje ca po i pergatis poshte xhinseve te mia te zeza qe si kam heqe akoma.

Duke me dhene nje buzeqeshje te llastuar, nxiton te me zbertheje te me nxjerri perjashta te mall ashtu sic jam gjithmone, te fryre si nje shishe gjysemlitre e mbushur me mjalte, dhe me merr ne goje pa me bere asnje pyetje. Une nuk e kundershtoj vec e mbaj nga floket, ia drejtoj koken ne menyre qe te dyve te na japi me shume kenaqesi. Asaj i pelqen te me haje lart e poshte mes kembeve te mia, cdo inc do ta pershkruaje me gjuhe ndersa une ia zberthej xhinset e shkurtera e kur jam gati tia nxjerr bythen perjashta, e kap per supesh, e shtyj e hell me duar ne dysheme dhe kembet qe i mbesin me mua siper krevatit – si te lidhura.

Ia heq xhinset komplet, dhe ja le kembet zbuluar, duke e mbajte me duar te mos me iki dhe nis tia sodis bythen e tia rrah me shuplaka qe kercasin fort sa me siguri degjohen perjashta, derisa asaj i iken habia dhe nis te buzeqeshi, duke u perpjeke te me shohi por se kthen koken dot e shikimet i mbesin ne dritare vec tek oborri e natyra. I jap nje puthje te lehte siper bytheve, e ajo e kupton ca po fillon te ndodhi – e tund koken per te cuar edhe floket ne pozicion sikur po del ne kamera, ashtu sic eshte permbys me vec gjysmen e trupit ne krevat e mua siper me buzet e fryra, dhe ne kater sekonda filloj tia ha vrimen e saj te ngushte e dhoma mbushet me tingujt e saja te kanaqesise.

E lepij, e ha, e ndiej, ia shetis te caren me gjuhe lart e poshte duke mos e lene te levizi por sma ha mendja se ajo do te levizi. “Ooooh”, gjemon ndonjehere, “Jepi babi” me thote heret e tjera, “haje vajzen tane”, dhe duke e mbajte me duart ne bel e nganjehere duke ja shtrenguar bythet e fryra teksa e lustroj me buze, vazhdoj ta ha ta mas me gjuhe e te luaj sikur sdo dalim me nga ajo dhome. Pa e heqe gojen nga bytha e saj, filloj te masturbohem tinez, ku ajo sme sheh, se smund ta mbaj me perbrenda eksplozivin qe do te shpertheje. Lekura e saj e erreth dhe bytha e saj topolake jane gjithcka kam nevoje per te ruajte nje ereksion te forte kur masturbohem, gjithmome edhe kur jam pa te, e vecanarisht sot, qe rri shtrire mbi bythen e saj te lakmueshme.

Per nje moment ia hap kembet anash, e rreshqas gjuhen me poshte tek e cara e njome qe duket sikur i gufon per karin tim te forte por jo sot, te pakten jo kete here, kete here dua vec ta ha sikur sdo kthehemi me nga Lepusha e ne mendje dua edhe tia marr hakun por jo tani – tani ajo thjesht fillon te merret me veten e saj sepse sduron dot me as ajo. Me njeren kembe qe e shtrin lart anash jo vec per te me dhene nje pamje te qarte por qe te masturbohet shpejt e lirshem nderkohe qe une vazhdoj ti ha bythen duke me dale levizjet jashte kontrollit, ajo nuk vonon edhe me shume, fale deshires qe i del nga shpirti e pozicionit si ne filma, por prishet aty poshte meje, bertet fort nje a dy here, dridhet ne kembe e ne gjithe trup dhe terhiqet e shtrihet ne krevat e zhveshur vec me kembet e bythen perjashta, e me syte e mbyllur sikur u shuajt nje zjarr i mall brenda saj.

Une largohem pak prej saj, duke e mbajte organin tim te fryre ne duar dhe pasi heq xhinset, e terheq serish anash, kete here ne shpine dhe kaloj siper saj, si ne kalerim siper gjoksit te saj. “Nxirre gjuhen”, i bertas, dhe i gjuaj nje shpulle te lehte ne fytyre e pushoj siper fytyres saj me gjuhen perjashta. Eshte e para here qe dikush me ha kaq fort, kaq poshte, gjuha e saj mbi organin tim te mall e mbi koqet e mia te fryra eshte nje kenaqesi

e re qe vlejti te gjithe udhetimin qe ska filluar akoma. Ajo vazhdon te me haje dhe fale depilimit qe kam bere te djeshmen, ska pengesa vec do shkoje me poshte akoma duke me marre hakun e cka i bere para nje cereku. Une masturbohem aty siper fytyres saj – ajo i mban syte e mbyllur dhe gjuhen e terbuar fort perjashta siper koqeve e te cares time e sdo doje shume, por shperthej e shprazem me nje liter sperme siper fytyres e saj te pafajshme, qe nuk e di nese me dhimbset per sa e abuzova sot, apo do filloj ta abuzopj prape nga fillimi.

Shhh, se na degjojne

07.10.2019

Seksi eshte pjese e natyres; dhe ne shkojme me natyren.

Miremengjes, bjeshke! Lepusha duket kaq e bukur sot, jeshile komplet dhe me ajer te fresket qe te hap mushkerite – ngjan gjjthmone si nje fillim pramvere. Ora shenon vetem shtate, rrezet e diellit kane rene neper oborr e jane fute ne dhome permes perdeve te erreta e une jam zgjuar heret, sdi pse, ndoshta nga deshira per te shijuar nje tjeter dite larg gjithkujt dhe qendroj edhe pak minuta shtrire me celular ne dore, duke pare disa lajme te fundit e duke degjuar te qeshurat e turisteve qe vijne nga poshte dritares e qe nuk flit'kan as shqip, kushedi pse kane ardhe kaq heret. Por ne e dime se sonte hoteli do jete plot e perplot me te huaj, prandaj edhe kemi rezervuar vec per te paren nate e te dyten, se di, do ja leme fatit ndoshta.

Ania ka fjete permbys; ajo ashtu flen, me bythen e zbuluar lart se edhe nuk merdhet aspak nga beli e poshte, eshte gjithmone zjarr. Kembet i ka te ngjitura ngusht, krahet kryq nen jastek e mbeshtetur paqesisht me fytyre prej meje, duket e buzeqeshur pasi sikur po ma lexon mendjen por ne fakt eshte akoma thelle ne gjume – se ajo ashtu ngjan kur flen, komplet ne nje bote te sajen, e duke qeshe.

Ia shtri duart ia mbeshtes lehte mbi mollaqet e fryra, nuk dua ta ngacmoj teper ta zgjoj, ne fakt dua vec ta sodis per format e saja te kolme, dhe zbres avash e nis ta puth, lehte, pa zhurme, ne bythe e ne kofshe. Nganjehere ia ferkoj shpinen me duar e nganjehere tjeter i prek floket qe i jane derdhe permbi jastek. E puth lehte e nganjehere e lepij ne vrimen e ngushte qe i mban arome te mire, pervec formave te bukura, qe dua te shkrihem duke e lepire delikatesisht e duke e preke me faqe e mjeker. Ajo leshon gjemime te lehta, buzet kane nise ti marrin forme te buzeqeshur e dyshoj se eshte zgjuar, nuk e di, por ajo djall i vogel te tilla lojera do vazhdoje te beje derisa te shtrije doren e te me gjeje te erektuar si dreq mbi bythen e saj rrumbullake. I hap syte menjehere e tenton te kthejet prej meje, por nuk e le, "flej vajza babit", i them me ze te ulet dashuror dhe ia shtie duart nen ije e i jap bythes lart qe te filloj ta ha me fort. Me gishtin e mall te njeres dore ia ferkoj lehte pidhin pa ja heqe gjuhen nga bytha e bute e me doren tjeter i kap floket me force sa per ti dhene mesazhin e posedimit qe babi i ben ne shtrat, gjithmone. Vazhdoj ta ha edhe disa minuta, ndersa turistet qe kane mberrite tashme vazhdojne sillen neper oborr pa e kthyer koken nga dritarja jone e Ania me ndihmon me doren e vogel qe nis te ferkohet tek pika e saj kulminante femerore. Frymemarrja nis ti trashet, ska dyshim qe tashme i ka dale gjumi komplet dhe une i peshoj me duar rreth belit, e ha me shume akoma se edhe ajo vec murmurit "mos ndal babi", dhe babi sdo ndale por do i rraset me gjuhe fort ne vrimat e saja te ngushta e plot leng derisa ajo te shfryje poshte fytyres sime e te bjeri serish ne shtrat si e vdekur – e une do bie siper shpines saj per te fjete bashke edhe pak.

—

Ne dy ore, do i hapim syte serish por kete here per tu zgjuar e per tu ngrite nga krevati me vrap, sikur na pret taksia e punes ne dere. Ne fakt na pret mengjesi, na pret tavolina jone – e quajtem tonen sa e pame, jashte ne mes te oborrit qe ngjan me nje cader te drunjte e kuzhina ka bere gati gjithcka keshtu qe nuk vonojme, lajme syte e dhembet e

zeme vendet tona perbri. Kamarierja, vajza e shendoshe bukuroshe qe ishte edhe dje duke na sherbyer me cantat, fillon te na sherbeje mengjesin e pasur me recel fiku e qershie, nje broke te malle me qumesht te ngrohte, mjalte, djathe, majoneze, petulla, gjithcka qe mund na shkonte ne mendje per te nje mengjes perfekt fshati ne ajrin e fresket te alpeve. Ania eshte zgjuar kaq e bukur sot, pervecse ishte menyra e saj e preferuar e zgjimit, te qenit me babin e saj larg zhurmes qytetit e larg syve e fjaleve te njerezve qe sillen ne pedonale – e ben te ndihet me e sigurte, me e qete, sikur eshte e vetmja vajze qe egziston ne bote sepse ashtu eshte per mua, babin e saj, eshte mengjes dhe darke, dreke e argetim. Bejme shaka e qeshim, luajme, shpesh e cojme edhe zerin e keshtu kalojne minutat derisa Genti, nje tjeter punetor i stafit, nje djale me trup mesatar dhe bark pak mbi mesatar, vjen na ngacmon duke na kujtuar se duhet te shpejtojme me mengjesin sepse ka ardhe koha e drekes. Por ne skemi pire as kafe akoma! Ne fakt ne mengjesin e kemi konsumuar komplet por na kishte rrembyer humori, keshtu qe si humbim me minutat aty nen hije e cohemi te pijme kafet qe Genti do na i sjelli pak metra matane, ne stolat e drurit qe ne fakt nuk jane te vjeter e me pluhur sic duken – eshte e gjitha nje publicitet.

Pasi pijme kafet e mella turke te shoqeruara me raki boronice, qe sa e mire qenka dmth, behemi gati per te kaluar nga kuzhina.
– Babi, a munem me shku ne tualet prape? – me pyet Ania, sa ajo sben asgje pa fjalen time.
Sigurisht qe do i jap leje te shkoje ne tualet, madje jo vetem kaq, por do e ndjek pa bere ze e pa me pare ajo, per shkalle e per korridor dhe sa ka hyre brenda e do te mbylli deren, ia heq mundesine duke i vene kemben perpara e dera nuk mbyllet dot, por une futem brenda me te, tinez, pa na pare askush nga perjashta as nga korridori.

– A se kupton se du me shurru?, me thote. – Skena koh’ ma!, dhe qesh, e heq nga beli pantallonat e shkurtera e ulet siper bedese bardhe.
Sa e vogel dhe sa e bukur qe duket, oh Zot, sa shume e dua. Gjithmone ka bezdi ta shoh ne ato momente intime por sot po e bej pa leje e ska ku me shkon. I ve duart ne fytyre ndersa ajo nis te beje zhurmat e saja e skuqet nga turpi, nuk me sheh dot as ne sy, por une po, une e shoh ne sy e ne buze e ne kofshet e fryta qe i peshon me berryla. Une e ferkoj ne faqe e ne gushe, ul koken ti marr ere ne floke, dhe kaq mjafton qe te nis te marr forma. E zberthej zinxhirin ngadale dhe nis te dal perjashta, krejt afer saj…
– Ca po ban?!, me pyet si e trembur por jo aq shume e trembur, se si vajza ime, ajo me ngjet mua kur flitet per cmenduri.
– Jena nji me zero per ty, i them, dhe e kap ne gushe ne goje e i rrasem brenda pa leje.

Ajo nuk kundershton aspak, ajo i di rregullat e lojes tone dhe gjuha fillon ti levizi ngadale me kujdes brenda gojes saj te mbushur plot, rreth burrerise time qe fryhet deri ne pelcitje brenda gojes saj. E kap pak ne floke duke ja mbajte koken, e nis ta penetroj ne gojen e saj te vogel me shume delikatese, pa shkuar larg a thelle, se keshtu ia bej fillimisht si per nxemje. Me pelqen ta llastoj, ta marr me te mire me te bute e asaj nis ti

pelqeje dhe nis te shpejtoje levizjet, nis te levizi me koke e nis te me thithi me fort, sikur do te mbaroje pune shpejt e te shkoje ne kuzhine por une nuk dua ashtu – une dua ti marr hakun e cka ndodhi ne mengjes dhe duke e gjuajte lehte ne faqet e buta, here pas here si per ngacmin, i dal jashte e i rrasem prape ne goje derisa ja prek fytin, derisa nuk mund te duroje me, derisa nis te kollitet. Per pak ia nxjerr salcicen nga goja, te fryre te eger e plot leng sic ka marre forme brenda saj, dhe e le te marri pak fryme per pak derisa marr ritme, duke e mbajte nga floket duke i ferkuar qafen. Ajo e nxjerr salcicen nga goja, e ngre lart deri tek balli dhe nis te me lepije, fort permbi topa te shqerit, mi ul tutat ne fund e me kap mollaqet e shkon poshte meje me larg, duke me lepire e duke me puthe gjithe leng poshte deri tek bytha e vazhdon te me masturboje me duart e saja te buta. Per pak, me njeren dore nis te me ngacmoje nga prapa e me tjetren me masturbon edhe me shpejt ndersa me ha koqet e me lepin perineun si nje cokolate me lajthi, duke me shtrenguar koken e karit e duke e flashuar shpejt dhe kur me ndien se po shperthej, gati, me merr serish ne goje qe te mbushet plot e ta kaperdije duke qeshe si kurve, qumeshtin e ngrohte e te trashe si mjalte.

Largohem pak prej saj, krenar qe e barazova, e puth ne ball duke e falenderuar sa vajze e mbare eshte per babin e vet, dhe duke u pastruar e rregulluar rrobat, vendosim se na pelqen te dalim te hajme dreken lart ne Qafe te Predelecit.

Nuk i bejme ze askujt, marrim celularet e cantat tona te duarve e ngjitemi ne koder, qe i bie te leme edhe Lepushen. Ne koder, aty ku te nesermen do zhvidhohet eventi, ka disa klube te thjeshta por qe per shkak te organizimit qe behet kete fundjave, sherbejne edhe ushqime – tradicionalisht mish me sallate e patate te skuqura e nuk bejme naze por meqe ka edhe wifi, marrim dy birra Niksic, zeme tavolinat ne fund ne hije e presim ushqimin.

Ora ecen avash; rruget fillojne te mbushen me makina me targa shqiperie e kosove e te huaja te malit te zi, dhe hotelet e guesthous-et e Lepushes i shohim si fillojne ti fryjne oborret me turiste e vizitore te kater aneve; e gjithashtu edhe tavolina jone do filloje te plotesohet me mishin e ferlikut qe jo se e kemi preference te pare por Niksicat e ftohta akull e ajri i mire i bjeshkes sikur ti ndryshojne disa shije. Me humor e prekje e ngacmime e loje e batuta, kalojme disa minuta te bukura aty, derisa veme re nga lart ne koder ku kemi shtruar, se poshte ne fushe, Altini, qe eshte edhe pronari i hotelit qe e beme shok, po merret me nje tende te malle ngjyre ushtarake mu ne mes te oborrit ku ndizej edhe zjarri e me siguri eshte tenda jone se ashtu i patem edhe fjalet.

“Shkojme ta shohim, zemer”? Sigurisht qe do shkojme, cili babi e refuzon vajzen e vet, kur ajo sja prish qejfin ne asgje qekur “ka linde”? Paguajme e zbresim me vrap deri poshte ne fushe serish, per ta gjete tenden tashme ne kembe, te hapur, te shtruar, batanije e corcafe brenda se do jete ftohte, dhe, kaq, dy jasteke te bardhe te medhenj.

Hyjme brenda per ti bere edhe nje prove ndjesise se tendes, dhe e mbyllim ate qe sherben si dere – qe ka nje zinxhir te gjate ne forme rrumbullake. Njerezit e tjere, pra vizitoret e rinj, qe me siguri kane ardhe per miss Bjeshken nga Jugu nga si flasin, jane

perjashta dhe po pergatiten per nje tjeter zjarr. Ne i shohim dhe i degjojme mire nga brenda por ata nga jashte, me siguri degjojne zhurmat por asgje, se e provuam para se te hynim, asgje nuk mund te shohin.

Tenda nuk eshte e malle, mbase pak me e gjate se nje meter dhe ashtu edhe e larte – ne forme kubi, rrijme pak shtrenguar por bjeshka eshte edhe e ftohte e sdo merzitemi aspak ashtu, se kemi nevoje per ngrogtesi. Ania ka nevoje te veshi nje tjeter bluze qe ka marre ne cante nga shkodra dhe pasi me merr leje, kthehet me shpine prej meje me duar ne cante e pasi gjen bluzen e re, zhvishet nga ajo qe ka ne trup. Me kembet kryq e tutat e ngushta, bytha i merr nje forme te plote dhe shpina perjashta qe here pas here ia puth deri ne supe e fantazite e mia qe fillojne te miksojne termat e public sex e voyage, dhe sdi te bej tjeter vec e nxjerr shokun tim besnik perjashta tia bej suprize per kur te kthehet. Por ajo sdo kthehet direkt, do vonoje shume duke rrobuar ne cante e duke u perpjeke te mos beje zhurme se tenden e kemi te rrethuar me njerez plot e perjeshta as nuk eshte akoma nate. Duke e puthe ne qafe e duke i marre ere – aromen e saj qe eshte me e mire se nje parfum i Michael Kors, nis te erektohem shpejt edhe nga emocioni i vendit e pozes e per nje cast ia kap doren ia marr pas qe te zbuloje ca po ndodh. “Ba…”, me therret, siguristh per te pyet ca po behet aty pas shpines saj krejt afer bythes, por do ja mbyll gojen me dore: “shhh, se jena barazim”.

Ania vec buzeqesh pak se e kupton ku e kam hallin, e une e kap nga buzet, ja shtie gishtat ne goje pak qe ajo te filloje te me masturboje lehte, pa e kthyer koken, ndersa shkembjeme puthje ne qafe e ne gushe e pastaj kapim edhe buzet. Duke u kafshuar lehte, ajo nuk vonon, por ndihet gati per te filluar finalen tone – ngrihet pak prej batanijes, i rreshqet te shkurterat poshte bashke me mbathje; sa qejf kur i zbraset bytha e fryre si nje tullumbace nga pantallonat e ngushta qe gjithmone me duket se e shtrengojne. Dua ta prek pak per te zbuluar me shume por sme lejon, vec kercen me bythe direkt siper preherit tim dhe me merr brenda, fort, deri ne fund. “Uhmmm”, leshon nje gjemim te forte, por e mban gojen me duar te mos na degjojne turistet, dhe nis te tundet lehte siper karit tim te fryre qe nganjehere ndiej se e vret, aq thelle e merr, aq e etur eshte per babin e vet. I shtrin gjunjte ngadale, kryqezohet me mua ne pozicionin tone te preferuar scissor, dhe me duart ne toke ne batanije, e tund e shkun bythen siper meje duke bere nje zhurme te lehte kur perplaset ne kofshen time qe i ka hype siper. Une e mbaj per flokesh, ia terheq pak e nganjehere i kap shpatullat per ta suportuar ne argetimin e saj, dhe ajo ndiej se kete here do me mundi vertete – do e marri finalen.

Pasi qihet pak ne pozion kalerues, qe eshte nje tjeter nga te preferuarat tona, kthehet me fytyre prej meje me ve duart ne gjoks, me shtrin ne shpine ne jastekun e bute qe na ka lene Altini dhe duke me cuar gjunjet lart se tenda nuk na nxe, ajo qendron siper meje me kembet e shtrira persegjati mbi supet e mia, dhe me duart ne toke, do kerceje sa te mundet duke me lene tia puth kembet e vogla e pulpet e njoma e ajo e mbeshtet shpinen ne gjunjte e mi, per pak suport e pak me shume kenaqesi e do vazhdoje te qihet pa turp, siper trupit te shtrire te babit vet, derisa fillon te ndieje nevoje per pak me shume ritem.

Mbeshtetur ne gjunjte e mi te forte qe ia durojne ritmet, fillon te masturbohet siper barkut tim, shpejt e duke shfryre ne terbim e me drejton tia kap tia shtrydh gjinjte e tia mbyll gojen kur tenton te bertasi nga klimaksi; prishet aty mbi mua duke i mbajte me force ulerimat kafsherore qe sikur i dalin nga shpirti. Gjithe djerse e falenderime qe i lexohen ne sy, shtrihet e bie siper meje fillimisht – qe te rreshqasi shpejt permbi jastek, ne menyre qe une te ngrihem direkt siper bythes saj te ngritur lart e tia mbuloj me sperme te bardhe si bora e te trashe te ngrohte si qumeshti.

Nuk e dijme kush e ka avantazhin a sa me sa jemi, por pastrohemi shpejt me ca letra qe i patem marre nga tualeti e do qetesohemi pak minuta duke u pare ne sy e duke puthe lehte buzet, se ora ka ece jo pak, e na pret darka, qe do e hajme bashke me turistet, qe nga si flasin, duket sa jane te jugut.

Bar Pasticeri Latex

02.11.2019

Shpeshhere, ligjet apo paktet me te medha behen ne klube.

Rebeka eshte prape ne turn, ajo e preferuara jone, kamarierja jone e preferuar ne barin tone te preferuar. Si gjithmone kur na sjell porosite, ajo kur vjen, nuk na sheh kurre ne sy – vec le pijet mbi tavoline, dy birra te ftohta akull, dhe qesh pak vjelltazi e largohet. Dhe Anjas i ben pershtypje kjo gje, gjithmone por sonte me shume se cdo here se i gjithe bari eshte bosh. Kemi ndenje brenda sonte, se jashte ka shume zhurme e levizje, e ben edhe pak ftohte se eshte gati mesnate por ky bar ka pune deri vone, edhe pse ka se vec pak kliente tashme ne kete ore.

Rebeka si gjithmone eshte e veshur slim – sandale te sheshta me rripa te zinj llastiku, xhinse te holla te ngushta fort ngjit' me kembet e gjata dhe nje kemishe logo "IceCream" qe e ngre pak lart gjoja pa vemendje por qellimisht per te nxjerre fundin e shpines e shtyllen kurrizore qe sikur i mungon, aq e holle elegante eshte. Anja, nga ana tjeter, qe sic e mora nga shtepia e solla ne bar per nje birre, ka veshe vec nje bluze te holle qe gati i derdhet nga trupi per ti zbuluar gjinje e njome te shtrenguar fort dhe nje pale tuta te holla si princesha Aladinit – dha pantofla te sheshta se ate ja kerkoj une; kam qejf tia shoh kembet e vogla sidomos kur lyen thonje e kuq, Zot, me duket kaq e vogel e e pambrojtur kur e shoh keshtu.

Pasi ka kaluar edhe gati nje tjeter ore duke fole e biseduar aty ne tavoline, pasi birrat i kemi cuar ne fund por spo marrim tjera se mbase do cohemi edhe pak, pasi brenda ska asnje klient tjeter pervec Xhoanes – banakieres cice-e-bythe malle qe ngjan si nje peshengritese kur as nuk qesh e pasi edhe perjashta ska me kliente pervec nja tre djem qe duket se do rrijne aty deri ne te zbardhur se edhe tavolinen e kane plot me shishe boshe, Rebeka, ben levizjet e saja te fundit si kamariere, mbyll xhirot e dites dhe ndez nje cigare e mbeshtetet ne mur, ne cep te barit – duket, ne pritje te cohemi edhe ne. Ndonjehere na sheh kur ne nuk e shohim, derisa, une i bej me shenje te afrohet, qe ta paguajme dhe ta pyesim nese po e mbajme ne aty e nese po, pse sna thote te dalim. Se gjithmone keshtu e ngacojme, une edhe Anja, a ndoshta une me shume sado e ngacmon ate inati.

Rebeka afrohet tek tavolina jona, me cigare ne dore akoma;?
– A doni me u cu? Se vec ju keni mbet…
– Ulu pak, i them une, – me te pyet dicka.

Qendron pak sekonda ne kembe, habitshem ajo dhe Anja, fik cigaren tek banaku dhe ulet aty tek ne. E kupton, sigurisht, se duam ti themi dicka me shume se pyetje. Ose ka dyshime. Ose pikepyetje. E edhe Xhoana, nga ana tjeter e banakut, pavaresisht se po sistemon punet e saja ne mbyllje te turnit, na sheh me pikepyetje – por ska problem – kemi nje vit qe vijme ketu perdite, ndihemi si ne shtepi e asgje sdo bente habi.

– Nuk mdukesh mire, i them, ca ke??
– Je lodhe?, – shton Anja, – ke pase shume pune??

Rebeka fillon te flasi, shtrin krahet mbi tavoline dhe Anja e kap nga duart. "Ca ke, fol", i thote me ze te bute, dhe kamarieres i zbuten syte e verenjten vetullat e fillon te flasi e te

rrefehet dicka me ne, dicka per jeten e saj. Nis te flasi per nje djale, nje budalla qe e paska ofenduar rende kete dite te djeshme; ne e dijme per ke e ka fjalen se e kemi pare disa here te shoqeruar edhe pse nuk jemi perfshire ne shoqerine e saj, e dijme mire kush eshte ai – si fytyre, te pakten, si tip. Ajo vazhdon te na tregoje me shume rreth problemeve te saja, merzive qe ka pase plot dy ditet e fundit dhe duke pare si fjale te saja nuk po dalin ne ajer por ne po e degjojme e mirekuptojme ndjesine e saj, qe po e shfryn me duf bashke me cigaret e holla qe thith, na pyet nese do te na qerasi me dicka. “E kena mbyll”,
thote, por i faturoj neser, dhe qesh pak e cohet te kapi dy birra te tjera qe ne fakt, sdo i kete larg tavolines – frigoriferi eshte aty. Une nderkohe do ngrihem pas saj qe te sigurohem se dera e barit eshte e mbyllur nderkohe, por ec avash se hell nje sy habitshem edhe per Xhoanen qe nuk e shoh askund – mund kete dale lart ne katin tjeter, dhe sa mbyll deren e kthehem, Rebeka tashme ka shkuar ne tavoline e vajza ime po e perqafon. Kushedi ca i tha, dicka qe une nuk e degjova, por qe Rebeka ka nevoje per ngrohtesi e fjale te mira kjo duket nga larg, pa sy e veshe, sado qe ajo nuk e jep veten.

– A do me ardh me fjet te ne sonte, e pyet Anja, – jemi vec un e babi…
– Babi?!?
– Ai aty, i thote kjo, ashtu e thirri…

Sigurisht, Rebeka e kupton pse me therrat ashtu dhe me syte qe tashme kane filluar ti zbuten, qe i shkelqejne kur i zbuten, qesh pak por pa ze dhe e puth Anjan ne dore – nje sjellje qe i erdhi prej brenda, pa e menduar shume si gjest, por pasi duart I kane te lidhura bashke siper tavolines nderkohe qe rrefejne sekretet e tyre… Une sa u nisa te shkoj ne tavoline por shoh skenen e stopohem – as Xhoana nuk eshte me rrotull, vec ato te dyja. Anja i afrohet e puth ne sy, ne syte qe i shndrisin e i shkelqejne pak prej loteve e pak prej gezimit qe dikush po e ndien thelle problemin e saj dhe qesh serish, serish pa ze, dhe i ve doren tek krahu, e ferkon pak vajzen time, dhe duket se i thote “faleminderit” por zeri i saj eshte kaq i vogel, e kaq i shkurte, se duke fole, Anja ja keput nje puthje ne buze, super shpejt e pa bere zhurme, por qe ja pret fjalet pergjysem.

Une nderkohe kam marre celularin dhe bej sikur se kam mendjen sado me habit e jam gati ne shok nga cpo shoh, kurse Xhoana vazhdon te jete lart akoma, dhe kamarierja, sic e studion kete situate, ja kthen nje tjeter puthje vajzes time ne te njejten menyre, lehte e pa zhurme, drejt e ne buzet e njoma. “A mundem me ken e sinqert
me ty?”, e pyet ajo – dhe kjo as nuk kerkon konfirmim prej meje por i hap krahet i tregon gjoksin si per ti thene qe po dhe e sheh pikur ne buze per te mireprite gjithcka qe mund te degjoje prej saj. Nderkohe kthehet prej meje, “fike driten” me thote – dhe sa driten e kam frike ne sekonda, vajza ime gjendet ne kembe, bashke me kamarieren, perballe, me duart e njera-tjetres ne bel.

Brenda eshte krijuar nje atmosfere e kendshme e rehatshme; gjysem erresire vec me driten qe vjen prej jashte dhe aroma te mira nga parfumet e barit qe shfryjne here pas here ne menyre te programuar. Une ze vend ne nje karrige ne cep kurse Rebeka, pasi

me ka pare edhe nje here per tu siguruar qe spo leviz, e shtyn me kujdes Anjan e shtrin siper tavolines, me kembet e koken qe i varen poshte ne ane te kunderta. Lehtesisht ia terheq poshte tutat e holla, per ta gjete ne te brendshmet e kuqe qe i kishte veshe per mua sonte, dhe duke e puthe ne pjeset e brendshme te kofsheve te fryra, e nuhat e ndien tek e cara e saj e ngushta qe gjendet fiks aty, tek buzet e saja te holla te lyera me bakam te kuq te erret, vecse poshte mbathjeve.

Anja here pas here e kthen koken prej meje per te marre konfirmim por nuk ka nevoje; une po filloj ta shijoj skenen fort gati sa ajo. Keshtu, Rebeka fillon ta puthi me shume, ja largon mbathjet anash e e gjen pak te lagur, shume te zbutur, e fillon ta puthi prape tia shetisi gjuhen e holle siper klitit. Anja i kerkon te filloje ta haje fort se nuk i pritet, skena, koha, vendi, biseda – e kane ndeze shume dhe ideja qe i dashuri i saj po e sheh nje femer tjeter ta haje aty ku ai vete cmendet – e cmend edhe
ate. “Kape”, i thote, “kape me buze”, i thote kamarieres, oh Zot, cfare torture per mua dhe per cka po mbaj me zor poshte zinxhirit pa e nxjerre.

Pikerisht ne kete moment, zbret nga kati siperm Xhoana. Me shtyn me dore te largohem pak se kam dale gati ne mes te korridorit per te marre kend te mire per te shijuar skenen. “Merre birren” qe eshte mbi banak, me thote, dhe sa une largohem i bej pak vend, ajo i afrohet koleges saj, i ve duart ne mollaqe, ia shtryll pak, dhe per dy sekonda prej prapa do i zbertheje rripin e do ja coje xhinset tek gjunjte. Nuk e di a nuk kishte mbathje apo i iken poshte bashke me xhinset, por Xhoana ja nxorri bythen e tendosur komplet perjashta dhe fillon ta puthi ne mollaqe, bute si per ti thene “qetesohu”, ngaqe e sheh si ka filluar te terbohet siper vajzes time, ka marre vrull te krisur tek pidhi saj e ajo e shkreta, vajza ime, vec gjemon…

Une i afrohem tek koka si per ti kerkuar te mos beje zhurme e te qetesohet dhe me birren ne njeren dore e me doren tjeter duke e ferkuar ne gushe e ne fytyre, here pas here afrohem i puth gojen, qete, si per ti thene “duro, se je me babin”. Por Rebeka vazhdon ta haje, kaq unshem, kaq mire, kaq kurve eshte ajo. Duket sikur po ja mbaron pidhin komplet, sikur po e prish po e shuan aty, kaq qejf e ka, kaq shume sillet sikur e dashuron.

Anja, me duart qe i dridhen e pa dite ku ti coje se Rebeka e ka mberthyer nga beli e poshte, zgjatet te me preki dhe me kap nga rripi i xhinseve. E ka kuptuar shpejt sa jam fryre nga kjo skene, ajo e di se eshte skena ime numero uno, duke e pare vajzen time duke shijuar gjuhen e nje femre trendy e pasionante si Rebeka. Me terheq nga rripi per te me zberthyer por ajo nuk e lejon; e kap, ja heq zinxhirin tim prej duarve dhe e mban mberthyer dhe e hap gojen fort, ja kap serish pidhin me buze, e fillon tia thithi buzet e saja te buta deri ne cmenduri.

Xhoana, nderkohe, nga prapa, zbret poshte e fillon ta haje Rebeken ne vrimen e saj te ngushte fort, sic ia haja une para nje muaji tek dhoma ime, apo sic ia ha vajzes sime cdo pasdite ne te njejten dhome apo edhe tjeterkund, dhe ajo sic e sheh kolegen e saj se ka filluar te laget, ja shtie doren permes kembeve e nis ta masturboje me dy gishtat e mesem

qe ja rreshqet brenda. Rebeka ka qejf shume, e edhe Anja, teksa ja mban gojen ne gjemime e shfryrje ne kenaqesi siper pidhit te saj te bute te bere qull. “Hajde babi”, me peshperin ajo, “ma sill ketu”, por Rebeka edhe pak nuk eshte dakort me kete opsion, dhe me sheh gjithe inat, gjithe nerva e me pak besdi, ashtu si e ka zakon te shohi klientet kur lodhet ne pune, pak edhe me ironi. E kuptoj se sme do ne skene, te pakten jo per tani – tani do vec gojen e ndyre te Xhoanes te bytha e saj e ngusht dhe gjuhen e vet te llastume te pidhi i vajzes time viktime te kesaj pasticerie.

Rebeka e kap klienten nga kofshet, i jep lart e shtyn pak gati si per ta rrezuar nga tavolina, ja nxjerr koken me shume perjashta e ajo varet poshte, persembrapshti, si ne agoni sikur po i del shpirti nga kenaqesia se nga veshtiresia – aspak. E ndihmon edhe Xhoana, qe afrohet, e ja cojne bythen me lart akoma. Flokeverdha (Xhoana) i shtie menjehere nje jastek poshte kurrizit dhe keshtu kolegia e saj mund ia fusi gjuhen e holle te gjate thelle ne pidh, thelle deri te pika G e ta ferkoje nga perbrenda e Ania humbet komplet, gati skupton as ca po ndodh. Xhoana, nderkohe, sillet e del prej vajzes ne njeren ane te tavolines, ia zberthen bluzen e holle qe pati veshe apostafat per mua dhe pasi ja gjuan me shpulla cicat dy a tre here, duke i thene jo me goje por me mendje qe “gjithmone
e ka pase inat”, i lepin pak gishtat e fillon tia shtrylli thithkat para se te shkoje me goje e tia haje si bombone.

Une vazhdoj mbaj birren ne dore dhe meqe asnjera nuk e ka mendjen, afrohem ngadale dhe dal perjashta pa bere zhurme, vec i shkoj vajzes ne goje fort deri ne fyt, sic i pelqen asaj, me koken poshte permbys. Tani as nuk leviz dot, se e kane mberthyer du punetoret e ndyra te kafeterise e duket se po e mbarojne komplet, po e shkrijne me buze e gjuhe neper trup. Anja i con duart lart e mi sjell tek beli im, duke ja bere me te lehte edhe Xhoanes qe tia haje gjinjte e Rebekas pidhin – qe po ja ha ne fakt si te jete dashnorja e saj prej nje shekulli. Une e prek Xhoanen ne shpine, ia zberthej uniformen dhe sutjenat pastaj e ajo nuk kundershton as ben habi aspak, sigurisht, me ka pare aty qe prej fillimit.

Kjo eshte dhurata me e bukur qe vajza ime mund me bente; ta shoh te poshterohet ashtu, poshte dy kurvave te cmendura per seks, duke ja perdhunuar bashke te gjitha vrimat, oh Zot, eshte nje fantazi qe me ka ngacmuar gjithmone. Rebeka me sheh se jam afruar tashme dhe eshte vone te me kundershtoje, vec qesh pak ashtu sic di ta beje ajo, si djall, si mizore, dhe me jep leje te qendroj ketu ku jam, me pantallonat ne fund ne kembeve.

Por ajo i ben nje shenje Xhoanes, pasi shihen ne sy per disa sekonda dhe kuptohen direkt se normale gjithcka per to, kjo eshte gjeja e tyre; dhe une sic jam ne kembe duke i qire gojen e vogel vajzes time te gjore, fort se tashme e kam humbe edhe sensin e merakut e te kujdesit, Xhoana del prej te cicat, duke e puthe duke e ndier me gjuhen perjashta duke i vizuar si nje shirit te trashe pergjate gjoksit e qafes e gushes e gojes deri tek kari im – tek pjesa e gjate qe mbetet jashte gojes saj edhe pse i shkon deri ne fyt me siguri. Kurse ajo, kamarierja jone e preferuar, vazhdon tia haje klitin akoma me fort – ia kap me buze, ia thith sikur do tia shkyeje; ajo e di mire si kenaqet nje femer, ajo me siguri ben seks cdo

nate, pernate, deri ne tre te mengjesit a me vone. Une e kap Xhoanen nga floket, pa ja nxjerre Anjas karin prej goje, dhe i jap mundesi asaj, shoqes sone te re, tia lepije vajzes sime buzet e njoma qe gati i shkyhen rreth karit tim te trashe. Rebeka serish ben me shenje Xhoanes per tu larguar dhe sa merr pak hapesire per vete, kercen siper tavolines ne pozicion 69 mbi Anjan dhe vazhdon ta haje prape si nga fillimi, me bythen e tendosur qe ma sjell mua gati ne fytyre. Edhe Anja vazhdon tia haje pidhin nga pak, nga pak se pak edhe ngurron – nuk eshte dicka qe e ben shpesh por do mesohet menjehere, ne pidhin e njome te Rebekas qe e paska rruar sot, duket, me buzet e saja te holla ngjyre roze, dhe kaq e ngushte qe eshte, e ma ka sjelle kaq afer.

Pas pak, Anja do e zgjasi doren lart e do me kapi prej marshi, te me rrotulloje pak e te me coje per tek vrima e njome e kamarieres tone seksi. Dhe nuk behet aspak xheloze per kete kontakt intim; ajo, vajza ime, e di se eshte dashuria ime, e di se jam vec i saji, dhe ca ndodh ne Lateks – mbetet ne Lateks.
Une rreshqas fort pa ngurrim brenda njomesise Rebekas; ashtu si ia bej edhe Anjas kur e kthej me koken poshte ne nje pozicion Breshke (doggie). Ajo vec leshon nje gjemim te thelle dhimbjeje dhe e kerrus pak kurrizin, e e perkthen gjithcka ne te tjera thithje qe i leshon vajzes sime tek pidhi i saj i ndezur, duke ja kape buzet e duke ja lepire klitin sikur do tia shkrije komplet, me force e egersi.

Xhoana afrohet tek kolegia e saj dhe fillon ta haje klienten bashke me te; oh Zot, ato dyja duket se qihen bashke perdite, nga menyra si qeshin kur ulen siper pidhit saj dhe si i perplasin gjuhet e tyre gjarperushe tek vrima e ngushte e ndezur e vajzes sime. Une vec po fryhem me shume brenda kamarieres dhe per nje moment i dal perjashta, plot me lengun e saj te ngrohte e i futem ne goje Anjas, ta llastoj pak edhe ate.

Ashtu ajo arrin kulmin e saj, kurse Xhoana ia shtrin doren persegjati Rebekes e nis ta ferkoje ta masturboje me shpejtesi, ndersa ajo e tund bythen krejt afer mjekres sime. Te gjithe e dashurojme shume skenen, e kuptojme njeri-tjetrin mire dhe Anja do derdhet fort si ne shterrim tek gjuha e terbuar e Rebekes e vete Rebeka do dorezohet menjehere ne karin tim qe fryhet me shume brenda saj, e une do dal perjashta do i shprazem siper bytheve qe i shkund me nje liter sperme te bardhe te trashe si majoneza, qe do i kulloje, nga e cara e saj e ngushte, e do rrjelli ti pikoje sime vajze kudo neper fytyre.

Kur e leme punen, taman?

13.02.2020

A eshte vetem puna, pune?

Do pyes per oraret dhe kushtet dhe tryezen time ne vazhdim. Do pyes per kohen per diten per planin, per frigoriferin dhe ujin e ftohte qe mbajme aty apo lengjet e frutave, per tualetin dhe pershqiret e bardhe varur ne mur e pas dere, do pyes per gjithcka se jane ditet e mia te para ne zyre, do pyes edhe per tasqet e mia qe me kane filluar menjehere.

Kolegia ime e re eshte Ania, qe eshte edhe e dashura ime; ajo eshte e krisur e cmendur, e dhene pas meje e pas seksit tone sic eshte e dhene madje edhe pas kafeve tona ku vec qeshim pafund apo udhetimeve tona qe kthehen ne memorie te gdhendura ne gure. Atyre dhe asgjeje nuk i ben kurre skip.

Ne tashme punojme ne te njejten zyre prej dy javesh, per te njejtin shef me te njejta projekte, qendrojme bashke poshte nje kondicionieri ne nje tavoline te malle perballe, se po te jemi ngjitur – veshtire te punojme dicka. Por edhe perballe mjaftueshem veshtire punojme, ajo eshte vec nje veshtrim larg siper monitorit tim dhe kur ve ato syzet rrumbullake me njeren vetull qe e con lart permbi balle, qe ngjan me nje yll pornoje neper kopertina revistash, une vec tres e duhet ti filloj tasqet nga fillimi.

Se fundmi kemi qene shume te zene me pune e projekte nga te kater anet, pak se punojme edhe bashke pasditve e kemi dy a tre dite pa bere seks dhe kjo gjendje per ne eshte si dy a tre dite pa uje ne shkretetire; sa here levizim neper zyre a neper korridor a sa here ajo kalon pas shpines time – sado i fokusuar jam ne PC, veshtire te mos prekemi a te kapemi pak per buzesh. Dhe kjo gjendje ka qene keshtu komplet qe javen tjeter e do jete edhe sot qe eshte e marte deri pasdite vone. Se pasdite vone do leme punen, pak minuta para orarit…

Gjysem ore para se te fik kompjuterin, si rutine e cdo dite – une bej nje kopje te punes ditore qe te shkoj ne shtepi i qete dhe i sigurte per nje te neserme qe mund te jete e komplikuar. Sic i le ne progres aksionet e fundit, me kompjuter ndezur dhe ekran fikur, shkoj ne tualet te laj syte e duart. Tualeti i zyres tone, pra tualeti tjeter, ndryshe nga tualeti i mall ne balle te korridorit, ky i dyti eshte edhe larg kamerave te sigurise, eshte i vogel dhe mban vetem nje lavan me pasqyre dhe nje dush te vogel ne njeren ane por qe kurre nuk perdoret. Ka nje llampe te vogel qe nuk shndrit fort dhe cuditerisht sot Ania paska helle parfum ngado.

Duke u perpjeke pamundesisht te injoroj aromen e parfumit, pres per 10 sekonda ujin e ngrohte dhe sa i kam mbushe duart per ti helle syve e ne fytyre, me sy mbyllur sic jam, ndiej deren te mbyllet lehte. Ajo ka hyre brenda tek une, duke iu shpetuar kamerave, pa bere aspak zhurme ne maje te gishterinjve dhe menjehere mi kap duart e qulleta mi kalon pas shpine dhe gjunjezohet para meje, si ne rrefim, e mbushet me fryme para zhinxhirit te xhinseve te mia akoma te mberthyer dhe vetem qesh pak, si per te me thene “mos leviz”.

Kete moment e kemi diskutuar disa here para se une te behesha anetar i stafit te saj; zyra per te ka qene gjithmone e sikletshme persa i perket seksit, pak e turpshme, pak emocionale, dhe pak e rrezikshme me kamerat qe rrine neper mure duke vrojtuar si

armiq. Por dicka i paska shkrepe ne mendje, dicka i paska ndryshuar qendrimet e saja; ndoshta malli qe e ka marre, ndoshta vullneti per tu binde, ndoshta deshira qe i zien, dhe me kerkon vec te mos e prek ne floke me duar te lagura por ti mbaj pas shpine a te nbeshtetem tek lavamani nderkohe qe ajo, me fytyre tek mesi im i fryre poshte rripit, e e gjunjezuar ngusht ne tualetin e vogel, me zberthen ngadale me delikatese per te gjete ate cka i pelqen kaq shume e qe mban emrin e saj; penisin tim te ngrohte te gjate sa nje pellembe e shtrire e te forte – te gatshem per tia mbushe gojen.

Por perpara do me sodisi, me duart e vogla qe me ferkon lehte duke me preke koqet e duke me ngacmuar pak me takime teke qe ngjajne si puthje, pastaj me merr avash brenda buzeve te njoma e duke me kape nga mollaqet me terheq fort deri ne fyt, sa te mund te duroje, derisa nis te kollitet. Por do e mbaje ritmin edhe pak se e ka marre malli, malli dhe deshira, vazhdon te me japi gojoren me te nxehte te sajen dhe vec me cmend komplet me terbon kur e shoh si vjelltas ferkon bythet e saja te fryra pastaj pa me nxjerre nga goja, do zberthehet shpejt me te dyja duart e do nis’ te masturbohet si e krisur, si ne gare, sikur mendon te kthehet prape ne pune.

E shoh se tashme nis te cmendet; duart e goja i dalin nga kontrolli – ska faj, keshtu behet gjithmone kur i kalojne dite pa seks dhe une e kap nga fytyra e floket dhe sa e qi edhe pak ne goje, pa i marre tjeter leje, e coj ne kembe, e kthej prej murit e ja ul komplet pantallonat. Oh Zot, lengu i pidhit duket sa ke nise ti perhapet neper kofshe, aq shume eshte pefshire ne emocione e kafsheri. E drejtoj te coje njeren kembe siper bidese se mbyllur, tashme xhinset i ka heqe komplet dhe ska me asnje pengese pervec bluzes qe do e zbertheje vete, se nuk i le ti tundrn cicat sic ka qejf.

Une i afrohem shpejt tek e cara e saj e njome e ngushte si nje vajze e vogel, dhe duke u mbajte per krahesh qe te mos bjeri nga aty – filloj ta penetroj me shpejtesi; pune e malle sa bertet, kush te na degjoje?! Tualeti i vogel eshte bere kaq i ngrohte nga frymet tona, une ndonjehere e kap nga krahet se me pelqen ta pushtoj, ndonjehere e kap nga floket se me pelqen ta torturoj deri ne dhimbje e ndonjehere i mbyll gojen me duar jo se dikush na degjon por se ndiej tia shkyej buzet kur e penetroj deri ne zverk!

Asaj i pelqen shume kjo gje, vejzes sime i pelqejne penetrimet e thella – e ka zbuluar kete ndjesi me babin e vet kur e mbush plot ne fund te barkut deri ne lote, se ashtu ben gjithmone, e shkreta vajze e ime e pambrojtur, i pelqen te qihet dhunshem me babin e vet sidomos kur e ze permbys me duar e ja pentroj te gjitha vrimat me gjithe peshen e mallesine time. Si sot ne zyren e saj, ne zyren tone por ajo eshte shefja ne fakt – shefja ne zyren tjeter jo ketu ku jemi. Se ketu ku jemi po e mbaj mberthyer si ne denim duke i dite mire rolet tona dhe perkrahesh, e marr e kthej me fytyre prej pasqyres mbi lavaman; aty mund te mbahet, aty mund te qendroje fort, aty mund ti duroje dhimbjet e kenaqesise teksa me sheh si shfryj tek qafa e saj e sheh veten – dhe kurverine e saj, eskluzive per mua.

Vazhdojme qihemi aty edhe pak, ne mes te dhomes 2-meter te malle por qe rrijme aq

shtrenguar e aq fort brenda njeri-tjetrit sa nuk e ndiejme hapesiren… Per nje moment, me rreshqet nga duart, me kap me vete e me drejton ta mbuloj me gjuhe sic ze vend shpejt e ulur mbi bide. Shfryn eger, si nje tiger i vogel, shtrengohet ne gjinje, leviz shpejt kembet, kofshet i dridhen dhe prishet aty ne buzet e mia. Oh Zot sa ja dua kete veprim te sajin qe sikur ajo e ka shpike, madje i mban edhe arome te mire lengu, i trashe si mjalte i embel si qumesht. Une jam vetem tre sekonda larg, per dy sekonda do ngrihem ne kembe e per nje tjeter sekond do i rrasem prape shpejt ne goje, te derdhem aty me nje tjeter litri sperme…

Babi nuk te sheh

03.04.2020

Kur ke guxim, ta shohesh vajzen tende te rritet...

Me Anian kemi nje vit ne lidhje por duket si 100 kur kujtojme gjithcka kemi jetuar bashke. Une jam 30, ajo eshte 24, dhe jemi te dy ne kulmin e eksitimit dhe velimit hormonal – bejme seks cdo dite, kalojme bashke 3 cereke te dites dhe asgje sna mungon as pengon.

Ania, nuk e di nese e kam pershkruar me pare, eshte nje vajze rrumbullake me gjatesi mesatare, floke te gjata shume seksi kur i fryn me volum dhe gjoks mesatar me thithka te fryra qe i dallohen mbi cdo bluze qe vesh. Dhe eshte shume gorgeous, me sy te mellenj e buze te fryra, dhe lekure te erret e bythe te malle sa smund ia mbuloj aspak as me te dyja duart, kur ia shtri persiper, kur e puth, a kur e ha. Kurse une, jam dy metra te plota, nuk kam muskuj, kam vetem pak bark por e justifikoj gjithcka me pamjen e forte burrerore dhe seksin e eger qe bej per ore te tera pa kerkuar aspak pushim mes pjeseve. Marredhenia jone si cift eshte ideale, nuk ka nevoje per fejese apo martese se ne bejme bashke gjithcka ben cdo cift tjeter e vetem me shume – pa e ndier akoma nevojen e nje dokumenti. Na pelqen te pijme ndonjehere, te bejme seks, te bejme udhetime, te bejme me shume seks, te bejme sprova, sherre, provokime; ne duhemi vertete shume!

Kemi provuar edhe te eksperimentojme, nje here ne ditelindjen time me shoqen e saj e shume here te tjera me shoqet tona. Na pelqen edhe te bejme gjera te pista ne vende ku mund te na shohin; madje ka pase nje mbremje, duke u kthyer nga nje udhetim ne nje autobus plot me njerez, ajo me dha nje blowjob kaq te ngrohte e te plote sa sbesoj ta harroj as kur te kap te 70-tat – sasine e semenit qe i mbushi barkun apo sasine e shkelqimit qe i mbushi syte, aty, rruges per ne shqiperi.

Ania gjithashtu eshte nje superflirt; me bythen e malle e duart e vogla, syte e qeshur e buzet e plota ngjyre qershie kur piqet per tu vjele, dhe mbaj mend sa doja ta shtri zhveshur permbi tavoline te paren dite qe e takova e me siguri keshtu ndihet edhe cdo tjeter djale qe e sheh neper qytet, e une shpesh edhe e pyes veten, a do dilte ajo, pak, jashte lidhjes tone? Ndonjehere edhe mund ta kem pase realisht kete ndjesi, sidomos kur mendoj se eksperiencat tona te meparshme jane vertete te ndryshme dhe parimet e mia per te mund te jene pak te egra ose jam teper konservator – pak edhe fale moshes time ndaj te sajes apo pervojave te mia jo vetem dashurore dhe pyetja qe me mundon me e shumta eshte, a deshiron ajo ndonjehere nje 20-vjecar, ndoshta per ti kujtuar kohen e saj te papergjegjshme?

Kete fund nentori, per festen e pavaresise, vendosem te shkojme ne nje udhetim, kemi disa dite pushim dhe si mund ta perdornim kohen? Kalemi Travel&Tours orgnazion nje udhetim per nje nate ne Kolashin, ne Bianka Resort, me plot 5 yje, dhe gjithka duket nje oferte e mire. Ne kemi bere plot shetitje bashke por jashte shqiperise kane qene te ralla daljet, per shkak edhe te punes. Por na pelqen, na pelqen shume kjo gje per kete here.

Dita e madhe afron dhe ne nisemi bashke, gjithcka sipas orareve, nga Tirana. Furgoni eshte, besoj, 60 vendesh, se duket shume i mall si autobus por nuk eshte plot. Megjithate Jani na tha se jo te gjithe pasagjeret do rrine ne te njejtin hotel pasi per shkak te cmimeve

ka pase dy varietete. Jani, meqe ra fjala eshte ky djali i agjensise qe do beje tip guide, ne Kolashin. Dhe eshte nje rruge e gjate mjaftueshem – deri ne Kolashin, per ta kaluar mbeshtetur ne njeri-tjetrin duke fole e duke qeshe me ndonje fjale derisa mberrijme atje, ne Bianka Resort. Janin e kishim gjithe kohen pas shpine, nuk eshte se nuk e kisha vene re ate apo flirtet e tij jo fort te zgjuara por mjafton qe Ania te buzeqeshte ndonjehere – kjo, per mua, eshte prape nje lloj kenaqesie. Mberrijme tek resorti pasdite dhe pas akomodimit ne hotel, zgjohemi te nesermen, qe ne 7, per te dale ne grup andej nga skite…

Ne jemi nja 30 veta te gjithe se bashku, shumica jane 19-20 vjecare qe vijne nga shkollat dhe nje cift turist qe paskan ardhe nga Spanja e po i marrin shtetet me ralle; ski ne Kolashin pas birrave rreth zjarrit ne Theth. Une e Ania, jemi veshe me te zeza, xhinse pallto doreza kapuca, dhe kepuce kambale qe na i ka selektuar ajo sipas sugjerimit e keshilles se agjensise. Ajo madje ka veshe edhe nje pale sutjena qe ia nxjerrin gjoksin teper te madh dhe veshtire te mos vihet re nga te gjithe studentet ne autobus, perfshire edhe Janin. Ania merr vemendje gjate gjithe rruges, nga te gjithe djemte e rinj aty, ndonjehere me ndonje buzeqeshje qe i pergjigjet e duket si flirt – cmund tu duket tjeter 20-vjecareve te universitetit qe ne ka nje gje qe e kane gjithmone ne mendje, eshte seksi dhe femrat e huaja qe u duken gjithmone me te nxehtat?

Sa i afrohemi malit ne pak metra qe bejme ne kembe, te gjithe mblidhemi rreth Janit per te marre instruksione dhe keshilla; une madje eshte e para here qe vij dhe ski skam bere kurre por Ania po, gjithsesi, ajo sdo ndahet nga grupi dhe sdo vecohet. Te gjithe ata djemte e pafajshem vazhdojne nuk ia ndajne syte dhe asaj i pelqen kjo gje, pak edhe per te me ngacmuar mua. Por ajo me siguri ka dicka per ta, ndoshta buzeqeshjen e embel e bythen e bukur e ata kane sigurisht dicka per te, ndoshta rinine e kujtimet e periudhes saj te shkolles.

Jani na thote se do presim teleferikun e fundit per ne maje, ka nevoje te sigurohet se te gjithe te rinjte do sistemohen taman dhe na kerkon te rrijme ne fund – ska dyshim edhe ne tentativat e tij, jane te qarta ne afrim te Anias.
– A je e martuar?, e pyet Jani. Jani po me dukej me i zoti e me i rritur ne fakt por duke e pare ca flet e me cfare shakash qesh, ska dyshim qe eshte nje tjeter 20-vjecar qe ka nderprere shkollen per punen qe ben – “fatorino”.
– Hah, jooo, i pergjigjet ajo duke qeshe si ne eksitim. – Jena vetem te lidhur, dhe ben me koke nga une, qe jam ne anen tjeter e qe ata ne fakt nuk e kuptojne se mund ti degjoj gjithcka.
Jani eshte, c’eshte e verteta, eshte djale i pashem. Tip me floke te xhelosur qe shkon ne palester per te bere foto Instagrami dhe shume qesharak me batuta te Cmendina Dublim, por i sjellshem dhe i edukuar. Ama sja ka ndare syte Anias gjithe rrugen, mendoj ja ka marre sakte cdo mase.
– Nese ke nevoje per gje a nese ke frike, me thuaj – i thote asaj.
– Patjeter, i pergjigjet kjo, dhe i buzeqesh.

Ne kete moment, Jani zberthen pak xhiboksin e trashe se ndihet i lodhur nga rruga qe po bejme e pak edhe nga trysnia dhe mundohet te tregoje gjoksin – cicat qe kane filluar ti marrin forme prej burri. Sigurisht, per ta pare e dashura ime. Kjo leshon nje gjemim, “mmm”, me ze mjaftueshem te larte per ta degjuar Jani, madje edhe une e spanjollet qe jemi ne anen tjeter.
– Ban kujdes zemer, i them me ze te vogel suke ju afruar tek veshi. – Nuk i njohim keta djem dhe mund shkeputna ketu ne mal. Maj mend kur kam ken une 20, dosha me kap gjithken.
– Haha, mos ki frike babi, me thote. Ajo me therret babi se ashtu ndihet gjithmone ndaj meje, plus qe edhe ndihet me e rritur se djemte qe i kemi nga pas.

Jani na jep drejtim qe do ngjitemi me teleferik mes per mes malit, qe te perfundojme atje ku do marrim skite e do leshohemi poshte. Por jane shume studente me ne dhe duke qene se mund te ndahemi e te mos orientohemi me, Jani me kerkon mua, duke me pare edhe me te rriturin, te mos ua ndaj syte ne menyre qe ta ndihmoj te sigurohemi qe nuk mbetet askush prapa. “Mos ki merak”, i them, “nuk me shpeton kush”. Eshte e qarte, qe po perpiqet te me shmangi. Duke ndare rallet, teleferiku jone vjen dhe mbesim ne fund, pak te ngaterruar, une ne njeren ane te stolit, cifti spanjoll ne mes dhe Jani, pastaj Ania ne anen tjeter. Fansat e rinje te Anias tashme jane ne gjysem te rruges se jane nise perpara, keta tipat qe i vijne pas duke peshperite me njeri-tjetrin e te gatshem me e ndihmu me gjera qe as nuk ka nevoje. Keta tipat qe nuk ia heqin syte nga bythet e cicat qe i ka shtrenguar fort, e qe nuk lene cast pa ia vjelle shikimet. Eshte super e qarte qe te shkretet djem i ka eksituar keq gjate gjithe rruges. Sic nisemi, te gjithe fillojme te flasim bashke; une ne njeren ane me spanjishten time qe e kam mesuar ne telenovela duke belbezuar me ciftin spanjoll dhe ata te dy ne anen tjeter, qe shpesh qeshin, madje si padashje duket se Ania ja pelqen humoret dhe ndonjehere leshon ndonje te malle.

Ndihet se teleferiku e paska lodhe edhe ate, Anian, e e paska zberthyer xhiboksin edhe ajo, per te nxjerre gjoksin bukuresk qe sikur po ia merr frymen golfi. Ja dalloj nga larg thithkat qe i jane fryre e se di pse, nga te ftohtit, apo nga humoret policore qe Jani ben, qe me shume ngjajne si te Portokallise. Por sa e bukur ajo duket, ne keto metra lartesi!
– Je shume seksi, – i thote Jani me ze shume te vogel, edhe pse une jam mjaftueshem afer sa per ta degjuar, se spanjollet nuk flasin shume.
– Hajt, i thote kjo, me siguri ke edhe ti naj te dashur ma te mire se une.
– Ne fakt jo, i thote Jani, skam gjete akoma shpirtin binjak, – dhe i largon syte perpara, aq sa Ania ta kuptoje edhe nga skuqja ne fytyre se ai madje mund edhe te jete i virgjer komplet.
– He mos ja fut kot, i thote kjo, dhe i ve doren ne gjoks sikur po e shtyn.

Ai mundohet ta nxjerri gjoksin me shume perpara per ti treguar asaj interes teksa flasin. E shoh prej ketu se ky djale ose eshte natyrshem i mall si kal, ose eshte erektuar si dreq. E di se Ania e ka kete efekt me mua por ta kete me cdo djale qe i afrohet apo i prek belin, me tremb pak, por edhe me pelqen. Me kujtohet kur une kam qene 20, jo se ka shume

kohe por kam ndryshuar mjaftueshem, ama atehere keshtu behesha per cdo vajze qe me kalonte para kembeve.
– Ke me e gjete edhe ti nje vajze Jani, i thote Ania. – Duket se ke ca me ju afru, i thote, dhe e sheh ne sy duke i vene doren ne gjoks.
Shume mire, tashme e kaluan fazen e te thirrurit ne emer dhe kjo eshte e para here qe une e shoh te behet kaq mike me nje te panjohur; siguristh qe mund ta kete bere me nje shok te sajin a me nje koleg pune, por jo me nje djale 20 vjec qe jep guida turistike. Sado xheloz ndihem, pervec kuriozitetit se deri ku do arrije, jam edhe i intriguar nga skena.
– Sikur ta kisha pas nje vajze si ti, do kisha ba gjithcka per te, – i thote Jani me ndrojen qe duket se edhe ju largua.
– Hajt boll, i thote Ania, mos u llasto tesh, dhe duke qeshe vazhdon ta preki neper gjoks e shpatulla, se ai nuk eshte i gjate si une – qe nuk mberrin dot.
– Jo or, i thote Jani, ti je shume e mire, dhe i hell krahun edhe ai.
– Mmmm, sa mire bane, i thote Ania, se kam fillu me maru ftoftit. A kena ma rruge me ba pash Zoten? Sdi ku iku as Ervisi…
– Ishte me ata spanjollet, i thote Jani. – Mos u shqeteso se te ngrohi une.

Ania si e shkathet ja hell krahun rreth belit, dhe e afron shume afer vetes. Edhe atij i duket entuziasmi neper fytyre, sidomos mes kembeve – qe fryhet sikur do te dali nga kafazi. Ky vogelushi qe po me dukej si bicak – eshte gati per aksion!
Pak para se te dalim ne maje, ata me zbulojne se jam krej afer dhe Ania vjen e behet me mua, e mberrijme aty ku edhe te tjeret ngjiten me teleferik, te rraskapitur nga gati 2 kilometer rruge ne ajer e ne te ftohte si budallenje; duart ne jane bere akull por trupat vale nga lodhja e temperatura ka shkuar shume lart.
– Daddy, I’m going to pee, me thote Ania, se gjithmone e thote anglisht si vocrrake kur do te shurroje. Dhe si me puth ne faqe e me le aty ne kembe, kalon ne njeren ane me canten ne shpine – te gjeje disa shkurre.
Sapo Ania zhduket pas pemeve, edhe Jani, duke u perpjeke te mos me vjeri mua ne sy, niset ne te njejtin drejtim. Sic zhduket edhe ai ne shkurre, une u shkoj prapa duke mos bere asnje zhurme, teksa i kerkoj. I gjurmoj ngadale dhe me kujdes hapat e tyre, qe jane te fresket sapo u shenuan ne bote. Habitem sa larg kane shkuar. Dal nga shtegu dhe i vazhgoj me shume kujdes, duke mos dashur qe ta kuptojne prezencen time. Afrohem shume afer, me siguri 7 a 8 metra, dhe fshihem pas nje shkurreje ku ska shans te me shohin.

Ania sa ka zberthyer tuat per tu ulur kaluc ne njeren ane, Jani i afrohet tek trupi:
– Me fal qe ste lashe me mbaru pune, i thote, por ke nje trup shume ne forme, – dhe syte ia ngul tek bytha e zbuluar.
– Ska gja Jani, i thote ajo, me siguri ke pa ma te bukura se une.
– Skam pare kurre, i thote ai, as kam qene kurre kaq afer nje femre kaq seksi gjysem e zhveshur.
– Hajt tash boll, vazhdon Ania me rolin e te besdisures, teksa mbaron pune, e kthehet pak anash te pastrohet me letrat e lagura qe i mori ne dore.

– O Zot po ti je shume seksi, i thote i shkreti djale, ndersa frymemarrjet fillojne ti behen me te renda.
– Faleminderit Jani, i thote ajo teksa buzeqesh pak. – Me siguri edhe ti ke trup te bukur e me muskuj.

Ndersa Ania vazhdon ta mbaje buzen ne gaz, ai me vrap zberthehet e tenton te nxjerri me shume ne pah muskujt qe i sigurte ne vetvete po i kane shume sukses.
– Mmmm, gjemon prape Ania, sic e sheh Janin ta nxjerri komplet karin perjashta, jo i mall sa i babit vet, por i fryre i bukur mjaftueshem per nje 20-vjecar qe sic po thote, qenka i virgjer. – Sme besohet qe ske ba seks kurr, a ke qejf me e provu?

Jani merr forme te forte e te zmalluar ndersa flasin, akoma pa e preke njeri-tjetrin; arrin nje ereksion maksimal. Me dy hapa perpara i afrohet shume afer, ndeshur, dhe ja afron karin tek gjoksi, tek cicat, qe i ka poshte bluzes zeze.

Ajo ka frike te thote dicka por i duket ne syte qe i shkelqejne, se deshiron te jete e para per te.
Jani me siguri ka pak frike ta preki, frike ose ndroje, keshtu qe nuk ben asnje levizje tjeter. Por Ania ngrihet ne kembe, e rrethon me krahet e bute dhe e puth ne qafe, si per tia shuar emocionet e per ta ftuar ta puthi edhe ai. Pasi sigurohen tinez se askush nuk i sheh, puthen me deshire e fort ndersa ai ja vendos duart ne mollaqe duke ia shtrenguar lehte – akoma me ndroje.

Puthja vazhdon per disa sekonda te mira, derisa Ania terhiqet pak, dhe i shtrin duart poshte, ta kapi te voglin djale prej marshi. E masturbon lehte me shume kujdes dhe ai vec i zgjat duart ta kapi prej cicash e ta shtrengoje gati deri ne dhimbje; ska dyshim qe ai ska pase kurre nje femer dhe eshte gati te shpertheje. Dhe une nuk di ta pershkruaj ndjesine time, xhelozi sigurisht por edhe kurioziteti eshte i mall, dua te shoh ne Anian dicka qe vete se kam pare kurre: si eshte ajo si femer e pare.
– Oh sa e mire qe je ti, peshperin Jani.
Ania vazhdon ta masturboje edhe pak, ndoshta vogelushi i kerkoj gojore por sigurisht qe sdo e kete kete bonus ne heren e tij te pare, per me teper, ai eshte gati te derdhet vec ne prekjet sensuale nga duart e saja te buta.
– Hajde zemer, ma fut brenda, i thote Ania.
Ajo ja hell krahet ne qafe, e perqafon e puth ne fytyre, ja njom buzet me gjuhe, dhe Jani nderkohe e drejton raketen mes kembeve te asaj, duke kerkuar me gishta per hyrjen e njome.
– Vertete se kam bere kurre…
– Ndiq ritmet e mia dhe me qi, vog’lush.

Ania largohet pak perpara, me duart tek nje peme e trashe dhe perkulet, per ti dhene Janit nje pamje te plote te bythes saj malleske e pidhit te qullte. Djali i paditur afrohet dhe ia dorezon karin ne duar, gati qe ajo ta drejtoje per tek vrima e saj – por do e mbeshtjelli me nje kondom Magnum fillimisht qe me siguri e ka rrembyer ne canten time,

ata jane masa me e malle ne treg se ne ashtu i marrim por, por Jani disi do ja beje e do e perdori.
– Jepi, fute brenda, e urdheron Ania. – Por merre avash ne fillim, i thote ajo, me nje ze te bute gati ne pergjerim.

Jani e vendos karin e mbeshtjelle me qesen e bute ne pozicion, te dyja duart rreth bythes dhe ia hap buzet e holla anash, pak edhe me frike. Ia shtie koken brenda me shume kujdes dhe te dy, si me porosi, gjemojne sebashku.
– A te lendova?, e pyet Jani nderkohe qe ndalon.
– Jooo, eshte tingull i mire, jepi, shtyj brenda meje.

Jani shtyn perpara ndersa Ania shkon prapa prej tij, duke ja marre brenda te gjithin organ' te tij te njome brenda, me duart ne goje ne perpjeke per te mos leshuar ofshama. Ai mbyll syte si ne dorezim dhe me duart siper ijeve, vazhdon tia palloje pidhin e ngushte sa mundet ndersa ajo gjemon poshte duarve te saja te vogla.
Jani vazhdob shtyn edhe me shpejt, dhe i duken nga larg koqet qe i perplasen tek pidhi i te vogles time. Ai tundet me shpejt para e prapa, me sa fuqi ka per tia mberrite asaj zverkun. Sic e ka mesuar babi i vet, Ania mund ta kuptoje nje mashkull kur eshte gati te prishet keshtu qe per sekonda e shtyn oerjashta, ia heq prezervativin e madh me nje tentative, dhe e ndihmon te derdhet, nen shoqerine e ofshama, siper barit jeshil qe ne fakt e ka mbuluar debora.

Ania qesh pa ze, sheh perreth, pastrohet serish dhe ngre lart tutat e Jani, me syte e mbyllur akoma, me siguri ka filluar te mendoje ca do u tregoje neser shokeve te tij te universitetit, rreth nje eksperience qe do i mbesi ne mendje mundesisht, perjete.

10

22.07.2020

Dy puthje shijojne me shume!

E kam degjuar disa here Anian duke shprehe ne rrefimet e saja te erreta se nese do ndodhte dicka me nje femer sipas deshires dhe idese se saj, do ishte ajo dhe Rebeka, me te shkreten kamariere, qe do ja merrte frymen me koken mes kembeve. E kete e kemi fole bashke. Por pervec ketyre bisedave, doshta dicka qe me ka kuriozuar dhe ka marre interesin tim me te erret e me sekret, gjithmone, eshte marredhenia mes dy femrave seksi dhe pasionante – shoqeria, afrimiteti, zilia, gara, dhe si do ishin ato ne shtrat ndaj njera-tjetres apo me njera-tjetren… Dhe Ania me ka ushqyer cdo here me fantazi, duke mbeshtete idete dhe shkrimet e mia e duke qene nje fanse dhe kritike njekohesisht, per te nxjerre me te miren prej meje nderkohe edhe duke me frymezuar.

Kete jave cdo mbremje, kam qene jashte deres barit ku punon Rebeka ne pritje per ta zene nje moment te vetme. Ajo e le punen pas ores 10 gjithmone por ralle qellon te shkoje ne shtepi e pa shoqeruar, deri parmbreme qe duket kishte mbete pa bateri ne telefon dhe doli ashtu si del ajo, e bukur e fresket sikur ska punuar asnje sekonde dhe ulet ne karrige aty perjashta – ndoshta duke prite qe dikush te vije ta marre ose ndoshta duke prite ti marri celulari pak bateri. Une i shkoj afer, per te hape biseden i kerkoj te me sherbeje nje caj por me sqaron me dy fjale se tashme e ka lene punen per sot dhe thjesht po mbaron nje cigare para se te vijne te marrin. Pa i marre leje, ulem ne tavoline te saj, pak ne distance per te mos krijuar skena dhe per tia mbylle rrugen e perjashtimit nga biseda, “kam nje nevoje per ty”, i them menjehere, dhe i jap pak kohe te mendoje nje pergjigje prej te sajave.

Ajo fillimisht stepet, duket pak e besdisur por jo prej meje, ndoshta prej oreve te gjata ne pune dhe me pyet, me vetullen lart sic e mban gjithmone madje edhe kur sherben:
– Per mua?! Ca?

Une vazhdoj mbaj qendrim te sigurte, ia zvogeloj syte per ti kujtuar se behet fjale per dicka vertete interesante dhe ia sqaroj me dy fjali, duke e pare ne buzet e vizatuara e ne gjoks, se dua ti bej nje dhurate te dashures sime, Ania.
– E pse une?, me pyet pak me ironi por shume me kuriozitet e bindje Rebeka, duke cuar lart njeren vetull… – Cfare dhurate mund ti bej une?
– Jo ti, por nepermjet teje, – i sqaroj. – A pijm dicka te lutem?

Ajo qendron pak e heshtur, me buzen gjysem gazi pa me dhene te kuptoj nese vertete e kapi thelbin e kerkeses sime dhe sic shfryn tym nga goja duke pare dritat e rrugeve e meqe sme kthen pergjigje, shtoj:
– Dua ta bash te mos i kujtohen meshkujt per nje cast, i them. – As une, – dhe nuk me dridhet zeri aspak.
– Pfff, ja ben Rebeka me buzen pak ne gaz e syte qe duket se edhe nisin ti qeshin, duke leshuar serish tym cigareje nga buzet – se kam provu kurre ket’ gja, sdi ca me thane…

Por te dy e dijme mire cfare ka provuar ajo, ne fakt, kam qene vete deshmitar ne dhomen time me te dyja vajzat dhe sdo mund te arratiset nga kerkesa ime kaq lehte, jo ne keto kushte, sdo me beje “finte”.

– Ma mire thuja asaj, i them une duke ia kthyer buzeqeshjen ne te njejten menyre e duke i treguar poshte tavolines, sic e nxjerr nga xhepi, nje dildo ngjyre ari qe e kam marre me porosi apostafat per kete event!

Rebeka akoma e hutuar nuk ben ze, vec i con syte anash pak me turp te me shohi ne fytyre dhe pasi me sheh tinez se ia holla dildon ne cante, cohet nga karrigia e me thote vec “naten”. Ska dyshim, qe per te eshte e qarte cdo kerkese por sa do e realizoje dhe sa do i ndjeki udhezimet e mia te kesaj mbremje te ftohte, mbetet per ta pare te nesermen.

Te nesermen e asaj dite, pra, pardje, sipas planit qe ia bera vete, ajo pret dreken dhe ne oren dy sapo Ania mbetet vetem ne zyre, Rebeka gjendjet pas dere dhe une vec pak me larg, ne oborr. E sigurte se brenda s’eshte askush tjeter vec asaj, i bie ziles dhe Ania – duke menduar se jam une sepse gjithmone i shkoj ne ate orar, per tre hapa eshte aty tia uroje mireseardhjen:
– Oh, Rebeka?! Mfal, po ti ketu?, e pyet vajza ime e pandroje ne pamundesi per ti mbajte edhe te qeshurat si as habine.
– Kujtova se po gjej Ervisin, i thote ajo e pafajshmja, se me tha me pru dy pizza.
– Po Ervisi vjen edhe pak… – i justifikohet.
– A e pres ketu? Se kam me ba edhe mbylljen… Bela nuk vonon., – dhe rreshqet brenda si mbi ski.

Duke qene se Rebeka tash’ nuk eshte e panjohur per asnjerin nga ne, edhe pse ” pritja” e saj nuk ben shume sens aty ne zyre, vajza ime ja liron rrugen dhe e merr brenda, ne karrige ngjitur. I le pizzat mbi tavoline, aty ku i bie te jete tavoline ime ne nje dite normale qe nuk mungoj.
– Ervisi vjen zakonisht ne 2 e pak, masi len njenen pune, vjen me ba tjetren. A kishe nevoje per gja tjeter?, e pyet Ania, dhe nxjerr fiks nje 10 mijeshe, aq sa bejne pizzat…
– Po pra, i thote Rebeka, qe hallin ne fakt e ka diku tjeter. Ka ken te bari e ka lane nje fature pa pagu pervec ktyne, por tash jam tu mbyll turnin e me dalin mangut shume leke, thashe po i marr tana priher.

Sigurisht qe ajo habitet, dicka nuk ben shume sens per Anian por loje apo nevoje – ajo sdo e prishi rrjellen e ngjarjes…
– A ti jap une?, e pyet. – Sa leke jane?, dhe kthehet me gjithe trup prej saj andej nga ku e ka marre afer ne karrige.
– A thu vonon shume?, e pyet Rebeka, dhe i ve doren ne kofshe… – Se jane pak shume…

Kofshet, Anias, i gjenden lehte – jo vec se i ka te trasha e shume te bukura rrumbullake qe i fryhen me fort kur kryqezon kembet – se ashtu rri ne karrige ne zyre, por edhe se ka veshur nje minifund aq te shkurter sa kur ulet ndenjur – gati i dalin edhe mollaqet. Por ne kete moment ajo skuqet ne fytyre, me doren e Rebekas qe i leviz shume avash siper kofsheve duke mos dhene asnje shenje tjeter pervec qetesise e sigurise ne levizjet e saja. Ania rri pak e stepur, pak se ndihet e cuditur, pak se ndihet e papergatitur, e pak se zyra e saj eshte e mbushur me kamera. Kap celularin e formon numrin tim te me kerkoje

shpejt – nuk e di qe une jam poshte ballkonit, por e ftuara e zyres shpejt ia ve edhe doren tjeter tek krahu i lire, pastaj e prek ne floke dhe ia rrotullon fytyren sy-me-sy, sikur do ta haje – sic hahet pizza, dhe e pyet “ca ke?”, dhe sa vajza do ti pergjigjet, Rebeka eshte ngrite ne kembe para saj dhe perkulet lehte, e nuhat ne floke, “relaks” – i thote me ze provokues ne vesh dhe kapen bashke, per duarsh, e cohen ne kembe. Qendrojne qete e heshtur perballe njera-tjetres per pak sekonda, sikur asnjera sdi levizjen e ralles. Ania qendron edhe pak e habitur, fillimisht por me indicie te shoqes sone pa humbe sekonda te tjera, ndeshin buzet lehte, pa bere zhurme, ne nje puthje aq sensuale sa do e xhelozoja shume po ta kisha pare me sy.

Ania merr fryme thelle, shfryne pastaj, e ulet siper tavolines saj, pasi e ka cuar tutje monitorin per ti bere vend bythes malle dhe eshte gati te zbertheje menjehere kopsat e kemishes, sikur e kapi magjia, per ti lene hapesire shoqes qe te beje levizjet e veta por pak nga turpi e pak nga kamerat e pak nga emocioni – sdo beje asgje. Por Rebeka eshte vajza e pafjale, edhe kur e ngacmojme ne bar ralle na e kthen shakane pervec buzeqeshjes e ashtu ben edhe tani, duke e nbajte shoqen nga shpina e duke ja mbajte duart ne duar, e drejton te mbeshtetet pak me tej mjaftueshem sa ti mbledhi gjunjet lart mbi tavoline e sic eshte ne kembe, para saj, si ushtar, si doktor ne maternitet, me shpinen prej deres ballkonit dhe e sigurte se askush smund te shohi asgje pasi e ka ule grilen poshte – i afrohet vajzes sime shume afer, shume afer mesit te kembeve, epiqendres.

Rebeka nuk eshte e re per vajzen time edhe pse skena po, apo vetmia e tyre, apo intimiteti. Dhe kjo eshte skuqe komplet, sikur ka temperature. Kjo ka qene me babin e vet ne cdo skene erotike por kurre pa babin me nje tjeter femer, ne nje skene lesbike kaq seksi ku edhe mikja ngjan me nje pornstare ne nje skene BDSM, me cizme taka te larta, tuta te ngushta lateks e xhakte lekure qe i rreshqet poshte flokeve bisht-kali e mbetet me duart e shtrira perpara qe te afrohet ngadale mbi trupin e leshuar te Anias ku e cila spo leshon asnje tingull as kenaqesie akoma por as frike aspak.
– A ske me shku ma ne pune?, ja keput ajo nje pyetje, flak ne temperature e gjak e skuqur nga turpi, por edhe nga kenaqesia e kurioziteti.
– Jo, i thote Rebeka. – E kam lane per sot. – Tash kam turnin e dyte nese po me lem ti me punu, i thote, dhe pa prit qe e roberuara te pergjigjet kjo i sulet mes kembeve dhe me thonj, fiks sipas deshires saj dhe porosise sime, ia shkyen pa dhimbje getat e reja qe i pat marre ne ZAFUL.

Ajo mban nje pale mbathje te zeza te cilat kamarierja ja heq me shume provokim, duke i buzeqeshe e duke e pare ne sy sikur do ta haje dhe sic e kap nga qafa per te mos levize, buzet e nxehta te kuqe urtyte me leng ia vendos paqesisht, shtrire, siper pidhit. Ania pulson, pulson nga emocioni sikur zemra i ra deri aty tek buzet e Rebekes por ajo nuk e nderron pozicion vec e sigurte i qendron siper sikur do tia zeri frymen me gjuhen qe nis ti shkoje verg e verg lart e poshte siper buzeve te saja te poshtme, e ndonjehere, brenda te cares se njome, thelle kur e ze habitshem.

“Ooh”, gjemon ajo si gjynahqare, si ne agoni, por Rebeka vec ia thith me shume buzet e

buta te pidhit me buzet e saja te gojes e ska dyshim qe kjo vajze eshte me shume se nje kamariere. E puth e kafshon ne kofshe, duke i ferkuar barkun e gjoksin me njeren dore e me doren tjeter duke e ferkuar nga vrima e bythes me gishtat e gjate e thonjt e zi ekstejshen, taman si nje skene pornografike e VIVID Entertainment. Ndoshta prej gjemimeve e lutjeve te saja per te mos ndaluar tundohet tia llaposi edhe bythen e ngushte por me siguri i kujtohet se kjo ska qene pjese e marreveshjes tone – ama dildoja po, dildoja eshte pjese e planit! E merr me kujdes nga chanta e saj e shtrenjte dhe pa e pare Ania – ia drejton koken rrumbullake te dildos tek pidhi, e lageshton pak ne mjaltin e saj dhe duke i detyruar nje ofshame te shpirtit, ia shtie thelle dildon gati deri ne zverk pa ja leshuar prej goje klitin e buzet e pidhit qe i jane fryre si petull.

Pas pak kercen siper tavolines bashke me te, me bythe siper belit saj qe te mos mund levizi dhe vazhdon ta masturboje fort me dildon ngjyre ari qe ja dhashe une ndersa me doren tjeter i ferkon klitin me te njejtat ritme sinkrone. Ndonjehere e gjuan me shpulle, ndonjehere ja kafshon bythen dhe, ska faj, e mban kete skenar derisa “Aaah”, degjohet nje klithme e forte nga kati poshte ku une po rri ne kembe ne pritje te rezultatit… “Oh pooo”, vazhdon bertet Ania, poshte trupit te kamarieres qe po e perdhunon, “fort fort fort fort fort” e urdheron, tundet me duar e kembe derisa shperthen ne nje orgazem aq te forte, sa gati e hell kamarieren nga tavolina.

Ndersa Ania qeteson frymemarrjet, Rebeka shkon ne tualet te pastroje duart e te lyeje prape buzet e erreta sic i kishte para se te vinte ndersa mua me vjen nje SMS “Oh babi, sa leke i ke dhane?” Po une sa ti jepja? Nje 10! Domethene, nje dhjeteshe, se aq kushtojne dy pizzat.

Kur u shfaq Corona

25.07.2020

Me cdo lamtumire ne vdesim nga pak.

Java ka edhe dy dite por ka qene mjaftueshem e lodhshme; pervec punes qe “fatkeqesisht” nuk ka ardhe aspak ne renie as kete kohe, koronavirusi eshte ne cdo media te folur e te shkruar e ne internet e ne bisedat tona neper korridore e kudo ne kompani e ne klube qe kane nise te mos frekuentohen. Ka ardhe nje urdher diku nga lart qe punetoret ezyrave te mbyllura do shperndahen per shkak te kushteve te papershtatshme dhe une duke qene teknin ne nje biznes te tille, do e mbyll diten sot, para orari, e mendoj te shkoj nga zyra tjeter ku kam edhe dashurine time Ania qe me pret…

Apo te mos shkoj atje edhe pak; ka qene nja dite e tendosur sot me biseda, jemi zene! Se ne vertete duhemi shume por, edhe zihemi ndonjehere, se jemi xheloze, nga dashuria, ngaqe ato ore te dites qe i bejme te ndare na duken te teperta dhe do dali dicka patjeter te na acaroje derisa behemi bashke serish qe te justifikojme gjithcka. Por sot, sot jemi shume keq. Shume nerva. Shume acarim. Shume xhelozi!

Sic e le punen e zbres poshte ne trotuar, per cudi e gjej aty, me syze ne sy e celular ne dore, ndoshta duke prite ta marr une apo ndoshta duke u bere gati te me thote qe eshte poshte ne pritje. Me ka marre malli fort per te, ceshte e verteta. Mua gjithmone me merr malli kur nuk shihemi por sidomos kur nervozohemi dhe sot ka qene nje prej atyre diteve, te nervave tona, se i kemi zjarr gjithmone.

– Po ti?, me thote – a me pe nga dritarja?
– E mbyllme punen, ia kthej. – E mbyllme derisa te kaloje situata, ishalla nuk zgjat shume…

Ajo buzeqesh pak, poshte nervave, dhe pa fjale te tjera nisemi per ne zyre; tek zyra e saj, ku ajo eshte shefe, e une jam punetori i saj. E bejme te gjithe rrugen pa shkembyer asnje fjale duke i mbajte brenda nervat dhe sa ngjitemi lart ne dhome, secili ne tavolinen e vet, me kompjuterin e vet e ne heshtjen e vet me mendimet e veta, kalojme edhe gati nje tjeter ore pa thene asnje fjale. Per nje moment, ajo ngrihet ne kembe qe te me shohi persiper monitorit dhe me pyet, me pyet si me kunje me duket mua: a don me ike ne shtepi, sa je tu nej kot?!

Ky do jete kulmi i nervave te mia; kjo vajze idiote ben edhe rolin e te qetes nderkohe qe une jam bere tym permbrenda sado jashte nuk e shfaq kurre, si nje praktikues Joga. Ngrihem ne kembe edhe une si ajo, por me duket se e kam larg per ti bertite sa dua por i shkoj te tavolina, dhe ja nxjerr te gjithe nervozizmin qe me ka shkaktuar sot dita, puna, lodhja, por sidmos ajo vete, kur ben te sakten dhe kopetenten.

Ajo sme kthen asnje fjale vec merzitet, per nje moment, ul koken I derdh dy lote dhe sic fik PC e saj e cohet lan fytyren ne tualet ndersa une qendroj ne kembe si ushtar ne pritje, ajo ze vend ne dere dhe me ben me koke “hajde, dalim…”.

Pa asnje reagim, i veshur sic jam pervec gjyslykeve qe i pata heqe, i ve edhe ato, e nisem bashke me te ne dere… Ajo e hap deren, si shefe zyre, une dal perjashta ta pres aty ne korridor por ajo eshte ndale aty dhe spo me ndjek. Duket se ka harruar dicka, nuk i bej ze

per gati nje minute dhe kur ndiej se asgje spo leviz, kthej koken, dhe e gjej duke me pare, ne trup, ne duar, ne sy siper gjyslykeve. E shoh edhe une si per ta pyet; what’s up?

– Let’s fuck!, me urdheron aty me ze disi te ulet por shume bindes!

Ja ku u rikthye vajza ime, ne ate cka bejme me se miri bashke. Nuk ka nevoje as te me pyesi se ajo e di gjithmone pergjigjen time; une e hell canten ne toke pa frike nese me thyhet laptopi dhe e kap prej flokesh, ja ngre koken lart e e puth fort e thith ne goje dhe pa e leshuar nga dora, e drejtoj per nga zyra serish, tek tavolina e pare me e shkurta rruge dhe duke helle poshte regjistrat e dokumentet qe jane aty, e shtri permbys siper tavolines, me faqe ne derrase. Ia sjell duar rreth belit, i gjej rripin tia zberthej menjehere dhe me force ia terheq xhinset bashke me mbathjet e holla e ja nxjerr bythen komplet perjashta, te madhe te bute sic e ka, ja shtrydh me duar, me gishta, dhe duke e mbajte te mberthyer perkrahesh aty shtrire mbi tavolinen e zyres saj, ia kap me dhembe mollaqet dhe i leshohem me gjuhe direkt ne vrimen e ngushte te bythes saj topolake.

Ajo leshon nje gjemim kenaqesie, si konfirmim se po i pelqen levizja ime por ne ashtu bejme gjithmone, edhe sot ashtu, ia kap mollaqet me duar dhe vec e lepij me force ne vrimen e saj te bute si nje bebe. Nganjehere i ve gishtin e mall te e cara e njome e pidhit por vec per ta ngacmuar ndersa vazhdoj tia ha edhe me shume bythen, duke e torturuar deri nis te me pergjerohet ta qi.

Me pelqen kur me pergjerohet ashtu. Me kujton mire si eshte vajza ime e vogel qe ka nevoje per mua, si shok, si babi, si dashnor. Une ia degjoj lutjet dhe zberthehem direkt, i forte si dru dhe qull tashme njesoj si ajo, e i rrasem brenda duke e mbajte kapur fort prej bythe, si kurve. Me pelqen ta qi ashtu, harroj se eshte vajza ime e vogel e pafajshme kur e kam zhveshur dhe i shoh bythen bombastike siper karit tim – pamundesisht te mos qendroje i forte gatitur si nje ushtar kur ate e ka ngjitur.

Ajo me lutet edhe te ndaloj ndonjehere, por une behem shume i keq me te, kur me miksohen nervat dhe pasioni. Vazhdoj ta penetroj pa ndjese duke e kape here per beli e here duke ja vene duart ne shpatulla ta mbys aty tia coj karin deri ne zverk. E ndihmoj te zbertheje bluzen, ja coj kanatieren lart tia prek e tia shtryll thithkat dhe duket vecse edhe me e bukur ashtu, gjysem e zhveshur, me bythen e fryre e pidhin e skuqur perjashta e thithkat si luleshtrydhe te shtrenguara nga rripi kanatjeres.

Pas pak, e leshoj nga trysnia ime dhe e terheq perpara, e puth ne goje sepse me mori malli, e puth gjithe dashuri e le te marri fryme pak dhe e kap me duar pas shpine, e gri lart ndenjur siper tavolines. U edhezoj te ulet te shtrihet kete here ne shpine, ia ngre kembet lart, me xhinse prape ashtu te ulura deri mbi gjunje dhe i afrohem tia ferkoj karin tek te carat e njoma te saj mes kofsheve te trasha si bidona qumeshti. Ajo vec buzeqesh, i zgjat duart mi vendos tek bytha dhe me terheq, te filloj ta qi prape, si me pare, si babi i saj qe e do dhe kujdeset per te…

E mbaj ritmin njesoj duke iu perkule persiper, me duart qe ja ve ne gjinje e duke e

pompuar sa mundem. Anias fillon ti dridhet zeri, dhe duart i leviz sikur i kane dale prej kontrolli. Une e zgjat te djathten te kap nje kondom Magnum qe e mbaj gjithmone ne portofol por ajo sme le, me kerkon te mos i dal perjashta, me therret ta qi pa e ndale ritmin dhe duke u masturbuar cift me penetrimet e mia si ushtar, prishet, sic deshiroi, e leshon nje gjeme te forte sa e degjon besoj i gjithe pallati.

Sa eshte qetesuar vetem nje minute, fryma fillon ti normalizohet, me ve takat ne ije e me shtyn me hell ne karrigen qe eshte aty mbeshte ne mur. Cohet ndenjur mbi tavoline, zberthen sutjenat qe cicat ti varen poshte sic me pelqejne mua dhe bie ne gjunje, para meje mes kembeve te mia e ma merr ne goje karin qe rri perpjete e shkelqen akoma nga lengu i pidhit te saj. Me njeren dore rreth shkopit tim e me tjetren duke me ferkuar poshte, sic e ka mesuar babi i vet, me lepin me thith fort e me shpejtesi duke i tunde cicat ne duart e mia. Une vonoj te vij edhe pak, ajo cohet ne kembe para meje dhe qendron e perkulur me goje rreth burrerise sime por duke me lene nje pamje te plote te bythes se malle. E di sa qejf e kam, ajo e tund ndonjehere, me le tia rrah me shuplake, te bej zhurme duke ja gjuajte me shpulla, dhe kur e ndien se po vij – gje qe skam nevoje ti jap asnje shenje se e kupton vete, bie serish ne gjunje dhe me zbarkon duke me mbajte ne dore e duke e rrahe koken e fryre te karit tim ne gjuhen e saj te vogel qe e nxjerr perjashta sa mundet.

Oh, eshte gati e pabesueshme… E gjithe merzia e nervat e mia te kesaj dite mu shkarkuan dhe e fundit pamje qe shoh para se te lahemi e te dalim perjashta, eshte sperma ime e trashe si mjalte qe i kullon vajzes sime nga goja, gjuha, mjekra, e i derdhet mbi cica, teksa rri edhe pak ne gjunje aty para meje, me duart tek gjunjt’ e mi…

San Sarajevo

23.08.2020

Dy puthje shijojne me shume, serish!

Ania me thote gjithmone se jam maniak; manjak seksual, qe me punon mendja shpesh dhe vetem per seks dhe sipas saj, pavaresisht se mua sme duket, kjo ka ndikuar edhe ne performancen tone [time] ne pune dhe ne aktivitete te tjera ditore. Por une sjam dakort aspak, ama, se une seksin nuk e kam obsesion; une e dashuroj seksin, eshte me e bukura dhurate qe Zoti (apo natyra) i ka bere njeriut dhe eshte aktiviteti me i pasur qe mund te realizohet mes te dashuruarve. Te bukura jane edhe udhetimet, edhe party-t, madje edhe darkat, por sidomos kur shoqerohen me seks… qe zgjat… qe shkrin!

Per seksin, keshtu mendon edhe ajo, por "manjaku" per syte e saj vjen qe pasi me ka spiunuar duke pare nje faqe eskortash ne Bosnie. Boshnjaket jane nje race e bukur per mua dhe per syrin tim, sic jane edhe Malazezet apo Serbet, por Bosnia duke qene edhe me e hapur si pasoje e kulturave dhe besimeve te perziera, i ben vajzat e Bosnjes te kryesojne kategorine. Madje njera nga vajzat, qe ja kam bere bookmark profilin e saj me foto dhe numra telefoni ka rene ne sy te vajzes sime qe here i ka dhene besdi e here, shpesh-here, ja ka ngacmuar edhe fantazite, ndoshta e shpresoj, ti ngacmoje edhe guximet.

Pas pak ditesh eshte shenValentini dhe kjo feste, njesoj si edhe vjet, na ka zene pa plane. Planet e hershme dhe afatgjate nuk realizohen, thone, keshtu qe as ne nuk i bejme ashtu – madje ne nuk blejme as dhurata sepse e shijojme lidhjen e dashurine cdo dite duke e filluar bashke ne kafe e duke e mbylle ne shtepine time ku here na shterojne birrat e here na shterojne djerset. Por sado mendojme se madje shenValentini eshte nje feste komerciale, do bejme edhe ne pak komercialitet; do shkojme ne Bosnie! Me sakte, do rikthehemi ne Bosnje, ne Sarajeve, tek hotelet e rehatshme e e kafet turke e byreket super te shijshem me patate.

Si edhe heren tjeter, nisemi me autobus nga Shkodra per Podgorice ku do pijme vetem nje kafe e gjendemi ne destinacion te enjten e 13 shkurtit. Po si edhe heren tjeter, edhe kete here kemi rezervuar ne AirBnb por si dhurate shenValentini, eshte kujdese Ania me gjithcka qe nga pagesa, oraret, planet e tre diteve dhe dy mbremjeve qe do qendrojme ne Apartment Romantic Deluxe. Eshte nje apartament teper i bukur dhe i rehatshem, ndoshta teper i shndritshem me zbardhimet e forta por perdet moderne me zemra, karriget e lustruara me lule te pranveres e raftet e komodinat me gjethe te vjeshtes me televizorin mallesk i vare ne mur qe shpresoj te mos jete edhe 3D, i ben dhomat te duken nje miks i kujdesshem i te gjitha stineve duke justifikuar edhe distancen e qindra metrave nga qendra.

Pasi kemi ngrene nje darke te qete e te mbushur plot me mish e oriz ne Inat Kuca, taman oreks shqiptari ne keshtjellen e shijshme boshnjake ku me zor gjetem edhe tavoline te lire, me nje shishe vere ne dore, i bejme edhe nje here ato pak metra rruge kthehemi ne dhome.

– U kenaqa, i them Anias. Kaq e mire darka dhe kaq i bukur apartamenti por pak larg, kishe mujt me e gjete ma afer…

– Hajt mor shpirt, duro deri neser qe fillon festa taman.
– Festa taman?!
– ShenValentini pra… Per ca kena ardhe?

Ajo nuk eshte natyre e suprizave te djallit por ska dyshim qe nje dallezi e ka ne mendje per kete dite. Se ne fakt po, sic edhe ajo thote kemi ardhe per te festuar shenValentinin pak ndryshe nga shoket tane e madje pak ndryshe edhe nga ne. Keshtu qe sonte, disi nga lodhja e disi nga vera e pak edhe nga ora e vone apo me shprese per te kursyer energjite, perqafohemi dhe fleme me televizorin ndeze per tu zgjuar mengjesin e 14 shkurtit gati ne dreke.

Dita eshte e bukur perjashta, kohe e mire pak e fresket taman per te veshe palltot e per te dale ne nje shetitje. E fillojme diten ne orar te vone me kafe e simite ne OldTown pasi kemi ece e mbushe me ajer rrugeve te Sarajeves duke bere selfie [ralle se Anias si pelqejne] dhe pas dreke do vizitojme katedralen, xhamine, Bashçarshine, Latin Bridge, do vizitojme cdo cep e kaq shume ne palqen ky vend… Madje do blejme edhe varese celesash me emrin “Sarajevo”. Ne mbremje ne te errur, shkojme tek dhoma jone si per te pushuar pak qe te dalim pastaj per darken klasike te shenValentinit; ne Restoran Maroko. Ne Maroko kemi qene dhe nje here tjeter dhe ushqimet e lindjes me muziken ne sfond e kamarieret e komunikueshem e te sjellshem qe edhe flasin anglisht – na e kane bere Marokon si shtepi.

Sa jemi veshe pasi keme bere edhe dush bashke; bie zilja! Me siguri dikush ka ngaterruar dere se aty nuk eshte as shtepi private, se pse tjeter duhet te kete vizitore? “Oh, zilja”, ja ben Ania, qe nga sjellja e saj dhe buzeqeshja, duket sikur eshte ne shtepi te vet. “Prit se e hapi une”, me thote, dhe vrapon pa prite ta kundershtoj apo ti jap ndonje keshille.

Sa shkon ne dere, “Oh, yeah, come inside” [hajde brenda], e degjij ti thote dikujt qe nuk arrij akoma ta shoh apo ta njoh per shkak te korridorit te gjate e me kend. Skam asnje ide kush mund te jete pervec pronarit, ndoshta, por do e zbuloj per pak sekonda, nuk shqetesohem derisa te hyje brenda dhe kur coj koken nga kolltuku ku jam ulur: wow! Diku e kam pare! Eshte nje vajze me trup mesatar, floke te gjata qe i shtrin permbi shpatulla, gjoks te fryre te bukur qe ska dyshim qe nuk eshte i natyres dhe tuta te ngjeshura – aq te ngjeshura sa i duken edhe te carat deri ne detaje. Mban edhe nje pellush te bardhe me shume push ne bel e lart, nje tatuazh tribal ne qafe poshte gushes dhe nje cante dore qe fantazite e mia ja mbushin plot e qe e hell ne dysheme sa hyn brenda. Nuk e njihja natyren e saj por fytyren e trupin i kam fiksuar mire, sigurisht, eshte Mia, nje nga vajzat e homepage te CityOfLove qe Ania ma paska vjelle nga WhatsApp-i.

Mia nuk ndihet aspak ne siklet edhe pse ka ardhe para orarit; pervecse e dinte se ke do gjente aty, ska dyshim qe madje eshte edhe nje profesioniste, qe sot, sipas deshires sime e kerkeses vajzes sime, do ofroje cdo sherbim qe ka ne repertor. E ftuara menjehere e kap vajzen time prej beli dhe e terheq per ne mes te dhomes ku eshte nje divan i bardhe si re, dhe para se te ulen bashke aty kepen prej beli te dyja dhe ferkohen sikur marrin

masat. Bejme dy prezantime, flasim dy fjale se ajo edhe flet shume pak anglisht, dhe ajo as nuk eshte e dashura jone, por do sillet si e tille e vetem e shtrin Anian siper divanit e nis ta puthi neper qafe sikur e nuhat per ti ndier aromen e trpit te pas-dushit te sapobere. Ania me sheh mua ne sy me pikepyetje; sikur kerkon leje per te vazhduar dhe buzeqeshja ime e eksituar already i permiton te beje gjithcka te ndieje. E puthin njera-tjetren sikur njihen tashme ndersa Ania eshte rehatuar komplet poshte trupit te Mias teksa, me kembet ne dysheme akoma dhe e perkulur siper saj, shtrin doren drejt meje qe ti afrohem. Nuk dua as te mendoj se kete e ben per te kursyer kohe deri ne te marre pagesen, dua te mendoj se e ndien te kenaqet me ne si te jete shoqja jone keshtu qe ia kap doren qe mban ne ajer, ia puth per tu ndier me shume te afert, dhe ia rreshqas te rripi i xhinseve te mia te zeza qe te me japi ajo vete drejtim. Padyshim, pa ngurrim, ajo me largon prapa e me con tek bytha e saj e ngritur qe menjehere tia shtie gishtat poshte llastikut te streceve e tia shkul poshte.

Ka nje bythe te bukur, te malle rrumbyllake sa dy topa basketbolli, shume te lakmueshme per tia mate me gjuhe centimetrat e te cares dhe keto mendime i kam pase qekur e pashe te paren here ne web por kjo eshte eskluziviteti i vajzes sime; nuk do ndodhi kurre ne prani te saj dhe sigurisht jo sonte. Por me padurim e nxjerr karin nga xhinset qe ndiej sikur i kam marre teper te ngushta, ia rrah tek mollaqet derisa marr formen time me te forte dhe ia rreshqas brenda me shpejtesi, lehtesisht fale libidos saj qe sikur i zien tashme. Ajo nderkohe ia ka zbuluar gjoksin vajzes sime te pafajshme dhe ia kap me dhembe ja sjell neper goje thithkat. Une ia ve duart ne bel, e shtrengoj pak e ngjesh pas vetes dhe e palloj me force qe te paren here, duke pare edhe Anian si me sheh ne sy ndonjehere ndoshta me pak xhelozi por Mia do e kapi me gishta per goje e do e terheqi poshte, shume poshte, sa e hell ne toke prej divani, mes kembeve te saja, e ja ve pidhin ne goje – siper buzeve qe i dridhen; buze-me-buze.

Une vazhdoj ta qi te ftuaren pa meshire ndersa vajza ime nga poshte me prek me gjuhe koqet ndonjehere dhe duart qe ia ve siper bythes Mias, duke ja bere me te lehte entrancen babit te vet. Mia mbeshtetet me duar siper divanit, i leshon gjinjte ti tunden ne perplasjet e karit tim si shpate ndersa merr sherbim nga vajza ime e vogel, si te jete nje vajze e malle, si te jete puna e saj e vetme qe di te beje, si te jete vete nje eskorte. Dhe une ndonjehere ia heq duart nga beli Mias, here per ti dhene ndonje shuplake mollaqeve qe i tunden si pjepra e here per ti preke floket Anias sa per ti kujtuar qe e dua sa zemren.

Pasi ka marre edhe pak me shume sherbim, Mia terhiqet, ma merr vajzen me vete dhe serish kalojne bashke ne divan, duke e zene nje pozicion te qete e me te rehatshem. Ia zberthen xhinset dhe sic ia gjen pidhin te bere qull nga trysnia e emocioni i deshmise, dhe pasi e ka zhveshe pak e ja ka ndier deshiren me duart e saja te vogla, me fton mua serish te afrohem te rrasem brenda, por kete here ne vajzen time dhe ashtu do bej menjehere, do bindem, nuk ngurroj, e kam cdo leje nga te gjithe anetaret e asaj mledhjeje. Madje edhe kuptoj se Ania po digjet per kar, tashme ia njoh edhe shikimet e prekjet, keshtu qe e penetroj fort deri ne zverk fillimisht dhe Mia qe kthehet siper saj,

permbys, persembrapshti, e fillon ti hakmerret duka ja lepire e thithe klitin me buze ne te njejtat ritme e penetrimeve te mia. Per pak ulet me njeren kembe ne dysheme, tjetren gju siper divanit dhe perkulet ta haje serish, aq fort sa me pare ose me shume, sikur e ka marre inat, sikur e ka frike se sdo e paguaje ne fund te gjithckaje. Ania e terheq nga bythet e merr komplet siper trupit, ne pozicion 69, aq sa e lejojne tutat e ngjeshura te levizi. Vajza e vogel e babit; me ngjet komplet, ne ndyresi, ne dashuri, ne kurveri...

Mua me terbon shume kjo skene, jane te gjitha fantazite e mia te gjeneruara nder vite ne filma, shkrime, biseda, udhetime, dhe dua te mos mbaroje kurre kjo qe po ndodh. Ndonjehere gjate ushtrimeve te mia ja nxjerr karin perjashta, sa per tia fute ne goje Mias e cila e pret aty siper si e unshme, dhe do vazhdoj ta qi prape vajzen sikur do ma heqin nga duart kur te mbaroje skena. Nuk do mund te qendroj shume gjate, Ania shtrin doren te me kapi gishtat te me japi zemer e te me kerkoje suport ne dhimbjet e saja ndersa Mia hap gojen; e kupton se dua te shperthej perjashta, e nxjerr gjuhen gati sa nje pedhembe dhe ne sekondin e fundit shperthej e zbrasem ne fytyren e mikes sone, ne sy, ne faqe, ne goje e ne gjuhe, nga ku do kulloje pasioni im i trashe si kos frutash siper pidhit te vajzes sime te zemres.

Jo ne shtepi…

09.11.2020

Kush nuk tradheton, thjesht nuk e ka provuar.

Cfare jave e lodhshme; tashme zyrtarisht kam tre pune dhe dita ralle me mjafton per te perfunduar listat e gjata te tasqeve. Ne fakt dita, fillon heret me nje kafe me vajzen time te vogel pastaj drejt e ne zyre per te punuar me koleget e mi part-time nje rrjet social qe po rritet kaq shpejt pastaj me vrap serish ne zyren tjeter per tu marre me posterat 5-metersh qe Xhorxho do ti shperndaje neper autostrada e ne fund i vjen ralla Danielit me RealEstate dhe mbaroj, gjithmone ne kohe vec sa per te ngrene darke, shpeshhere edhe vetem. Por qekur kam ardhe ne zyre te Anias, te dashures time fantazi me bythe te malle e ndroje te vogel, gjerat pak jane zbute – sepse me te kam nje shoqe qe me shoqeron thuajse gjithe diten dhe kur behemi bashke ne zyre, vetem, plani i punes gjithmone merr kthese.

Ora eshte gati 9 dhe pak para se te ndahemi sonte, si shpesh mbremjeve, do pijme nje kafe ne nje bar te vogel shume afer shtepise saj; e bejme shpesh kete rutine qe pasi ndahet prej meje, te mos beje rruge vetem, neper qytet, plot e perplot me djem qe ma ngacmojne se une pastaj cmendem, keshtu qe rrijme afer shtepise qe ta ndjek me sy cdo here derisa hyn ne dere. Jo se nuk i besoj, ne fakt, por keshtu jam edhe me i qete. Se e dua shume, dua te jem pjese e cdo hapi te saj. Nejse, pijme kafen, zbresim shkallet dhe drejtohemi per ne njeren ane te korridorit, ku eshte edhe ashensori per te zbrite ne katin e pare.

Sa hyjme brenda ne kabinen e ngushte, ajo me fytyre serish prej dere pertej shpines time se ke pa dhe “ec mor shpirt”, me thote, “apo po pret kete kurven?” Kurva, sic e quan ajo, ne fakt quhet Gabriela. Gabriela eshte nje vajze e holle me trup te gjate e lekure te erret shkelqyese qe e njohim prej ndoshta nje viti. Nuk e njohim si shoqe, por ajo zakonisht pi kafe ne barin tone – pra ne barin ku rrijme ne gjysem e kafeve dhe shpesh, une e ajo, pra Gabriela, kemi ndare shikime te kryqezuara ne pasqyre deri ne nervozizmin e Anias sa te paarsyeshem aq edhe te pafaj por kaq, asgje ska dale ndonjehere pertej pasqyres dhe nuk e di nese do dilte nje dite.

Sic jemi ne ashensor, shtyp serish butonin e deres dhe e mbaj ashensorin lart derisa ajo vjen, pra Gabriela – bashke me shoqen e saj, e futen brenda me ne ngusht, ndersa Ania pozicionohet me ne cep prej pasqyres. Sa behemi te katert brenda, serish ne pasqyre, si edhe ne kafe, shkembejme te njejtat shikime por menjehere une e kap Anian prej gushe, e ledhatoj, e puth ne faqe ne qafe e ne buze jo vec per dashuri, ne fakt, por edhe per ti thene Gabrieles: “me sfido”! Por Gabriela nuk pranon asnje sfide, madje nuk reagon aspak – ralle ndonjehere me sheh ne pasqyre derisa zbresim ne fund, e largohet para nesh pa dhene asnje shenje a sinjal se ajo, ne fakt, nuk eshte se ndonjehere na flet ne rruge.

Sapo dalim nga ashensori, nuk jemi shume larg shtepise – 7 a 10 minuta dhe kjo pjese rruge pervecse e mbushur me komente xhelozie te Anias, ka edhe ngacmime rreth paftyresise sime apo ndyresise qe nuk harroj ta shfaq kurre, ngado shkoj. Se Ania ndonjehere edhe i ka besdi keto sjellje. Gjithsesi ne prape do perqafohemi. E do qeshim. E do puthemi. E do ecim dora-dora ato pak metra, si gjithmone, duke fole se sa shume e

do babi-vajzen e vajza-babin. Ne prag te shtepise, japim nje tjeter perqafim te fundit per sonte, nje tjeter puthje te fundit, dhe ndahemi per te numeruar sekondat deri ne mengjes qe te shihemi prape poshte zyres – ne te njejten kafe. Me cadren ne dore e celularin ne xhepin e brendshem te xhaketes, i kthjej shpinen dhe e le aty ne dere.

Rruges per ne kthim, sa kam ece pak metra prej aty pak metra me tej – ne Gjuhadol, shoh nje vajze qe po ecen drejt meje, por eshte mjaftueshem erresire per te mos e njohe. Hija e dritave te zbehta i pasqyrohet ne mur e skena ngjan me nje episod te filmave me vampire te John Carpenter derisa me afrohet shume afer dhe vetem atehere e kuptoj se eshte Gabriela. Ndoshta jeton ketu, ndoshta kalon ketu, por ne fillojme serish kontaktet tona familjare me sy deri sa afrohemi per nje pash e une menjehere per te krijuar nje skene e hell cadren ne toke, para saj – tek cizmet e saja me take te larte dhe perkulem ta marr, kryq ne mes te rruges, sa ajo afrohet per te mos e lene te kaloje – vec nese mendon te largohet prej trotuarit e tu dali para makinave.

Sigurisht qe e kupton pse e bera kete gjest jo fort finok; dhe ajo qesh pak, me te qeshuren e saj dinake qe gjithmone duket se tha nje genjeshter, e qellimisht nuk tenton te largohet pa e cuar une koken qe te me thote, sa te jem gati per ta degjuar, “kujdes se po vritesh”. Une i qesh pak, me te qeshuren e saj dhe i pergjigjem njesoj, “nuk vritem edhe me u shtri krejt”. Ajo sikur se kuptoi batuten nuk flet per pak dhe as une, se as mimiken nuk ia njoh, nuk ia kuptoj, por e ndiej se dicka duhet te ndodhi, jo se dua une apo se do ajo por se do trysnia, do natyra jone qe e kam pare gjithmone se ne kemi te njejtin shikim e kend veshtrimi; terthorazi! Jemi ne kembe, eshte nate, rruga nuk ka njerez vec drita te zbehta e per nje moment te gjate nuk di si te jete levizja ime e ralles pervecse me menjden e nje te krisuri e guximin e nje te marri, i fus doren tek beli sikur e njoh prej vitesh – sepse u njohem, ne fakt, sa per te bere historine tone, dhe e terheq ne drejtimin tim, andej rruges nga kam edhe shtepine.

Sot, dua ti kujtoj vetes time vitet e shkuara tutje; sot dua te gjej cdo histori qe dikur kam braktise a kam deshtuar, cdo femer qe per nje puthje me pak me ka ike apo cdo femer tjeter qe per pak burreri me shume e kam lene te ftohet – por fundja, sic edhe Mark Frisch thote, nje burre i vertete jeton me punen e tij, dhe une sbej asnje pune me me pasion se seksin, dhe asnje profesion me mire se dashnorin.

Ajo vazhdon te mos japi asnje tingull, vetem me bindet sikur me njeh ne shume sprova dhe e marr, duke ece me shume veshtiresi prej takave te holla te cizmeve te lekures e pantallonave te ngushta fort sa bashke me xhaketen i nxjerrin cdo forme e aset te trupit te holle, dhe kthehemi anash per tek hostel Wonderers. Nuk dua te shkoj ne shtepi, jo kete here, jo sot qe dhoma ime e fjetjes duhet te jete e mbushur me aromen e trupit te vajzes sime, jo tani qe dua vetem ti shfryj dufin qe akumulova per kete vajze te pafajshme qe vetem sot e njoha per disa minuta ne ecje, pa thene as fjale. Per habi, oborri i hostelit eshte bosh pervec flamujve qe rrijne te varur lirshem mbi mur dhe shkallet per ne katin e dyte tek dhoma e hapur duken rruga me e lehte per ne shfrenim. Ne kuptohemi pa thene asnje fjale, mjafton shtrengimi qe i kam bere prej krahesh qe ne fillim te rruges dhe

Gabriela eshte gati – nje hap me mua, 20 hapa bashke, e gjendemi ne dhome.

Eshte nje dhome e madhe me tre shtreter marinar, me nje top te mall qe sherben si drite varur ne tavan dhe nje tapet me kuadrate qe do ta shkelim pa i heqe cizmet e kepucet se do jene vec sekonda te humbur deri ne cka do coje ne relaks final. Gabriela ndalet per nje sekonde, ndoshta do te me pyesi si i kam qellimet, ndoshta te me pyesi se ca kam ne mendje a mbase vec do te me dije emrin por une ia kaloj menjehere doren mas shpine, pa pase nevoje te perkulem se aq e gjate eshte ajo, dhe pa pase nevoje te zgjat fort doren se aq te gjata i ka edhe floket, e kap avash, por pak me force sikur e kam inat, ia ngre lart koken dhe afrohem ti marr ere ne qafe. Ka arome te fresket, sikur sa ka bere dush dhe ka helle nje parfum te lehte neper lekure – ajo akoma nuk qesh por une mbushem fort me fryme, aq fort sa do erektohem shpejt dhe pa ja leshurar floket nga dora, e rrotulloj dhe e shtyj fort e hell ne krevat – permbys. Eshte shume erresire dhe kam frike ta ndez driten edhe pse deren e kam afruar avash, dhe ashtu si pas aromes dhe intuites, pa e pare aspak skenen qe po realizoj vete, i ve duart tek pulpet e kembeve dhe i afrohem lehte duke e ledhatuar nga kofshet e bytha qe tentoj tia nxjerr perjashta. Ajo sillet aty ne vend e kthehet me fytyre prej meje, tenton te me afroje e te me puthi por une e mbaj prej fytyre si ta kem zene ne gabim, dhe ja coj gojen tek rripi i xhinseve te mia – dua ta shohi ereksionin e forte qe kam filluar qe ne rruge dhe dua te mbetet gjithcka ketu mes nesh, ashtu sic e shkaktoi – ashtu do i japi edhe drejtim, pa bere ze. Se ajo duket nje vajze e bindur, vec ndonjehere tenton te me kape veshtrimet sa per te mposhte e jo se kerkon leje dhe nuk vonon te futet ne rolin e saj; mi zberthen xhinset me maje te gishtave te holle dhe turpi i momentit nuk e lejon te me shohi ne sy e madje as te shprehi me ndonje pasthirrme kenaqesine e centrimetrave te mia te shumta por i hap sa mundet buzet e holla dhe me kaperdin, gati te terin. Une vec e ruaj pozicionin tim per pak, sa ajo vazhdon te me coje thelle deri ne vrime te fytit e ndonjehere me nxjerr edhe prej goje, pa me pare shpesh ne sy, vec qe te me masi cdo centim te shkopit tim te gomes. Nje moment e kap prej xhakete, e spostoj me tej mbeshtetur ne mur vec te mund ta qi edhe me me force ne goje, me aspak dashuri vec ego, duke ia gjuar faqet me shpulla, derisa ja bej kuq. E shoh si ndonjehere mundohet te gjeje pidhin e vet te shtrenguar te humbur poshte patantallonave kadife dhe smund ta le me te torturohet, por e kap serish prej xhakete, e xoj ne kembe, e zberthej per gjysem sekondi e zhvesh deri ne gjunje dhe me dhune e kthej permbys, ne pizicion doggie mbi krevat, nga mund ti rrasem brenda e ta palloj pa e degjuar aspak si bertet e me lutet te kem meshire dhe njekohesisht te mos ndaloj aspak. Ka rase qe i dal perjashta, vec qe tia kap pidhin me gishtin e mall e ti jap nje shuplake bytheve qe te rikthehem prape ne pentrim aspak miqesor, per disa minuta te mira.

Asaj i pelqen shume kjo gje; duket se doggie eshte pozicioni i saj i preferuar dhe une ia plotesoj deshiren jo per pak derisa e kap prej beli e coj ne kembe ta zhvesh komplet. Ka lekure te erret si kafe dhe arome te tharte si mente, nuk puthemi as perqafohemi vec shihemi ne sy me zero emocion por plot epsh – puthemi e thithemi me buze ne qafe nje a dy hyre dhe serish nga krahet e drejtoj prape ne mes te dhomes mbi tapetin me kuadrate e duke perfituar nga gjatesia e saj, e perkul e kthej me duar ne toke, me bythen qe ja

mbaj lart. E njom me pak peshtyme te nxehte te trashe si mjalta dhe nis ta qi prape, si shtaze, duke i ferkuar shpinen poshte kemishes bardhe me njeren dore e me doren tjeter – gishtin e mall – qe e ngacmoj para se tia shtie brenda ne bythen e ngushte, per tia justifikuar me mire ofshamat e klithmat, si mace e zeze. E kam pare gjate gjithe vitit te fundit – qe diten e pare ne kafe, qe ajo eshte kaq e djegur per seks, e kam pare ne shikimet e saja te vjellura qe mi jep sa here e dashura ime nuk i ka veshtrimet ne siperfaqe, e kam pare kur levizim e zbresim shkallet si me shoqeron gjithmone me syte e saj te vizatuar derisa e nderroj katin e dal perjashta, dhe po e shoh edhe tani si nje balerine te suksesshme ne skene, te tundet fort me karin tim te fryre brenda saj, duke ma shtrenguar, thelle, gati deri ne stomak. Nuk do vonoje te me beje gati, me kenaq kaq shume kur mbeshtetet me njeren dore tek komodina e gjate katrore afer dhomes e ndiej ta shkyej ate femer deri ne perdhunim kur fillon te masturbohet me doren tjeter e ma ngacmon me thonje e gjate te zinj karin qe po terbohet ne vrimen e saj te ngushte. E kap serish per flokesh – serish e shty e hell ne krevat dhe ndersa vazhdon masturbohet duke me bere me shenje ti shenjoj gojen; une e kap per fyti ia nxjerr gjuhen perjashta e mbaj fort ulur ne krevat dhe ia shtrydh, ne fytyre, komplet shishen e majonezes!

Jashte Plani

11.11.2020

Dashuria nganjehere eshte si lumi qe rrjedh ne det; pavaresisht cdo rrethane, lumi rrjedh, ne det, ashtu eshte e thene te ndodhi...

Daniella ka 10 vjet qe eshte shoqja ime e disa sekreteve qe i kemi ndare vetem bashke. Jemi njohe ne rinine tone, ne te 18-at e saja, ne kohen kur ajo modelonte sic edhe vazhdon akoma e une pata fatin dhe lodhjen qe do vinte me vone, ti punoj disa spote dhe reklama online e qe atehere kemi mbajte nje shoqeri gati virtuale por me asnje pause ne rrefimet dhe konsulencat tona. Ajo ka qene gjithmone nje degjuese e mire por dhe pyetese e drejtperdrejte, ajo nuk di te beje lajka e kjo e ka bere shoqerine tone disi specialen kur mendon distancen ne lokacion dhe ne stil jete.

Gjate pandemise, te izoluar nga perditshmeria dhe lireshmeria per te udhetuar qofte edhe nje kafe larg dhomes, shpesh kemi biseduar dhe kemi fole per nje plan kur te vinte dita e lirimit; ndoshta diku ne alpe sepse ajo eshte vajze e malit dhe e natyres dhe ndryshe nga parashikimet qe kishim bere mbremjeve ne chat, ajo vjen ne shqiperi kete vjeshte me makinen e saj Audi nga kufiri i Vermoshit e vetem nje nate perpara me njofton qe te pakten nje birre a nje Amaro Montenegro te mund e pijme bashke ne qendren e rikonstruktuar minimalisht ne Tamare. Do takohemi ndersa ajo eshte rruges per ne destinacionin e saj qe sma ka thene akoma, me disa shoqe te vetat.

Te nesermen, pasdite, une mberrij para saj ne Tamare dhe ze vend me nje shishe uje sa per te njome buzen e per te shtyre kohen, tek bar Lelcaj, nje bar aty ne qender te qendres vogel me fytyre prej rruges, ne pritje te mesazhit te saj ne WhatsApp shpresoj kur te mund te hyje ne wireless. Ora duket se thuajse nuk leviz kur je ne pritje e frika qe ajo te mos shfaqet aspak te ben te ndihesh edhe me vetem nga cje, edhe pse je totalisht ne vetmi dhe duke mos njohe askend. Dhe une pres deri ne te erresuar, qe ajo behet e gjalle dhe me pyet ku jam, e gjithashtu me thote edhe, pra pasi i pergjigjem, qe te pres deri pas darke sepse nuk i le dot shoqet te darkojne vetem. Dhe ashtu do bej, fundja, une prandaj kam ardhe e edhe vetem me ka qelluar te ha shpesh… Aty tek Lelcaj-t, pa e nderruar barin, futem e porosis nje fileto pule se ata sherbejne edhe ushqim ne pjesen e brendshme te lokalit.

Si me skedule, sa kam mbaruar ushqimin tim, ajo me shkruan serish “gde si ti, sada?”, qe perkthehet pak a shume “ku je”. Ajo e di qe une nuk flas serbish por kuptoj, dhe keshtu edhe me ngacmon me gjuhen e saj qe duket kaq seksi ne gojet e femrave trupgjata flokezeza sllave – sic eshte ajo vete, 2-metroshja qe po pres ti shkembejme dy llafe. Une ia shpjegoj ne anglish si ta gjeje barin tim dhe nderkohe sa vjen ajo, do jem jashte. Dhe ashtu bej, paguaj e dal ne erresire, me celularin ne dore duke prite ndonje mesazh e syte sa ne njeren ane sa ne tjetren neper rruge e trotuar derisa degjoj pak metra me tej, ne erresire sa nuk e shoh dot nga dritat, nje ze pak te eger e autoritar si pronare por me shume feminalitet brenda; fiks zeri i saj, qe vec me therret ne emer, sic me therret ajo qekur e njoh, “Erik?”.

Afrohet edhe pak, dritat e lokaleve ia zbulojne fytyren dhe ska dyshim se eshte Daniella, sic edhe mu duk nga zeri ne fillim. Diva mban veshur nje pale tuta sportive me bluze, te zeza me ilustrime te bardha dhe logo NIKE qe i shtrihet mbi barkun e rrafshet e mes kofsheve rrumbullake e nje pale atlete te se njejtes firme qe me siguri e ka plot me te tilla

garderobe.

“Pra, ku do i pijme birrat” me pyet, dhe buzeqesh, me vetullat lart, si ne ankth per nje pergjigje timen goditese, si ne ankth qe koha kalon shpejt e duhet te bejme dicka. Sa i tregoj propozimin tim, i ul vetullat poshte e qetesuar, buzeqesh prape sic e ben cdo sekonde, dhe i marrim shishet ne dore e nisemi avash se relievi nuk eshte edhe i rehatshem e une nuk i kam me qejf relievet e thepisura qe prej aksidentit. Ne erresire zbresim tek lumi Cemit, qe bie mespermes Tamares duke krijuar disa peisazhe vertete te bukura per dy foto a per dy puthje per ata qe jane cift, diten. Por une e Daniella sjemi cift, jemi thjesht dy shoke me birra ne dore me disa biseda per te bere, afer lumit, nen driten e henes, larg zhurmes njerezve, dhe afer njeri-tjetrit. Dhe eshte edhe nate – keshtu qe fotot sdo dalin mire gjithsesi…

– Ca ndodhi me udhetimin tone?, e pyes. Nuk u organizuam dot.

Une nuk jam i mire me keto pyetjet goditese por te pakten interesi im eshte i qarte dhe kaq i mjafton edhe asaj. Persa i perket udhetimit, ne fakt, pandemia na ka pezulluar shume aktivitete gjithashtu edhe udhetimin tone. Kishim plan te ikim diku ne maja, Daniella e pelqen qetesine e malit dhe ajrin e paster mes pemeve; kush thote qe malet jane te trishta, e ka gabim. Ajo e dashuron rehatine, gjelberimin, jeten e gjalle, asaj i pelqen te jete gjithmone me lart se te tjeret dhe une do behesha ciceroni i udhetimit saj te pare nga viset tona.

– Do kemi raste tjera plot, me thote. Le ta shohim kete si nje introduksion te asaj cka pritet…

… dhe qendron ne kembe, e mbeshtetet tek nje gur i mall aty ne njeren ane, krejt afer ujit.

Natyra eshte e bukur dhe e qete. Nate! Erresire e plote. Kur shoh Danjelen me syte e mellenje qe i shkelqejne si femije i lumtur dhe qafen e gjate te bardhe qe ndonjehere i bie ndonje drite a i bien edhe floket, mbeshtetur ne shkemb me duar e njeren kembe te bere gju, me mini-ujevarat e Cemit qe derdhen paqte ne shekmbinjte e lemuar ne backgroundin e erret por ne dritat e zbehta te klubeve qe vijne nga lart – frymezimet me pushtojne per te bere gjera te bukura e djajte me flasin ne vesh pafund per te bere gjera te pista.

– You smell so good, i them. Ti mban arome te mire. Si portokalle! – Se si mund ta filloj ndryshe nje bisede me nje femer qe mbahet si e paprekshme dhe te fut friken se gjithcka ti thuash do jete gabim?
– Nuk besoj qe ma ndien aromen nga atje, me thote, maybe you ate too much tangerines [mbase ke ngrene shume mandarina], dhe qesh.
– Mendon? Une mund te ha prape, i them, une ha shume fruta…

Asaj i pelqen kur bejme batuta, si cdo vajze ndoshta, e une shpesh e ngacmoj me batutat e mia te nivelit anglez. Te pakten keshtu me duken. I afrohem afer, e rrethoj me duar me

kujdes te mos e ndesh, dhe mbeshtetem ne gur siper saj duke e nuhate ne qafe gati si per ta thithe, dhe i them ne vesh “ti me siguri qe ke arome te mire”.

– Eshte Libre, me thote ajo, Yves Saint Lauren – jemi bere nje me kete arome…

Dhe ndesa flet me te vogel duke me shpjeguar parfumin sikur vertete me intereson, madje sja kam idene as ketij emri, une nderkohe i kam buzet akoma tek veshi i saj dhe e kafshoj lehte ne bule, si per ti thene “mbylle gojen ti budallaqe”. Instiktivisht, ajo pushon se foluri si te trembej, mi hell duart ne shpatulla si per te me kerkuar te bej dicka, ndoshta per ti thene dicka tjeter ne vesh. Por une i di vete planet e mia dhe fjalet qe do them ne vazhdim… Rreshqas me kujdes nga gjoksi dhe barku i saj, me duart e mia tek brinjet e saj e duart e saja akoma mbi super e mia, duke e puthe lehte, ajo nderkohe buzeqesh pak por une nuk ndikohem, i coj lart bluzen dhe e puth tek barku tashme i zbuluar aty ku kishte stampen e NIKE-s, e me gjuhen perjashta si per tia mbajte vemendjen aty, i kap llastikun e tutave bashke me te mbathjeve e ja rreshqes poshte deri mbi gju te dyja bashke, e shkoj ashtu me gjuhe tek e cara e saj e njome qe me nje ofshame te pafajshme Daniella do shoqeroje takimin tone te pare per sonte.

Ajo mi ve duart ne koke nga supet, sikur trembet se mund cohem te iki para kohe por sigurisht qe jo, une as qe e kam ne mend, une kam gjithe kohen e botes sot perpara dhe fakti qe ajo fillon te luaje me floket e mi eshte vec nje shenje qe asaj i pelqen gjithcka po ndodh ne erresire. Dhe kete e tregon pervec kesaj edhe duke hape kembet, duke lene hapesire qe tia shtri me gjate siper pidhit saj te bute e te ngjeshur, gjuhen time te unshme si pa ngrene prej nje dekade. I pelqen edhe kur e puth ne kofshe, i pelqen edhe kur e nuhat a kur e ngacmoj me dhembe a kur ia nuhat lekuren mes kembeve, i pelqen ndyresia ime i pelqen edhe qetesia e nates vec zhurma e paqte e ujit qe vershon permbi gure. Une mbaj ritmin tim, nganjehere e prek me buze e me se shumti gjuhen gjarperushe ia tund siper klitit e ofshamat e qeta me siguri i degjohen deri lart ne trotuar nese dikush e ka mendjen nga lumi… Por sme intereson! As asaj!

Nderkohe, e ndiej veten si kam filluar te forcohem e te fryhem poshte sa veshtire po qendroj ashtu brenda xhinseve gjysem-ndenjur para gjunjeve te saj, por dua tia le asaj levizjen e ralles, keshtu qe vazhdoj e lepij si akullore te shijshme luleshtrydhe qe sa e mora ne dore. E kap me buze, e thith deri ne nje moment qe ajo me kap nga floket e do te me japi drejtim… Une nderkohe e kam nxjerre organin tim perjashta, te fryre sa nje kanace birre Niksic, dhe e kam te pamundur te mos masturbohem me deshire nga te jetuarit e nje fantazie qe vec ne filma i kam qene kaq afer… Ajo e ndien cka po ndodh poshte gjunjeve te saj dhe “hajde” me thote, e me con ne kembe, drejt tek goja e saj e buzet qe i dridhen, sikur ka frike nga erresira…

I ndesh buzet djegese me te miat dhe per nje moment ajo nuk leviz, eshte kaq e nxehte dhe e bute, ndoshta deshiron te ndieje shijen dhe aromen e pidhit te saj ne buzet e veta nepermjet te miave ose ndoshta do thjesht qe une ta perqafoj pas ketij momenti intim qe e filluam ne forme prezantimi por mendimet me siguri i prishen kur padashje ndesh me

dore matrapikun tim te forte qe qendron perjashta, i zhveshur, i karikuar gati per thyerje barrierash.

Me buzet qe i kemi ngjitur buzeqesh pak dhe me doren qe me ndeshi padashje me shtrengon po aty ku me ndeshi, e me doren tjeter veten e saj, na masturbon te dyve njekohesisht, avash, per pak… Buzet i kemi bashke akoma, ndiejme frymemarrjet, ndiejme edhe zhurmen e ujit qe derdhet, i hapim gojet avash te dy dhe bashkojme e lidhim gjuhet qe qetesohen brenda gojeve tona te bashkuara, ne paqe, dhe gjithcka ndalet madje edhe uji sikur nuk vershon me… Ndiejme vec zemrat qe rrahin nga deshira, asnje zhurme tjeter!

Une ia ve duart ne bel, tentoj ta rrotulloj pak, ta mbeshtes tek guri ta kthej me bythen e zbuluar prej meje e ta penetroj aty derisa te dali drita ose te dali shpirti por ajo nuk leviz vec distancohet pak perpara. Ndoshta kerkon te perdori kondom, mendoj une i pafajshmi, a doshta ka nje tjeter fantazi – kushedi, por kur ajo e thyen heshtjen, zbulojme se mendimi i saj eshte krejt nje tjeter aventure nga imagjinatat e mia momentalisht amatore: “hajde”, me thote, “ngjitemi lart te makina”.

Jashte Plani: Avull ne Xhama

09.12.2020

Dashuria nganjehere eshte si lumi qe rrjedh ne det; pavaresisht cdo rrethane, lumi rrjedh, ne det, ashtu eshte e thene te ndodhi...

Sa dalim ne koder, afrohemi me te shpejte e pa zhurme per te mos rene ne sy; eshte nate por syte na shkelqejne si xixellonja… Daniella hap deren pa e shkrepe sinjalin dhe ma ben me dore qe une te futem perpara saj, ne anen e pasme – pas shoferit. Dhe sapo une hyp ne makine, ka nje arome te mire aty brenda qe vjen edhe me e mire ne shqisat e mia. Duket pak si parfumi i saj Libre, Yves Saint Lauren, ndoshta eshte e njejta marke parfumi qe e sperkat edhe ne makine ose eshte aroma e saj qe e ka lene aty, sic e ka lene tashme edhe tek gusha ime e faqet deri poshte. Une nuk i njoh aromat por kete emer ma ka thene vete, 5 minuta me pare aty afer ujit e sdo e harroj edhe per 5qind te tjera. Ajo vjen e futet brenda direkt pas meje dhe e mbyll deren lehte sa nuk degjohet asnje krizme. Por edhe makina eshte e re e nuk ben zhurme, Audi A6 e 2018-es, e bardhe perjashta e e erret perbrenda, njesoj ne pamje si nje rrefenjetore kishe ku duhet edhe te zberthesh cdo mekat qe te ka shkuar qofte edhe ne mendje.

– Kjo eshte cmenduri, peshperit ajo, teksa kalon celularin ne “Do not disturb”, taman sic eshte edhe mood-i jone ne ato momente. – Eshte cmenduri!, vazhdon. – Kjo sjellje nuk eshte e imja. Eshte e ndyre!

– As e imja, ja pres une, dhe i shtri doren tek kofshet, mes te dyja kembeve, duke i mate kofshet, dhe e terheq pak prej vete si per suport. – As e imja nuk eshte…, dhe e nuhat ne gushe, qe ka arome te mire si limoni.

Sigurisht qe sdo reagoje, ajo nje arsye e ka qe na futi brenda, normalisht qe jo per te bere filma. Ose ndoshta ka dicka per te rrefyer ne rrefenjetoren qe e krijoi vete, a ndoshta pret ti rrefej une dicka; por skam shume per te thene, jo me shume mekate nga cpo pres te bej, vecse tia shtri doren edhe pak mes kembe tashme poshte llastikut tutave, pa fole asnje fjale, deri tek pjeshka e bute e lemuar qe mban ngrohte aty strukur nen te mbathura. Ajo vec qesh pak, i kthen gjunjet ne ane te kundert prej meje se edhe sedilja eshte e ngushte e aq e lejon, plus qe ajo eshte e gjate vete, si natyre, eshte modele skenash e sic eshte shtrire pak, mbeshtet shpatullat tek gjoksi im, koken tek gusha ime si per te reklamuar shampon qe ka lare floket e zeza dhe ma lejon, doren e paturpshme, tia largoje anash rripin e mbathjeve qe ta preki, tek e cara e njome, si per ta pyet n’e eshte aty. Jam kurioz ta shoh si skuqet, kur e degjoj te dihatet, por brenda eshte shume erresire per te dalluar ngjyrat e fytyres, krejt pak i bie nje dritez lokali tek goja, pak i duken edhe cicat poshte bluzes zeze NIKE dhe asgje tjeter aty – komplet erresire ne sedilen e pasme te Audi-t, pervec edhe syve qe i shkelqejne me flake gezimi.

Une vazhdoj ta puth ne qafe, e ne shpatulla lehte sepse siper bluzes, me njeren dore duke e ngacmuar lehte aty ku i shkova fillimisht e doren tjeter ngusht ia sjell rreth belit nga pas e ajo per tu bere vajze e mbare, e ngre te djathten kembe siper, e mbeshtet atleten ne sedile e kemben tjeter kyc poshte, fiks qe tia prek lirshem pidhin, duke e ferkuar, ne forme rrumbullake, tek e ndiej si fillon laget lehte… Per nje moment te shkurter e shtrengoj me gishta si per ti terheqe vemendjen, ja ngre pak kohen e puth ne goje, ne buzet e lyera kuq si gjaku, pastaj ne faqe se e kam shoqe, e pastaj duke e pare si spo merr tjeter iniciative, e pyes nese mund ta ndezi pak klimen.

– Ke te ftohte?!, me pyet me habi, dhe rreshqet me trupin e holle ngjale permes dy sedileve te para per te gjete aty ku ndezet.

Por se kupton se ra ne kurth! Ra ne cark! Si dhelper… Por jo aq dinake sa te mos binte… Ose ra qellimisht. Nuk e di, por ia ve doren – doren tjeter jo te qullten, siper belit per ti thene “mos leviz”, dhe tutat qe tashme ngjajne te lirshme ia rreshqas prapa duke ia zbuluar komplet bythen qe i terheq vemendje neper palestra e i merr cmime neper skena.

– Hmm, varali (tradhetar), me thote, por i pelqen.

Asaj i pelqejne keto lojera, sikur Lizes ne Boten e Cudirave, qe ca ska pare por jo ato te thjeshtat qe do i tregoj une. Dhe i pelqejne lojerat e thjeshta qe sbejne fort cudi. I pelqejne aq sa nuk leviz aspak, dhe aspak nuk i marr as une leje por e puth ne mollaqen e zbuluar per ti prite reagimin qe nuk vjen – zero refuzues pervec nje klithme ne emrin tim dhe pasi e kafshoj pak me dhembe e ajo qesh me te vogel, nxjerr gjuhen dhe filloj tia ledhatoj vrimen e ngushte e tia shtryll me duar mollaqet. Eshte e depiluar, e ngushte, e bute, si Abela Danger qe shohim ne internet, dhe eshte aq e lagur poshte sa fantazia ime me thote se po pikon siper marshit. Ia afroj doren, te njejten dore qe qe prezantuar me pare me te dhe vazhdoj ta ha pa turp tek bytha e tia mesazhoj pidhin me gishtin e mall. Gjithcka ngjan me nje film!

– Stati!, e degjoj te thote. Me siguri nuk e ka fjalen per te dale nga makina… Me siguri nuk deshiron as te kthehet tek shoqet e saja… Por me siguri pret qe une, ashtu sic edhe bej, te cohem siper bythes saj te ngecur mes sedileve, te nxjerr perjashta spilcen e forte qe e ruan formen qe ne Cem, e te tentoj ti futem brenda duke u mbeshte e siper saj e bere dy si nje trup i vetem, ne nje pozicion qe ngjan me nje qenush. Por eshte ngusht aty brenda e ajo sigurisht qe e kupton, se eshte makina e saj, ca s’ka bere aty – dhe pa komente, pasi e deshtoi nje prove, zgjat doren e shtrin pas sedilen e malle te pasagjerit, gati sa nje krevat tek, e kercen siper saj me fytyre prej meje. Une shtrihem kryq perbuze saj e i shkoj me goje tek pidhi sikur e nuhat, sikur prezantohem me te, sikur i jap nje porosi; ajo cmendet nga ky gjest i imi, qesh me pak ze si ti tregoja nje batute, dhe pasi e drejtoj me dore te rrotullohet pak, me lejon te dal para sediles, me kurriz prej kroskotit, me fytyre prej bythes saj, me gjunje ne tapet.

Zakonisht, makinat jane te vogla per seks, sidomos per cifte qe shkojne ne nga 2 metra secili performues, por Audi i saj eshte mjaftueshem i mall pasi shtyjme edhe pak prapa sedilen ku ajo qendron e shtrire me fytyren poshte. E kap nga ijet, e drejtoj te cohet te pakten nje pellembe, ne nje pozicion qe ne porno quhet “shotgun doggy”, dhe tashme mund ta penetroj ashtu sic te dy duam, thelle dhe ndjeshem, me duart e mia siper belit saj te holle e duart e saja rreth sediles, aty ku nje pasagjer normal do mbeshteste koken ne kushte te zakonshme. Por sonte sjane aspak te zakonshme kushtet, ne fakt sonte jane te ralla, edhe as ajo nuk eshte taman pasagjere por e mbeshtet koken ashtu ne agoni, me gjemime qe i dalin nga buzet e kuqe me siguri te thara tashme nga deshira. Por ato [buzet] nuk ia arrij dot qe tia njom, sepse e kam larg, ska vend, ka vend vec per ta shemb

edhe me fort si bretkoce, permbys siper sediles makines saj.

Ajo disi ja del te gjeje zemren e saj, aty ku i buron deshira e jetes, dhe nis te masturbohet ne ritmet e penetrimeve te mia qe i shkojne deri ne zverk fale pozicionit te rehatshem e fale deshires. Avulli ne xhamat e dritareve eshte vene si perde e bardhe, nuk duket asgje perjashta ne erresiren e nates pervec vijezimeve qe ben ajo me gishta duke kerkuar suport ne dhimbjen e saj pasive te organit tim burreror. Brenda ben shume nxehte tashme, hokatjet tona dhe temperatura e trupave tane e kane rrite shume temperaturen e trysnine ne kabinen e vogel; vazhdojme te pallohemi te qete ne mendje si te jete krevati jone king-size o dhomes sone te gjumit.

Duket se edhe ajo ishte gati qe para se te hynim brenda, si fillon te dridhet, te me shtrengoje si llastik garze organin tim ushtarak derisa leshon nje gjemim final, e bie siper sediles, si e vdekur. Une i dal perjashta, ajo rrotullohet serish me gjysem fuqie e gjysem shpirti qe i ka mbete pa dale, pushon ne shpine me fytyren prej meje, dhe mi sjell kembet rreth belit, duke me nxite sic nxitese tifozesh per t’a vijezuar me krem te bardhe me kujdes te mos i lag bluzen por me aspak kujdes per sasine, si te derdhej siper barkut te saj pete nje gjysem kutie qumeshti.

Une e shoh ne fytyre sa e bukur eshte edhe pas seksit, ajo me sheh ne fytyre sa i cmendur jam edhe ne seks, dhe me sposton pak anash e qendron ne sedile, aty ndenjur ku edhe u rrefye, me fytyren prej xhamit e veshtrimin ne erresire. “Kjo vertete ishte e ndyre”, dhe stepet ashtu ngrire me letrat e lagura qe i merr ne dore.

Jashte Plani: Shoqet presin edhe pak

22.02.2021

Dashuria nganjehere eshte si lumi qe rrjedh ne det; pavaresisht cdo rrethane, lumi rrjedh, ne det, ashtu eshte e thene te ndodhi...

– Everything’s fine?! Gjithcka mire?, – e pyes, kur e shoh si e mban koken drejtuar erresires nates se stines vjeshtes te ketij viti te sikletshem. Me siguri shume gjera po i shkojne neper mendje por nuk e lidh momentin me asgje qe me ka rrefyer ditet e fundit. Ajo mire duhet te jete, mendoj une; shkolla, puna, gazetaria, modelimi, shoku i saj, familja, nuk di te kete dicka qe e trazon, eshte kaq e kompletuar.

– Did it ever happen to you, Erik, – me pyet befas… A te ka ndodhe ndonjehere te kesh arrite gjithcka qe ke deshiruar ne jete dhe papritur te ndihesh bosh? Ose si ta them, i pasigurt?

– Nuk me ka ndodhe, i pergjigjem pa u menduar. Sepse e di si ndihem. – Nuk me ka ndodhe sepse une kurre skam pase gjithcka. Por e kam quajte gjithcka ne ato cka kam pase. Po ca ke, ske leke?, e pyes me te qeshur e per ta ngacmuar. Se e di qe ka, ne fakt, nuk i mungon asgje ne kete drejtim, e kjo duket qe ne rrobat qe vesh, punen qe ka, makinen qe nget apo parfumin qe hedh pa kursim.

– Sometimes I wonder to myself, vazhdon Daniella biseden, – ca do ndodhte nese sdo ti kisha keto qe kam, me ata qe me rrethojne?

– Me shiko mua, i them nga sedilja e pasme duke i vene doren tek floket e leshuara ndersa ajo vazhdon te jete ndenjur akoma tek pasagjeri. E kuptoj mire per ca e ka fjalen se e di si ndihen njerezit si ajo; ndihen te brishte, ndihet te paplotesuar.

– Ca do ndodhte me mua?, e vazhdoj une biseden aty ku e lashe. – Une jam shoku jot per kete qe ti ke perbrenda. Per zgjuarsine dhe vullnetin qe ke, per ate cka beson. Mua sme intereson asgje e jotja dhe as nuk kam pyet ndonjehere per to. Dhe as kam dite ca makine ke, deri sot. Real people is just like that! The rest, let them go!

Dhe i jap pak kohe te procesoje cka i thashe. Vajzat keshtu jane, gjithmone te komplikuara ne mendjet e tyre. Pse smund te jene te thjeshta si ne? Seks dhe birre?! Nuk jane! Dhe ndersa ajo qendron aty akoma pa thene fjale, une ngre zinxhirin e mberthehem e dal jashte makine. “Mos leviz”, i them, dhe vrapoj 50 meter ne drejtim te kundert nga restoranti ku jane shoqet e saja, marr dy birra te tjera ne dore dhe kthehem tek makina me drita te fikura. Ajo vazhdon te jete ndenjur ne sedile me mendjen askund dhe une afrohem tek xhami, “tak-tak” i trokas aty dhe ajo me syte xixellonje kthehet kah une e ul xhamin, “Hellooo, good friend”, dhe qesh pak.

Une e hap vete deren dhe i zgjas doren me shishen e hapur. Bejme gezuar, per shendet e per sukses e per buzeqeshje te te dyve, dhe ndersa nuk flasim fjale tjera vec shijojme pak heshtjen e qetesine, syte me shkojne mes kofsheve te saja cilindrike si dy shishe qumeshti. Tutat i ka ne vend serish por jo per gjate, sepse ndiej deshiren ta prek, ti mbeshtes duart mbi kofshe e duke e pare ne sy – sa me pelqen kur sme kundershton, ja terheq kembet perjashta, me deren qe rri e hapur si mburoje, bie ne gjunje para saj dhe ja terheq prape tutat, per ta zbuluar sic ishte para 5 minutash, apo sic ka qene ne mend’te e mia qe ne planet tona te hershme.

– A e mbarove birren?, me pyet si per ngacmim dhe qesh duke mos me pare ne sy kete here.
– Cilen birre?, i them une, dhe e puth ne kofshe per ti nenkuptuar qe mjaft me lojera.

Mban arome te mire ne kofshe prape. Aromen e parfumit te saj. Ose aromen e lekures saj. Ose jane njesoj, mua me kenaqin, me nxisin, me frymezojne te dyja. A puth prape dhe me puthje vazhdoj ti ngjitem lart, drejt pidhit te depiluar qe sigurisht nuk do shume ti zbutet ti behet i njome. E puth e lepij e puth e lepij prape… Me pelqen ta ngacmoj, edhe pas seksit eshte prape e paster sikur doli nga dushi, e parfumosur, ia mbuloj krejt pidhin me gjuhe, lat e poshte, pastaj klitin, e thith me buze e e lepij me fort me gjuhe. Ndihem se dua te nxitoj kaq shume, nuk kam aspak edukate, por kam zjarmi. Vazhdoj per disa minuta derisa ajo e mbeshtet birren e saj ne kembe siper kroskotit, pastaj te njejten rruge edhe me birren time qe mos ta mbaj ne dore, dhe kjo eshte nje shenje e qarte e fillimit te pjeses dyte te duelit.

E kap per dore e coj ne kembe, me tutat e ulura deri ne gju, fazen e frikes tashme e kaluam, edhe prezantimin e kemi bere kohe me pare, dhe i hap deren e pasme e drejtoj te futet prape brenda ne sedilen pas, aty ku ishte me pare, si te jete makina ime. Ajo futet menjehere, dinakerisht dhe kembadorazi si mace, me tutat e zbuluara deri ne gju dhe ashtu qendron siper sediles, duke me lene nje pamje te qarte te bythes tonifikuar. E kap nga kycet e kembes, e terheq fort nga perjashta makines, trembet pak po pune e malle, dhe e hedh barkaz mbi sedile, me kemet qe i varen perjashta tek dera e hapur. Perfitoj nga pozicioni i saj dhe i heq xhinset edhe une, per dy sekonda se ska kohe te presim, dhe shtrihem cift me te, siper trupit te saj te ngrohte, direkt brenda saj.

Daniella leshon vec nje gjemim te forte fillimisht e une duke qendruar i fryre brenda saj, ja zbuloj edhe pak shpinen e ajo kapet me njeren dore tek doreza deres, si per suport, si shenje qe une tashme skam nevoje te jem i kujdesshem. Vazhdoj ta penetroj aty shtrire, duke perfituar nga pozicioni qe ska nga shkon, per pese e gjashte minuta, here duke i ledhatuar floket e here duke i puthe shpatullat. Gjemon poshte meje si vajze e vogel, poshte organit tim te madh, qe nga deshira e nga pozicioni duket se i shkon deri ne stomak. Dukshem, qe kishte nevoje per nje qirje te forte, si shenje ngushellimi per emocionet e saja te trazuara. Por dhe une kisha nevoje ta qi keshtu fort, per te ngrite moralin tim te rene se fundmi, per shkak te situates, periudhes, trazise, punes, covid-it.

Per nje moment dal prej saj, dal komplet nga makina, ia zbath atletet Nike dhe ia terheq tutat poshte e e zhvesh komplet nga kembet, kofshet e pulpat e buta por dukshem produkte palestre, por ia le mbathe corapet e zeza. Ia drejtoj te djathtin gju poshte sediles dhe shkoj prape siper saj, ne te njejtin pozicion sic filluam fazen e dyte, vec kete here me thelle fale pozicionit te ri, gati deri ne stomak. Modeles i pelqejne penetrimet e thella, e mbaj mend qe nga takimet tona shoqerore ne shtepine e saj ne kryeqytet e e vulosin ofshamat qe leshon poshte meje, si ne agoni, teksa pallohet me shokun e saj qe i ben reklamat e promocioneve.

Nganjehere e kap per flokesh si per ta perdhunuar, ose i fus gishtat ne goje te mos e le te bertasi, te njejten dore qe u ngjye ne langun e saj fillimisht. E mbaj aty poshte permbys ne sedile pa asnje mundesi per te levize, nganjehere shtrihem siper trupit saj, momenti behet vec me intim e me i ngrohte e nganjehere e gjuaj bytheve me aq hapesire sa kam, vec per ta nervozuar e per ti ushqyer epshin per qirje edhe me te eger.

Per nje moment e rrotulloj serish ne sedile, ne pozicion dukshem si missionary por me gjunjte siper shpatullave te mia, shume afer njeri-tjetrit sa ndiejme ne imtesi frymen qe fillon te na thahet. Ndonjehere behemi me shume se shoke nga cjemi, ndonjehere ne te kundert harrojme si ka filluar shoqeria jone, ndonjehere puthemi e shkrihemi ne goje te njeri-tjetrit si te jemi bashke prej nje jete, duke u perqafuar dhe shtrenguar, me krahet e saj rreth qafes sime e me organin tim brenda trupit te saj. Asaj fillon ti merret fryma, te gjemoje me fort, une ne fund te energjise sime e shtoj ritmin, derisa ajo vjen e prishet aty poshte e mberthyer si ne cark, brenda makinen qe tundet e tera, dhe shishet e birres qe rrezohen nga kroskoti e derdhen mbi sedilen e afruar njekohesisht me spermen time vitale qe ne sekond te fundit terhiqem e ia derdh mbi gjoks e mbi cica…

Fundi i nje fillimi te ri

03.03.2021

Eshte gjithmone e veshtire ti japesh fund... Derisa i jep fund.

Me mire nje fund me dhimbje, se nje dhimbje pa fund. Por a jemi ne ne dhimbje pa fund? Nganjehere madje duket si agoni; por a jemi?

Eshte bere nje vit qe nga fillimi pandemise dhe lidhja jone ka marre nje drejtim zbrites; po zbret nga qielli i shtate ku ishim gjate viteve te para e kur cdo dite ishte e mbushur me aksion e aventure. Sigurisht, jemi larguar shume. Edhe pandemia na ka distancuar jo pak, e bashke me pandemine edhe shpresa e deshira per njeri-tjetrin, na eshte ftohe shume.

Te dy po e vuajme njesoj ngaterresen e pandemise por ajo, ndryshe nga une, nuk eshte me pozitive. Me duket sikur nuk deshiron te kalojme me kohe te bukura bashke. Muaj kane shkuar tashme qe nga nata jone e fundit ne te njejtin krevat; ditelindjet, krishtlindjet, festat, gezimet, nuk i kaluam bashke kete vit dhe jo per shkak te pandemise; Ania cuditerisht nuk deshiron me.

Jam duke e prite ne klub; ne te njejten kafe ku kemi ndenje per vite me ralle, aty afer zyres saj e afer shtepise sime, aty ku e kemi pase mbushe me puthje klubin. Dhe nuk e di; sot a do puthemi?

E shoh si hyn brenda, dhe per nje moment une shtangem. Dicka ka ndryshuar me te. Duket si dikush tjeter. Ka marre vetbesim, vetqendrim. Ka marre tjeter ngjyre, duket si nje artise para kamerave teksa ecen neper lokal e vjen prane meje. Une ngrihem ne kembe ta perqafoj, ndoshta edhe te puthemi se jane bere disa jave qe nuk takohemi, qekur ajo vendosi te anulloje planet tona e te realizoje te tjera plane me miqte ne Tirane. E pres ne kembe me krahet hapur por ajo vec afrohet me ndesh pak; nuk ka perqafim. Nuk ka puthje. Nuk ka as nje “si je” te sinqerte dhe asgje tjeter pervec nje “hej”, dhe ajo ulet aty ne karrige perballe meje por larg, ne anen tjeter.

– Si je zemer? Si po kalon keto dite ne qetesi ne paqe ndaj meje?
– Mire!, me pergjigjet, pa shtuar asnje fjale tjeter.

Une vazhdoj te hap te shtroj biseda, duke fole per punen, per distancen, per muziken, pandemine, politiken, perpiqem te flas gjithcka por ajo ka heshje ne buze dhe shperqendrim ne sy, teksa ka pare e vizatuar gjithcka dhe cdo detaj neper lokal – pervec meje.

– A po vjen fundi jone, Ania?

Ajo per nje moment hesht, merr nje buzeqeshje te ftohte, sikur me pergezon qe po dal diku, pastaj kthehet prej meje, me sheh pak si konfuze ne mendime dhe me thote:
– Ervis, ti ke mbete pa pune gjate pandemise…
– Kam mbet pa zyre, i them me te qesur, – jo pa pune, se kam punuar nga shtepia me shume se ti. Ti e di kete…
– Ervis, ti as makine nuk ke…

Dua ti them, qe une kam dy motorre tashme sa per kater makina por e shoh mire ku po shkon kjo bisede tashme. Ajo pastaj me tregon se ka bere plan te shperngulet per ne

Tirane dhe se edhe ajo nje dite do e gjeje djalin e saj. Sado e cuditshme tingellon kjo per mua, ne fakt eshte e vertete; ajo tashme e ka marre drejtimi e saj: per te, ne jemi ndare tashme.

Tentoj te rikthej ne bisede mekatet tona, lojerat e pabesite e saj, ti rikujtoj sa sfida kemi kaluar bashke per te nenkuptuar se ne jemi te forte kur bashkojme qellimet. Tentoj te rikujtoj udhetimet tona te cmendura me puthje e dashuri gjithe naten pa gjume, apo mbremjet tona me te qeshura deri ne mengjes, apo sa duhemi e sa te bukur jemi mbi shoket tane qe bashke i kemi vene ne loje brenda bisedave tona. Por tavolina jone duket e etur per heshtje. Ajo leshon nje pike loti, e leshoj dhe une nje, pastaj qajme edhe pak te dy por pa e pranuar, nuk e di pse nuk e pranojme, por di se kjo do jete e fundit kafe bashke ku ne pas tre vitesh papushim folem per dashurine dhe te ardhmen tone perfekte.

Dhe nuk e ka fajin jeta ime me ulje-ngritjet e saja e me problemet e shkolles e puneve. As jeta e saj, me projektet dhe planet afatgjate qe nuk bashkohen me rrugetimet e mia.

A e genjyem njeri-tjetrin? Ndoshta po…
A e tradhetuam njeri-tjetrin? Ndoshta po…
A ishte gjithcka nje loje? Ndoshta po…

Por jeta vazhdon… Ne kete fund pandemie, ajo me mire te iki… Si pandemia…

© 2026 Eri Malsori

pasion.al · eridrekaj.com

NIPT: M67624701N